

Nowa Edukacja Globalna

Część praktyczna

Zestaw narzędzi edukacyjnych dla osób pracujących z młodzieżą

Nowa Edukacja Globalna

Autorzy projektu:

Fundacja Polska Debatuje
Radosław Czekan
Paweł Sieprawski

International Debate Education Association
Anastazija Stupar
Daan Welling

Asociace Debatních Klubů
Jakub Hlaváček

Chcemy również wyrazić uznanie i wdzięczność wszystkim naszym wolontariuszom, którzy testowali te materiały i przekazywali swoje uwagi przez cały czas trwania projektu.

Ten projekt obejmował wytworzenia:

1. Modułów szkoleniowych dla osób pracujących z młodzieżą i trenerów;
2. Narzędzia dla osób pracujących z młodzieżą do podejścia do współczesnych problemów;
3. Cyfrowego środowiska nauki.

Ten projekt został sfinansowany przez Unię Europejską. Poglądy i opinie wyrażone w nim są jednak wyłącznie poglądami autora(ów) i niekoniecznie odzwierciedlają poglądy Unii Europejskiej ani Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Edukacji i Kultury (EACEA). Ani Unia Europejska, ani EACEA nie mogą być za nie odpowiedzialne.

Wprowadzenie i zestaw narzędzi pedagogicznych

Jak korzystać z tych narzędzi, aby uczyć globalnego obywatelstwa poprzez debatę?

Przed tobą znajduje się zestaw narzędzi z wieloma sprytnymi narzędziami i trikami, które pomogą młodym ludziom zgłębiać globalne problemy poprzez debatę. Tak jak nie zacząłbyś po prostu bezmyślnie młócić młotkiem przy otwieraniu zestawu narzędzi, tak instrukcje w tym zestawie pedagogicznym są kluczowe, aby pomóc ci w jak najpełniejszym wykorzystaniu dostarczonych materiałów.

Zaczynamy od przedstawienia ci przeglądu zawartości zestawu narzędziowego i jak się to ma do innych materiałów opracowanych przez projekt "Nowe Globalne Uczenie się". Następnie przyjrzymy się unikalnym korzyściom z edukacji debat, dlaczego działa i jakie warunki musisz spełnić jako edukator. Następnie skupimy się na tym konkretnym zestawie narzędzi i jak możesz go wykorzystać z młodymi ludźmi.

Czym jest projekt New Global Learning?

Edukacja obywatelstwa globalnego jest niezwykle istotna dla dzisiejszej młodzieży. Uczy zrozumienia, szacunku i współpracy międzykulturowej. Poprzez zgłębianie globalnych problemów, młodzi ludzie stają się bardziej świadomi i odpowiedzialni. Daje im to możliwość podejmowania lepszych decyzji, sprzyjając tolerancji i inkluzywności. Obywatelstwo globalne tworzy zaangażowanych obywateli dla lepszego, bardziej połączonego świata.

Dostarczając pracownikom młodzieżowym zestaw metod, studiów przypadku i ćwiczeń, umożliwiamy im wspieranie praktyki edukacji obywatelstwa globalnego. Ten projekt opiera się na istniejących wytycznych globalnego uczenia się, łącząc innowacyjne i cyfrowe metody w celu stworzenia praktycznych modułów szkoleniowych i narzędzi.

Konkretnym kierunkiem edukacyjnym, który wykorzystujemy, jest tzw. "edukacja debat". Edukacja debat pomaga rozwijać umiejętności myślenia krytycznego i komunikacji. Zachęca do otwartości umysłu i zrozumienia różnych perspektyw. Jest proaktywna i współpracuje.

Co znajduje się w tej publikacji?

W tym pudełku znajdują się trzy duże rzeczy.

1. Przegląd modeli myślowych i strategii, które ludzie powinni opanować, jeśli chcą być lepsi w debatowaniu;
2. Zestaw studiów przypadku dotyczących wielu różnych tematów związanych z globalnym obywatelstwem.

Temat: Globalizacja, bogactwo i ubóstwo	Temat: Klimat i zrównoważony rozwój	Temat: Religia, tożsamość, migracja i przekraczanie granic	Temat: Wiadomości, hałas i neutralność
Globalne Południe i wolny rynek	Reparacje klimatyczne	Lekcje religii w szkole	Fałszywe wiadomości i platformy społecznościowe
Deindustrializacja na globalnej północy	Geoinżynieria	Obowiązkowe szkolenia w zakresie różnorodności w firmach	Media finansowane przez państwo nie powinny istnieć
Chińskie inwestycje w krajach globalnego Południa	Bioróżnorodność i zarządzanie zagrożonymi gatunkami	Integracja kulturowa uchodźców w UE	Kampanie polityczne w mediach społecznościowych
Migracja ekonomiczna na globalną Północ	Strategie adaptacyjne lub łagodzące zmiany klimatu	Handel ludźmi i jego przyczyny	Doktryna sprawiedliwości

3. Zestaw arkuszy pracy dotyczących każdego tematu, który pomaga uczniom rozwijać swoje umiejętności analizy.

Co znajduje się w częściach?

Projekt zawiera dwa inne zestawy narzędzi.

1. Projekt obejmuje dwa inne zestawy narzędzi dla ciebie.
2. Moduły szkoleniowe, czyli podręczniki zawartości, które dają ci lepsze zrozumienie koncepcyjne i faktograficzne omawianych tematów. Te podręczniki są wyposażone w ćwiczenia, które pomagają uczniom osiągnąć ten sam poziom zrozumienia. Możesz postrzegać Zestaw Narzędzi jako pomoc w rozwijaniu umiejętności analitycznych uczniów, a Podręczniki jako pomoc w lepszym poinformowaniu uczniów.
3. Cyfrowe środowisko nauki, w którym materiały z podręczników są prezentowane, aby osoby mogły uczyć się we własnym tempie. To środowisko może uzupełniać pracę w grupach lub być alternatywą, jeśli nie ma wokół ciebie grupy do nauki.

Dlaczego edukacja debatancka?

Edukacja debat od dawna jest uznawana za zdolną do rozwijania myślenia krytycznego, umiejętności współpracy i dobrego obywatelstwa. Udział w debatach pomaga uczniom rozwijać niezbędne umiejętności, które mogą prowadzić do sukcesu edukacyjnego i społecznego przez całe życie.

Efekty edukacji debat

Krytyczne myślenie

Jedną z najważniejszych korzyści płynących z edukacji debatanckiej jest rozwój umiejętności krytycznego myślenia. Krytyczne myślenie to zdyscyplinowany intelektualnie proces aktywnego i umiejętnego konceptualizowania, stosowania, analizowania, syntetyzowania i oceniania informacji. Wiele badań wykazało, że uczniowie, którzy uczestniczyli w programach debat, wykazywali lepsze umiejętności krytycznego myślenia w porównaniu z ich rówieśnikami, którzy nie uczestniczyli w debatach, ponieważ debata pomaga w kształtowaniu myślenia uczniów w warunkach współpracy i analizy.

Umiejętności współpracy

Debata pomaga również uczniom rozwijać umiejętności współpracy. Gdy uczestnicy pracują razem, aby budować i bronić swoich argumentów, uczą się znaczenia współpracy, komunikacji i aktywnego słuchania. Angażując się w debaty, uczniowie uczą się szanować różne opinie, negocjować i znajdować wspólną płaszczyznę, które są nieocenionymi umiejętnościami do pracy w grupie i poruszania się po zróżnicowanej sile roboczej.

Aktywne obywatelstwo

Oprócz korzyści akademickich, edukacja debat odgrywa istotną rolę w promowaniu aktywnego obywatelstwa. Debatowanie zachęca uczniów do rozwijania poczucia odpowiedzialności społecznej i globalnej świadomości, ponieważ debatujący poruszają różne kwestie lokalne i międzynarodowe.

W jaki sposób edukacja debatancka osiąga te wyniki?

Zobacz, jak edukacja debatancka osiąga te cele i jakie elementy muszą być obecne podczas sesji debat. Oto kilka mechanizmów obecnych w większości form edukacji debatanckiej:

1. Aktywne uczenie się: Edukacja debatancka angażuje uczniów w aktywne uczenie się, gdzie muszą zaangażować się w materiał, myśleć krytycznie o nim i stosować go do sytuacji rzeczywistych. Istotne jest, że aktywne uczenie się często zwiększa poziom motywacji uczniów.
2. Strukturyzacja i podparcie informacji: Kiedy uczniowie praktykują debatę, uczą się analizować i przekształcać informacje w celu konstruowania przekonujących argumentów. Ten proces restrukturyzacji poznawczej umożliwia im patrzenie na problemy z różnych perspektyw, wspierając elastyczność intelektualną i umiejętności rozwiązywania problemów.
3. Praktyka i wzmacnianie: Edukacja debat oferuje uczniom możliwość praktykowania i wzmacniania ich umiejętności myślenia krytycznego, badawczych, pisanie oraz mówienia publicznego. Dzięki powtarzaniu i ekspozycji uczniowie stopniowo poprawiają swoje umiejętności i zyskują pewność siebie w korzystaniu z tych umiejętności w różnych kontekstach akademickich i zawodowych.

4. Interakcja społeczna: Debata jest z natury aktywnością społeczną, która wymaga od uczestników interakcji z innymi, rozważania różnych punktów widzenia i odpowiadania na przeciwstawne argumenty. Ten proces pomaga w rozwijaniu ważnych umiejętności społecznych, takich jak aktywne słuchanie, empatia i negocjacje, promując jednocześnie tolerancję i szacunek dla różnorodnych opinii.

Elementy składowe sesji debatanckiej

Edukacja debatancka oferuje kilka podstawowych elementów, które zawsze są obecne, aby te korzyści mogły wystąpić. Te podstawowe elementy są niezależne od wybranej formy debaty (takiego jak Worlds Schools, British Parliamentary lub Lincoln-Douglas).

1. Jasne cele i oczekiwania: Ustalenie jasnych celów i oczekiwań dla uczniów ma kluczowe znaczenie. Powinieneś zakomunikować cel zajęć debatanckich i wyjaśnić umiejętności, które mają rozwinąć w każdej konkretnej sesji. W przypadku zaawansowanych uczniów, którzy zinternalizowali złożony zestaw wymagań związanych z oceną formatu debaty (takich jak materia, sposób i strategia), informacje zwrotne mogą być obejmować kilka umiejętności i aspektów debaty. W przypadku uczniów, którzy nie są tak daleko w swojej debatanckiej podróży, powinieneś dostosować cele zajęć do poziomu grupy.
2. Ustrukturyzowany format: Dobrze zorganizowany format debaty, taki jak format Mistrzostw Świata Szkół w Debatowaniu, zapewnia uczniom ramy do organizowania swoich argumentów i śledzenia przebiegu debaty. Taka struktura sprzyja logicznym i spójnym argumentom, jednocześnie promując uporządkowaną i pełną szacunku wymianę pomysłów. Jednak złożoność formatów debat oznacza, że nie zawsze są one najlepszą drogą do nauczania umiejętności debatowania.
3. Rozwój umiejętności: Instruktorzy powinni wyraźnie uczyć umiejętności takich jak krytyczne myślenie, skuteczna komunikacja, aktywne słuchanie i współpraca. Integracja działań, które koncentrują się na tych umiejętnościach, takich jak burze mózgów, ćwiczenia obalające i dyskusje grupowe, pomoże uczniom znaleźć lepszy sposób na doskonalenie swoich umiejętności.

4. Wybór tematu: Wybór odpowiednich i angażujących tematów jest niezbędny, aby wzbudzić zainteresowanie uczniów i pobudzić ich ciekawość intelektualną. Tematy powinny być dyskusyjne, wymagające i uczciwe. Tematy mogą być generowane przez uczniów lub wybierane przez ciebie - jeśli dobrze wiesz, co może zainteresować twoich uczniów. Tematy wybrane w tym zestawie narzędzi zostały wybrane przez nauczycieli, którzy mają duże doświadczenie w pracy z młodymi ludźmi w tych obszarach.
5. Badania i przygotowanie: Skuteczna edukacja w zakresie debat wymaga od uczniów przeprowadzenia dokładnych badań i przygotowania argumentów. Powinieneś zapewnić wskazówki dotyczące metod badawczych, wiarygodnych źródeł i konstruowania argumentów. Podkreślanie znaczenia argumentów opartych na dowodach i uznawanie kontrargumentów pomoże uczniom rozwinąć wszechstronne perspektywy.
6. Informacje zwrotne i ocena: Zapewnienie konstruktywnej informacji zwrotnej i oceny jest niezbędne dla rozwoju uczniów. Trenerzy debat powinni oferować spersonalizowane informacje zwrotne na temat mocnych stron uczniów i obszarów wymagających poprawy. Wdrożenie sprawiedliwego i przejrzystego systemu oceny może pomóc w śledzeniu postępów i mierzeniu skuteczności programu edukacji debatanckiej.
7. Zachęcanie do tworzenia wspierającego środowiska: Wspieranie atmosfery szacunku i integracji ma kluczowe znaczenie dla skutecznej edukacji w zakresie debat. Należy podkreślać znaczenie aktywnego słuchania, empatii i wzajemnego szacunku podczas debat, jednocześnie promując otwartość umysłu i wartość różnych perspektyw. Debatowanie może być postrzegane jako stresujące zajęcie, a my jesteśmy mniej otwarci na nowe informacje i doświadczenia edukacyjne, gdy jesteśmy zestresowani. Wspierające środowisko i pozytywne informacje zwrotne pomagają zapewnić uczniom poczucie bezpieczeństwa.

Na podstawie tych siedmiu elementów składowych można określić, że sesja powinna zawsze zawierać:

1. Cel dydaktyczny lekcji, który jest dostosowany do konkretnej umiejętności lub zestawu powiązanych ze sobą umiejętności, które mają być doskonalone przez uczniów;
2. Ćwiczenie lub zestaw ćwiczeń, które pomagają uczniom doskonalic te konkretne umiejętności;
3. Wytyczne lub zasady, które uczniowie powinni usłyszeć, odkryć, zrozumieć, zdobyć lub opanować. Są to wytyczne, które pomogą im rozwinąć wybrane umiejętności;
4. Wspierające środowisko i pozytywnego nauczyciela, który jest zmotywowany, aby pomóc uczniom na ich ścieżce debatanckiej.

Analiza narzędzi debatanckich

Jak wspomniano powyżej, edukacja debatancka to niesamowite, ale wymagające narzędzie. Identyfikowana przez nas potrzeba polega na pomocy w zredukowaniu złożoności nauczania debaty, co często jest realizowane poprzez skupienie się na praktyce konkurencyjnych formatów debat. Ponadto zauważamy, że debata dotyczy wyzwań związanych z trudnymi pojęciami i tematami, w których uczniowie mogą mieć niewiele wcześniejszej wiedzy lub doświadczenia.

Zalecamy najpierw przeczytanie sekcji Modeli Myślenia i Strategii, aby zapoznać się z główną teorią debat i analizy argumentów, które będziesz pomagać uczniom eksplorować.

Arkusze pracy i studia przypadków są wykorzystywane razem. Uczniowie mogą użyć arkuszy pracy, aby dokładniej analizować studia przypadków. Zostają także zachęcani do tworzenia własnych studiów przypadków, co pomaga wzmocnić ich umiejętności analityczne i zrozumienie tematów.

Poniżej znajdziesz macierz, w której przeanalizowaliśmy arkusze pracy i studia przypadków, i zidentyfikowaliśmy, które konkretne modele myślenia i strategie najlepiej pasują do każdego z nich. Podajemy także sugestię, który temat jest odpowiedni dla jakiego poziomu doświadczenia.

Ta macierz najlepiej jest postrzegana jako wytyczna. Jak w przypadku wszystkich modeli, w celu zapewnienia łatwej kategoryzacji, niektóre niuanse musiały zostać pominięte. Uważamy, że możesz eksperymentować z wyborem trudnych lub łatwiejszych ćwiczeń, na przykład. Wybieranie tematów na podstawie zainteresowań uczniów lub dostosowywanie opinii do poziomu Twoich uczniów może zapewnić, że ćwiczenie przebiegnie inaczej niż zakłada ta macierz. Jeśli podejmiesz wybór różny od tej macierzy, możesz rozważyć, czy dokonanie tego wyboru ma na celu maksymalizację jednego z siedmiu podstawowych elementów wspomnianych powyżej.

Ogólne wytyczne dla "podstawowych", "średniozaawansowanych" i "zaawansowanych" są następujące:

- Podstawowy obejmuje studentów, którzy są nowicjuszami w debatach do maksymalnie jednego semestru doświadczenia;
- Poziom średniozaawansowany obejmuje uczniów, którzy przeszli przez podstawowy program zapoznający ich z zasadami debatowania (przybliżony odpowiednik pięciu do siedmiu spotkań), do pierwszego lub drugiego roku uczestniczenia w debatach; jeśli zabierasz debatujących na turnieje, odpowiednikiem byłby czas, aż osiągną średnie wyniki mówców na turnieju lub dotrą do rund finałowych;
- Zaawansowani studenci obejmują tych, którzy przeszli wskazane wyżej etapy

	Podstawowy	Pośredni	Zaawansowany	Sesja główna (modele myślowe)	Wielkość grupy
Temat: Globalizacja, bogactwo i ubóstwo					
Globalne Południe i wolny rynek			X	Konkurencyjne propozycje lub stanowiska	6-20
Deindustrializacja na globalnej Północy		X	X	Identyfikacja problemu, analiza interesariuszy	6-20
Chińskie inwestycje w krajach globalnego Południa			X	Konkurencyjne propozycje lub stanowiska, analiza interesariuszy	6-20
Migracja ekonomiczna na globalną Północ		X	X	Identyfikacja problemu, argumenty dotyczące konsekwencji, analiza interesariuszy	6-20
Temat: Klimat i zrównoważony rozwój					
Reparacje klimatyczne		X	X	Argumenty dotyczące wartości i obowiązków	6-20
Geoinżynieria		X	X	Argumenty dotyczące konsekwencji	6-20
Bioróżnorodność i zarządzanie zagrożonymi gatunkami		X	X	Argumenty dotyczące konsekwencji	6-20
Strategie adaptacyjne lub łagodzące zmiany klimatu	X	X		Argumenty dotyczące konsekwencji, konkurencyjnych propozycji lub stanowisk	6-20

Temat: Religia, tożsamość, migracja i przekraczanie granic					
Lekcje religii w szkole	X	X		Argumenty dotyczące wartości, konkurencyjne propozycje i stanowiska	6-20
Obowiązkowe szkolenia w zakresie różnorodności w firmach	X	X		Analiza interesariuszy, argumenty dotyczące konsekwencji	6-20
Integracja kulturowa uchodźców w UE		X	X	Analiza interesariuszy, argumenty dotyczące wartości, identyfikacja problemu	6-20
Handel ludźmi i jego przyczyny		X	X	Argumenty dotyczące konsekwencji, konkurencyjnych propozycji lub stanowisk	6-20
Temat: Wiadomości, hałas i neutralność					
Fałszywe wiadomości i platformy społecznościowe	X	X		Argumenty dotyczące konsekwencji, konkurencyjnych propozycji lub stanowisk	6-20
Media finansowane przez państwo nie powinny istnieć	X	X		Argumenty dotyczące wartości, konkurencyjnych propozycji lub stanowisk	6-20
Kampanie polityczne w mediach społecznościowych		X	X	Identyfikacja problemu, argumenty dotyczące konsekwencji	6-20
Doktryny sprawiedliwości		X	X	Argumenty dotyczące konsekwencji, konkurencyjnych propozycji lub stanowisk	6-20

Uwaga: Wykluczaliśmy z tej matrycy wnioski do dalszych ćwiczeń w arkuszu roboczym. Ćwiczenia te są analogiczne we wszystkich tematach i mają zastosowanie do wszystkich poziomów, wielkości grup i modeli myślenia. Różnice są tutaj wprowadzane przez instruktora. Możesz używać ich na różnych poziomach.

Ocena umiejętności debatowania

W poprzedniej sekcji przedstawiliśmy, warunki jakie spełnia "początkujący", "średniozaawansowany" lub "zaawansowany" debatan. Być może będziesz chciał lepiej zrozumieć te kategorie i rodzaj umiejętności należących do każdego z tych poziomów. Podaliśmy opisy kompetencji w zakresie różnych umiejętności dla tych poziomów. Możesz to wykorzystać, aby określić, na którym poziomie znajdują się uczniowie, z którymi pracujesz, i określić, którą sesję chcesz dla nich zastosować.

Umiejętności te są opisane zgodnie z Europejskimi Ramami Kwalifikacji. Jest to ustandaryzowany zestaw norm, które są wykorzystywane do śledzenia procesu uczenia się przez całe życie jednostek. "Poziom" to określony zestaw umiejętności, które debatan powinien posiadać, aby zostać uznanym za znajdującego się . "Zdolności" to różne elementy składające się na dobrego debata. Punktem wyjścia jest "poziom zerowy" umiejętności, które ktoś może posiadać. Jeśli ktoś zaczyna debatować po raz pierwszy, może już posiadać zdolność, która jest zgodna z innym poziomem umiejętności, ponieważ mógł zdobyć ją poprzez inne formy nauki.

Matryca ta zaczyna się od wyjaśnienia kategorii i poziomów, których używamy w ramach . Następnie oferuje opisy różnych kompetencji, które istnieją w debatach na różnych poziomach.

Poziom	Punkt początkowy	Początkujący	Średniozaawansowany	Zaawansowany
Równoważny opis w EQF	0: poziom zerowy, wskazujący na brak umiejętności lub poważne błędy w umiejętnościach. Wskaźniki uczniów, którzy nie wykazali jeszcze zdolności. Nie odpowiada to poziomowi EQF - poprzedza go.	1: Podstawowa wiedza ogólna	2: Podstawowa wiedza faktograficzna z dziedziny pracy lub nauki	3: Znajomość faktów, zasad, procesów i pojęć ogólnych w danej dziedzinie pracy lub nauki.
Umiejętności W kontekście EQF umiejętności opisywane są jako kognitywne (obejmujące wykorzystanie logicznego, intuicyjnego i kreatywnego myślenia) i praktyczne (obejmujące zręczność manualną i wykorzystanie metod, materiałów, narzędzi i instrumentów).	Brak lub ograniczona zdolność do pomyślnego wykonywania prostych zadań	Podstawowe umiejętności wymagane do wykonywania prostych zadań	Podstawowe umiejętności poznawcze i praktyczne wymagane do korzystania z odpowiednich informacji w celu wykonywania zadań i rozwiązywania rutynowych problemów przy użyciu prostych zasad i narzędzi.	Zakres umiejętności poznawczych i praktycznych wymaganych do wykonywania zadań i rozwiązywania problemów poprzez wybór i zastosowanie podstawowych metod, narzędzi, materiałów i informacji.

<p>Odpowiedzialność i autonomia W kontekście EQF odpowiedzialność i autonomia są opisywane jako zdolność osoby uczącej się do samodzielnego i odpowiedzialnego stosowania wiedzy i umiejętności.</p>	<p>Brak lub ograniczona zdolność rozumienia, jak podchodzić do zadań</p>	<p>Praca lub nauka pod bezpośrednim nadzorem w zorganizowanym kontekście</p>	<p>Praca i nauka pod nadzorem z pewną autonomią</p>	<p>Branie odpowiedzialności za wykonanie zadań w pracy lub nauce; dostosowywanie własnego zachowania do okoliczności podczas rozwiązywania problemów.</p>
<p>Poziom</p>	<p>Punkt początkowy</p>	<p>Początkujący</p>	<p>Średniozaawansowany</p>	<p>Zaawansowany</p>
<p>Opis, kiedy uczeń prawdopodobnie pasuje do każdego przedziału</p>	<p>Oczekujemy, że uczniowie zaprezentują ten poziom przed jakimkolwiek treningiem debat. Mogą zaprezentować pewne elementy, które pasują do wyższego zakresu, jeśli wcześniej mieli kontakt z debatą / wystąpieniami publicznymi / komunikacją / myśleniem analitycznym poprzez inne środki (np. nauczane w szkole)</p>	<p>Oczekujemy, że uczniowie zaprezentują ten poziom po 1-2 miesiącach treningu debatowania, po zakończeniu szkolenia dla początkujących.</p>	<p>Oczekujemy, że uczniowie zaprezentują ten poziom po 6 miesiącach - 1 roku, po tym, jak regularnie uczestniczyli w sesjach debat i mogli uczestniczyć w wydarzeniach związanych z debatami (konkursy, obozy szkoleniowe itp.).</p>	<p>Oczekujemy, że uczniowie zaprezentują ten poziom po 1-2 latach, po regularnym uczestnictwie w sesjach debat i wydarzeniach oraz po wykazaniu zaangażowania w debatę, na przykład poprzez rozpoczęcie sędziowania lub trenowania.</p>
<p>Kategoria</p>	<p>Punkt początkowy</p>	<p>Początkujący</p>	<p>Średniozaawansowany</p>	<p>Zaawansowany</p>
<p>Styl: kompleksowość</p>	<p>Styl mówienia: Niewyraźne słowa, zbyt szybkie lub ciche mówienie, pomieszane zdania lub inny powód, dla którego publiczność nie może zrozumieć, co mówi mówca. Struktura: brak struktury wypowiedzi</p>	<p>Styl mówienia: słyszalny, szybkość lub głośność mówienia może być niedoskonała, ale nie jest czynną przeszkodą w zrozumieniu tego, co mówią mówcy. Struktura: zdania same w sobie są zrozumiałe, nawet jeśli nie zawsze stanowią część spójnego i ustrukturyzowanego wywodu lub przemówienia. Podstawowa struktura jest ogłoszona, ale nie zawsze przestrzegana.</p>	<p>Styl wypowiedzi: Tempo nie zawsze jest dobre, ale nie ma to wpływu na perswazyjność wypowiedzi. Struktura: Mówca zachowuje zapowiedzianą strukturę, a argumenty zawierają strukturę wewnętrzną.</p>	<p>Styl wypowiedzi: Pełne zdania, wyraźne wypowiedzi, brak trudności ze zrozumieniem. Mówca wykazuje zrozumienie i przekonanie do tego, co mówi. Struktura: Mówca zapowiada i wykorzystuje strukturę wypowiedzi, argumenty są dobrze skonstruowane (zgodnie z wzorcami, takimi jak SEXI) i łatwe do naśladowania, przejścia między punktami wypowiedzi przebiegają bezbłędnie.</p>

<p>Styl: retoryka</p>	<p>Głos: Nijaki i jednolity ton wypowiedzi. (Szczególnie monotony)</p> <p>Język: język jest nieustrukturyzowany, chaotyczny i zagmatwany.</p>	<p>Głos: Ton jest zróżnicowany. Pewien wpływ emocjonalny; czasami może być niewłaściwie umiejscowiony, tak że odciąga uwagę od argumentów (np. nieuzasadnione użycie emocji).</p> <p>Język: podejmowane są próby użycia przykładów, powiedzeń lub figur stylistycznych, aby przekazać swój punkt widzenia. Próby te nie zwiększają zrozumienia lub emocjonalności argumentu, mogą być banalne lub nieprecyzyjne.</p>	<p>Głos: Emocje nie przeważają nad argumentami i są dostosowane do argumentów. Mówca sprawia wrażenie autentycznego: wydaje się wierzyć w sprawę, którą przedstawia.</p> <p>Język: regularne stosowanie struktury wypowiedzi, poprzez elementy takie jak wprowadzenia, przykłady i powiedzenia.</p> <p>Język pasuje do argumentu, ale nie zawsze może podnieść jego perswazyjność.</p>	<p>Głos: mówca zmienia sposób używania głosu i mówi z odpowiednią powagą w stosunku do treści swojej wypowiedzi.</p> <p>Język: struktura jest używana z łatwością i przekonaniem oraz zwiększa siłę przekonywania argumentu na gruncie logicznym i/lub emocjonalnym.</p>
<p>Istota debaty: rozumowanie</p>	<p>Analiza: Argumenty nie są logicznie sformułowane, twierdzenia nie są uzasadnione, mogą być wewnętrznie sprzeczne (dwa argumenty przeczą sobie nawzajem lub zaprzeczają poprzedniemu mówcy po swojej stronie). Argument jest niewiarygodny lub nie ma związku z wnioskiem.</p> <p>Dowody: Nie dostarcza dowodów na poparcie argumentów.</p>	<p>Analiza: kilka prób użycia modelu argumentów, takiego jak SeXi. Podano pewne wyjaśnienia, ale pozostawiają one wiele luk.</p> <p>Dowody: przykłady, fakty i statystyki są czasami podawane z pewnym odniesieniem do przedstawionego argumentu.</p>	<p>Analiza: Argumenty są generalnie zgodne z modelem SeXi. Są one oznaczone i dostarczana jest analiza, która podąża za krokami "dlaczego", chociaż może pozostawić łatwe do wykorzystania luki dla opozycji lub pominąć niektóre ważne powiązania.</p> <p>Dowody: Argumenty są prawie zawsze poparte wiarygodnie brzmiącymi przykładami, faktami i/lub statystykami.</p>	<p>Analiza: Jasno skonstruowane przemówienie, które ma jasny cel w całym tekście.</p> <p>Argumenty są logiczne i łatwe do naśladowania, dogłębnie wyjaśnione. Są zgodne z modelem SeXi z wyjaśnioną argumentacją.</p> <p>Dowody: Każde twierdzenie jest poparte wyraźnie istotnymi dowodami. O ile nie wyjaśniono oczywistego znaczenia - zakłada się, że odbiorcy są inteligentni, ale nowi w temacie.</p>

<p>Istota debaty: Strategia</p>	<p>Strategia: Nie wskazuje głównych kwestii w debacie ani nie łączy argumentów z wnioskiem.</p> <p>Spełnienie roli: nie spełnia roli, jaką przemówienie ma spełnić w danym formacie debaty.</p>	<p>Strategia: argumenty mogą być często domyślnie rozumiane jako należące do głównych zagadnień debaty. Mówca może argumentować wokół kluczowych kwestii wniosku.</p> <p>Czasami podejmowane są próby nawiązania do wniosku.</p> <p>Wypełnianie roli: rola jest wypełniana w podstawowym zakresie, choć nie z wyraźnym zamiarem.</p> <p>Definicje są podawane, ale mogą nie być dodawane. Sprzeczności w odpowiedziach są ogłaszane, ale nie dodają jasności do debaty.</p> <p>W późniejszych wystąpieniach mogą pojawić się nowe argumenty, ale wzmocnią one pozycję drużyny w debacie.</p>	<p>Strategia: mówca wskazuje ciężar, który próbuje osiągnąć, i w większości identyfikuje prawidłowy ciężar. Mówca nie zmienia jeszcze ciężaru w odpowiedzi na argumenty opozycji.</p> <p>Argumenty mają wpływ na wniosek.</p> <p>Wypełnianie roli: mówca nie popełnia żadnych błędów w wypełnianiu swojej roli, a wybory dokonane w ramach kategorii wypełniania roli pomagają usprawnić jego przemówienie (przydatne definicje; prawidłowo zidentyfikowane punkty sporu w debacie; jasna kontrargumentacja itp.)</p>	<p>Strategia: Mówca jasno określa swój ciężar dowodu, jest on dostosowany do tematyki debaty, mówca odpowiada na ciężar dowodu określony przez drugą stronę.</p> <p>Spełnienie roli: mówca bezbłędnie wypełnia swoją rolę w debacie i zapewnia to, co jest potrzebne w ramach roli mówcy.</p>
<p>Istota debaty: Kontrargumentacja (obalenia) i zaangażowanie</p>	<p>Nie odnosi się do argumentów przedmówcy.</p>	<p>Pewne zaangażowanie, ale nie dociera do sedna argumentu. Nie jest to skuteczna odpowiedź.</p>	<p>Częste zaangażowanie się w główną ideę drugiego argumentu. Nie zawsze udaje się odeprzeć argumenty drugiej strony.</p> <p>Podejmowane są próby rozróżnienia między wyraźną kontrargumentacją, a przeplataniem obaleniem, jeśli pozwala na to format. Mówca od czasu do czasu próbuje dokonać porównań między argumentami i przypadkami w debacie, ale nie jest w stanie wykazać porównawczego znaczenia własnego argumentu lub przypadku.</p>	<p>Pokazuje nam, dlaczego argument drugiej strony jest nieistotny, błędny, wadliwy, niewystarczający lub ogólnie gorszy od argumentów przedstawionych przez mówcę. Jest to wyraźna część struktury argumentu, a nie tylko doczepiona, a następnie zignorowana. Mówca często porównuje materiał w debacie w sposób porównawczy, w tym wyjaśnienia, które pokazują, że jego materiał jest bardziej przekonujący.</p>

<p>Umiejętności miękkie: Praca zespołowa</p>	<p>Praca zespołowa: Brak pracy zespołowej; brak odnoszenia się do argumentów innych, zaprzeczanie punktom kolegów z drużyny.</p> <p>Słuchanie: Mówca nie zwraca uwagi na to, co działo się wcześniej w debacie. Mówca nie zwraca uwagi na to, co wydarzyło się wcześniej w debacie podczas przemówień.</p> <p>Wkład: brak wkładu studenta w przygotowanie.</p>	<p>Praca zespołowa: Odnosi się do pracy kolegów z drużyny, ale nie opiera się na niej.</p> <p>Słuchanie: Pewna próba odnotowania argumentów poprzednich dyskutantów. (Zwykle tylko obalanie argumentów mówcy bezpośrednio poprzedzającego).</p> <p>Wkład: pewien wkład podczas przygotowań ze strony studenta, nie zawsze skoncentrowany lub zrozumiały dla innych członków zespołu.</p>	<p>Praca zespołowa: od początku jest jasne, co będzie robił zespół. Później mówcy w większości podążają za tą strukturą, ale mogą od niej odbiegać.</p> <p>Słuchanie: jest w stanie śledzić resztę debaty i nie przeinacza jej, ale może pominąć niektóre szczegóły lub pomysły podczas odpowiadania.</p> <p>Wkład: regularnie wnosi swój wkład i przedstawia pomysły. Krytykuje innych partnerów. Nie przeszkadza w przygotowaniach.</p>	<p>Praca zespołowa: To, co zespół jako całość będzie robił, jest jasno określone przez pierwszego debata w zespole. Zespół trzyma się swojego planu (z wyjątkiem wszelkich niezbędnych reakcji na opozycję), opierając się na swoich argumentach i upewniając się, że zespół obejmuje wszystkie najważniejsze punkty.</p> <p>Słuchanie: Mówca wyraźnie słuchał wszystkich poprzednich mówców i rozumiał ich; jego przemówienie stara się opierać na kolegach z drużyny i negocjować to, co powiedzieli przeciwnicy.</p> <p>Wkład: wnosi własne pomysły i pomaga partnerom w konstruktywny sposób.</p>
--	--	--	---	---

Modele myślenia i strategie krytycznej analizy współczesnych zagadnień

Radosław Czekan Fundacja Polska Debatuje

Podgląd

Moduł ten ma na celu dostarczenie niezbędnych narzędzi trenerom debat do prowadzenia debat na temat współczesnych zagadnień z wykorzystaniem wiedzy i kontekstu wprowadzonego w poprzednim module. Debatowanie nad złożonymi i stale zmieniającymi się tematami dotyczącymi np. migracji lub gospodarki może być początkowo przytłaczające dla studentów i trenerów (zwłaszcza niebędących ekspertami w tej dziedzinie). Dlatego modele myślenia debatanckiego do analizy tematów i studiów przypadków powinny uczynić ten proces bardziej dostępnym, ustrukturyzowanym, przejrzystym, powtarzalnym i uniwersalnym. Opanowanie metodologii debaty ułatwia krytyczne myślenie studentom i trenerom.

Chociaż istnieją różne sposoby analizowania wniosków i spraw, niniejszy moduł wykorzystuje ten, który jest przystępny zarówno dla początkujących, jak i zaawansowanych debatantów. Nie jest to jednak wyczerpujący i wyłączny model, więc czytelnik jest zachęcany do zadawania pytań, testowania i dostosowywania go do swoich potrzeb.

Każdy wniosek w debacie można przeanalizować za pomocą 4 pytań:

- a) Jaki jest problem lub decyzja do podjęcia?
- b) Jaki jest ciężar dowodu?
- c) Jakie są kwestionowane propozycje lub stanowiska?
- d) Jakie są argumenty?

Ten rozdział szczegółowo wyjaśnia analizę pytań, podczas gdy studia przypadków i arkusze robocze zamieszczone później pokazują, jak zastosować teorię w praktyce.

Problem lub decyzja

Legendarny amerykański profesor debat Alfred Snider powiedział kiedyś, że debatowanie to zmienianie świata. I miał rację, ponieważ wnioski sprowadzają się do debaty na temat tego, co powinniśmy myśleć o przeszłości lub teraźniejszości i co powinniśmy zrobić inaczej, aby zmienić świat i uczynić świat lepszym miejscem. Gdyby świat był idealny, prawdopodobnie nie byłoby debat. O ile nie jest inaczej, pierwszym krokiem w analizie tematu powinno być ustalenie i zdefiniowanie problemu, który ma być przedmiotem dyskusji.

W czym tkwi problem?

Problem to sytuacja, którą można poprawić. Oto kilka pytań, których należy użyć, aby dowiedzieć się i zdefiniować, co jest problemem w debacie..

- Dlaczego o tym dyskutujemy?
- Jak wygląda status quo wokół tego tematu? Dlaczego jest zły?
- Która grupa lub interesariusz nie jest zadowolony ze swojej sytuacji? Dlaczego?
- Co wydarzyło się w ostatnich tygodniach lub miesiącach, co sprawia, że debata jest istotna?

Czy problem ma znaczenie?

Jakikolwiek problem nie wystarczy do zrównoważonej debaty. Kiedy myślisz o problemie, spróbuj odpowiedzieć na te pytania:

- Czy problem jest rzeczywisty czy hipotetyczny?
- Czy istnieją rzeczywiste przykłady tego problemu?
- Czy problem jest naglący, czy nie?
- Czy problem dotyczy ważnych interesariuszy?
- Czy istnieją satysfakcjonujące alternatywne rozwiązania problemu?

Propozycja powinna starać się udowodnić, że problem jest rzeczywisty i pilny, dotyczy istotnych interesariuszy i nie ma skutecznych alternatyw, a Propozycja powinna być poparta przykładami z życia wziętymi.

Opozycja powinna szukać powodów, dla których problem nie jest rzeczywisty, nie jest pilny, nie dotyczy istotnych grup lub/i istnieją już działające rozwiązania. Opozycja może również udowodnić, że istnieją ważniejsze problemy lub bardziej krytyczni interesariusze, na których należy się skupić.

Co więcej, opozycja może kwestionować zakres problemu ("zbyt szeroki" lub "zbyt wąski"), zasadność problemu w ramach gry debatackiej z powodu squirrelingu (interpretacja wniosku, która sprawia, że debata jest niezrównoważona lub niepodlegająca dyskusji) lub ustalenia miejsca lub czasu (ustalenie debaty w określonym miejscu lub czasie, chyba że jest to określone we wniosku).

Jaki jest powód tego problemu?

Co więcej, debatujący powinni scharakteryzować przyczyny problemu (przyczyna-skutek). Propozycja powinna udowodniać, że problem jest spowodowany przez coś, do czego odnosi się propozycja lub argumentacja sugerowana we wniosku. Opozycja może zakwestionować ją następującymi atakami:

- Problem nie jest spowodowany przez X. Istnieją różne przyczyny.
- Problem jest spowodowany przez X, ale nie jest to czynnik decydujący. Istnieją inne, bardziej znaczące przyczyny.

Problemy, decyzje czy oceny?

Identyfikacja problemu jest przydatna nie tylko w przypadku wniosków politycznych ("Ta Izba zrobiłaby X") lub wniosków pierwszoosobowych ("Ta Izba, jako Y, zrobiłaby X"), ale także w przypadku innych wniosków dotyczących decyzji i ocen (Ta Izba uważa, że X wyrządza więcej szkody niż pożytku, Ta Izba żałuje X, Ta Izba popiera X). W tym ostatnim przypadku zawsze istnieje jakaś nieoptymalna sytuacja, którą należy ocenić i podjąć decyzję. Weźmy na przykład:

- Ta Izba żałuje mediów społecznościowych
 - Problem: media społecznościowe są popularne i uzależniające
 - Ocena: czy korzyści są tego warte?
- Ta Izba woli świat bez mediów społecznościowych
 - Problem: media społecznościowe są popularne i uzależniające
 - Decyzja: czy lepiej byłoby żyć w świecie bez nich?
- Ta Izba uważa, że rodzice powinni zakazać swoim dzieciom korzystania z mediów społecznościowych
 - Problem: media społecznościowe są popularne i uzależniające
 - Decyzja: czy rodzice powinni tego zakazać?

Ciężar dowodu

Ciężar dowodu to przyjęty obowiązek udowodnienia czegoś przez kogoś. Niewywiązanie się z obowiązku udowodnienia czegoś przez debatującego może być powodem przegranej debaty.

Ciężar dowodu powinien być przewidziany lub rozpoznany tak wcześnie, jak to możliwe. Ciężar dowodu wywodzi się z:

- a) Przypisana strona
- b) Temat i typ tematu
- c) Strategia zespołu i roszczenia

We wniosku "Ta Izba popiera media społecznościowe", Propozycja musi udowodnić, że media społecznościowe są pożądane. Opozycja musi udowodnić, że media społecznościowe są niepożądane. Ciężar ten opiera się na stronie i typie wniosku (Ta Izba popiera...), który jest wnioskiem oceniającym, w którym rozważamy wszystkie za i przeciw.

Jeśli wnioski brzmiałyby "Ta Izba zakazałaby mediów społecznościowych", Propozycja musiałaby udowodnić nie tylko, że media społecznościowe są niepożądane, ale także, że są one tak

szkodliwe lub niemoralne, że musimy ich zakazać, a zakaz ten jest lepszy niż inne wykonalne alternatywy. Dlaczego? Ponieważ opozycja może twierdzić, że media społecznościowe nie są idealne, ale nie powinny być zakazane lub że inne wykonalne alternatywy (takie jak regulacja) są wystarczająco dobre.

Domyślnie ciężar dowodu spoczywa na zespole, który coś twierdzi. Jeśli Propozycja twierdzi, że media społecznościowe są uzależniające, są zobowiązani do udowodnienia tego w wystarczający sposób. W przeciwnym razie twierdzenie powinno zostać zignorowane lub zdyskontowane w zakresie, w jakim zostało udowodnione.

Pytania, które należy zadać:

- Jaki jest rodzaj wniosku? Jaki ciężar dowodu wynika z treści wniosku?
- Jaki ciężar dowodu spoczywa na poszczególnych stronach?
- Co powinna udowodnić drużyna, aby wygrać debatę?
 - Jakie są kryteria rozstrzygnięcia tej debaty?
- Jaki ciężar dowodu powinien wynikać z naszych twierdzeń?

Konkurencyjne propozycje lub stanowiska

Krytykowanie pomysłów Propozycji przez większość czasu nie wystarcza do wygrania debaty. Wymienianie korzyści płynących z pomysłów Propozycji również nie wystarczy, aby wygrać. Debaty są zawsze porównaniami dostępnych polityk, scenariuszy, charakterystyk, faktów lub wartości itp. Dlatego każda argumentacja powinna być wybrana i udowodniona porównawczo. O wiele łatwiej jest to zrobić, jeśli najpierw wyjaśnimy, jakie są konkurencyjne propozycje lub stanowiska.

Przykład:

Ta Izba zakazałaby mediów społecznościowych.

- Propozycja: Powinniśmy wprowadzić zakaz korzystania z mediów społecznościowych
- Opozycja: Powinniśmy zachować ją taką, jaka jest: darmową i dostępną dla każdego.

lub

- Propozycja: Zakaz jest jedynym sposobem zapobiegania destrukcyjnemu uzależnieniu.
- Opozycja: Regulacja dla młodzieży i samoregulacja dla dorosłych są wystarczające, aby zapewnić rozsądek.

W przypadku wniosków dotyczących polityki, w modelu (specyfikacja polityki przedstawiona w Propozycji) należy uwzględnić następujące aspekty:

- Agent
 - Kto będzie go prowadził? Rząd? ONZ? Komisja Europejska? Rodzic?
- Działanie
 - Co dokładnie zostanie zrobione?
 - Co nie zostanie zmienione?
 - Czy polityka dotyczy wyłącznie naszego zespołu?
- Alternatywy
 - Czy istnieją alternatywne rozwiązania? Czy są one wystarczające (lub nie)?
- Praktyka
 - Jak by to wyglądało i działało w rzeczywistości?
- Wykluczenie scenariuszy ekstremalnych:
 - Jakie skrajne przypadki nie powinny być uwzględniane?
- Przykłady lub analogie podobnych polityk?
 - Czy istnieją takie rozwiązania?
 - Czy są jakieś analogie, które sprawiają, że polityka jest realistyczna?

W przypadku wniosków retrospektywnych (np. Ta Izba żałuje X) Propozycja musi zidentyfikować alternatywny scenariusz i udowodnić, że była to wykonalna alternatywa.

W przypadku wniosków oceniających (np. Ta Izba popiera X. Ta Izba uważa, że X..." zespoły muszą sformułować swoje stanowisko, które może być ogólne (np. X przynosi więcej korzyści niż szkód) lub szczegółowe (np. uzależnienie od mediów społecznościowych jest bardziej palącym problemem niż dostęp do wiadomości).

Wszystkie stanowiska lub propozycje są istotne tylko w takim stopniu, w jakim wzajemnie się wykluczają. Jeśli obie strony mogą powoływać się na kampanie edukacyjne lub prawa status quo, debata na ten temat nie jest konieczna ani przydatna.

Argumenty

Debata nie może się odbyć bez argumentów. Powszechnym błędem wśród debatujących jest wymyślanie argumentów jak najszybciej na początku czasu przygotowawczego. Powoduje to, że wybierane są argumenty, które są najłatwiejsze do wymyślenia, a niekoniecznie te, które są najlepsze do wymyślenia. Wcześniejsza analiza problemu w kwestii, obciążeń i stanowisk powinna już kierować debatujących we właściwe miejsce, ale aby maksymalizować myślenie strategiczne, pomocne jest kwalifikowanie argumentów w debacie.

Prawie wszystkie roszczenia w ramach debaty należą do jednej z trzech kategorii:

1. Argumenty dotyczące problemu lub założeń
2. Argumenty dotyczące wartości, praw i obowiązków
3. Argumenty dotyczące konsekwencji

Argumenty dotyczące problemu lub założeń

Propozycja może argumentować, że problem jest rzeczywisty, pilny, dotyczy istotnych interesariuszy, którzy nie mają działających alternatyw do jego rozwiązania. Ponadto, Propozycja może argumentować, że status quo wygląda jak X, co wspiera ich diagnozę i rozwiązanie (charakterystyka i model).

Opozycja może argumentować, że problem nie jest rzeczywisty, pilny ani istotny, istnieją preferowane alternatywy do problemu. Dodatkowo, Opozycja może argumentować, że problem został błędnie scharakteryzowany lub ma inne przyczyny. Ponadto, Opozycja może argumentować, że status quo wygląda jak Y, co przeciwstawia się diagnozie i rozwiązaniu Propozycji (kontracharakterystyka).

Skuteczne kwestionowanie problemów lub założeń może podważyć wszystkie inne argumenty i wygrać debatę. Jeśli nie ma problemu, obowiązek wdrożenia polityki nie istnieje, dlatego nie powinna być dyskusji na temat konsekwencji.

Nieskuteczne kwestionowanie może zepsuć debatę, ponieważ brak zgody w kwestii podstawowych faktów i celów.

Argumenty dotyczące wartości, praw i obowiązków

Zespoły mogą zgadzać się co do problemu i/lub charakterystyki status quo, ale mogą nie zgadzać się co do wartości, praw lub obowiązków. Na przykład, zgadzają się co do problemów uzależnień związanych z mediami społecznościowymi, a gdy Propozycja preferuje opiekę i zdrowie psychiczne młodzieży, Opozycja decyduje się bronić wolności osobistej (wartości). Propozycja będzie argumentować, że media społecznościowe naruszają prawa (np. do prywatności), a Opozycja będzie argumentować, że media społecznościowe wymagają zgody, a naszym prawem jest podejmowanie ryzyka i ponoszenie jego konsekwencji. Propozycja będzie argumentować, że państwo ma obowiązek interweniować (obowiązek), podczas gdy opozycja będzie argumentować, że państwo ma obowiązek powstrzymać się (obowiązek).

Skuteczna argumentacja dotycząca wartości, praw i obowiązków (lub zasad) może skutecznie przeważać nad argumentacją dotyczącą konsekwencji, ponieważ konsekwencje są porównywane w oparciu o wartość, jaką przypisuje im społeczeństwo.

Argumenty dotyczące konsekwencji

Debatanci mogą się zgodzić co do problemu i wartości, ale nie zgadzać się co do konsekwencji (np. zakazu). Mogą się także nie zgadzać co do tego, czy konsekwencje z przeszłości były spowodowane konkretnymi czynnikami.

Na przykład w debacie:

Ta Izba zakazałaby mediów społecznościowych

Argumenty propozycji mogą wyglądać następująco:

1. Problem: Media społecznościowe uzależniają
2. Obowiązek: Państwo musi chronić obywateli przed niebezpieczeństwami.
3. Konsekwencje: Zakaz zmniejszy uzależnienie.

Argumenty opozycji w tej debacie mogą wyglądać inaczej:

1. Problem: Media społecznościowe nie są przyczyną uzależnienia. Uzależnieniu można zapobiec poprzez stałą regulację
2. Prawo: Ludzie powinni dokonywać wolnych wyborów dotyczących ich życia społecznego
3. Konsekwencje: Zakaz będzie sprzyjał czarnemu rynkowi i nadużyciom online

Analiza interesariuszy

Jedną z najbardziej przydatnych technik jest przeprowadzenie analizy interesariuszy, co oznacza poszukiwanie i ocenę wpływu ruchu na poszczególne grupy interesów.

Krok 1 - Identyfikacja różnych interesariuszy debaty

Pytania, które należy zadać:

- Na które grupy ma wpływ ten ruch?
- Jakie podgrupy możemy w nich zidentyfikować?
- W jaki sposób ruch wpływa na grupy?

Przykład: Wśród grupy migrantów zidentyfikowaliśmy migrantów ekonomicznych i uchodźców jako interesariuszy. W propozycji „Ta Izba popiera przyjazne i liberalne polityki publiczne wobec migracji” obie grupy są dotknięte, ponieważ łatwiej jest wjechać, pozostać i pracować w kraju przyjmującym.

Krok 2 - Rozpoznanie i uszeregowanie względnego znaczenia każdego z interesariuszy

Pytania, które należy zadać:

- Która dotknięta grupa ma najwięcej członków?
- Która grupa jest najbardziej dotknięta?
- Jakie obowiązki mamy wobec różnych interesariuszy?
- Którzy interesariusze są najważniejsi?

Przykład: Migranci ekonomiczni są znacznie liczniejszą grupą, ale uchodźcy muszą stawić czoła znacznie trudniejszym warunkom i wymagają znacznie pilniejszego wsparcia ze strony państwa. Istnieje również silniejszy obowiązek moralny wobec osób prześladowanych lub uciekających ze swoich domów. Dlatego uchodźcy będą najważniejszymi interesariuszami.

Krok 3 - Tworzenie argumentów i ram w oparciu o priorytetowego interesariusza

Pytania, które należy zadać:

- Jakie są interesy interesariuszy?
- Jakie są motywacje interesariuszy?
- Jakie są krótkoterminowe zyski i straty dla interesariuszy?

Przykład: Uchodźcy mają różne interesy, ale ich najważniejsze potrzeby to bezpieczeństwo, schronienie i legalizacja pobytu, aby mogli jak najszybciej kontynuować swoje życie. Nawet jeśli w krótszym okresie liberalne przepisy spowodują reakcję, w dłuższej perspektywie uchodźcy będą znacznie bardziej akceptowani w społeczeństwie.

Ocena argumentów

Po przedstawieniu argumentów przez oba zespoły, zespoły oceniają nawzajem swoje argumenty i starają się przekonać słuchaczy, że ich argumenty mają największą wagę dla przyjęcia lub odrzucenia wniosku. Aby zrozumieć narzędzia do ważenia argumentów, używamy koncepcji znanej jako wpływ (impact).

Rodzaje wpływu

Istnieje wiele sposobów porównywania argumentów. Najczęściej używane to:

- Prawdopodobieństwo
- Skala
- Istotność
- Nieuniknione
- Czas trwania

Prawdopodobieństwo odnosi się do tego, jak prawdopodobne jest wystąpienie danego wpływu (impactu). Twierdzenia dotyczące prawdopodobieństwa są ocenami argumentów dotyczących konsekwencji.

Skala dotyczy wielkości wpływu (impactu). Jak wielu interesariuszy odczuje wpływ? .

Istotność dotyczy rodzaju wpływu: jak głęboki jest wpływ? Aby zilustrować różnicę: w debacie na temat palenia wpływ zakazu ma duży negatywny wpływ na przyjemność z palenia, ponieważ prawdopodobnie większość palaczy lubi tę czynność. Ma on jednak pozytywny wpływ na mniejszość palaczy, którzy zapadają na poważne choroby.

Nieuniknioność polega na sprawdzeniu, czy zidentyfikowane szkody koniecznie wynikają z polityki lub są przez nią usuwane, lub czy istnieją alternatywne opcje usunięcia lub zrekompensowania szkody.

Czas trwania (lub skala) analizuje, kiedy i jak długo może wystąpić wpływ. Krótkoterminowa szkoda może zostać zastąpiona długoterminowym zyskiem. Na przykład: zakaz palenia oznacza konieczność zamknięcia sklepów tytoniowych, ale w dłuższej perspektywie prowadzi do większych korzyści zdrowotnych.

Porównywanie wewnątrz i między argumentami

Ramy te można wykorzystać do analizy wewnętrznej logiki argumentu. Na przykład w debacie na temat zakazu palenia argumentem opozycji może być to, że ogranicza to wolność wyboru. Debatingujący mogą przyrzeć się rodzajowi i zakresowi wpływu - na przykład, jak fundamentalne jest to ograniczenie wyboru? Muszą również sprawdzić, czy ma to zastosowanie we wszystkich przypadkach. Na przykład: czy wolność wyboru palenia ogranicza wolność wyboru osób narażonych na bierne palenie?

Jednocześnie oceniają to twierdzenie w porównaniu z innymi twierdzeniami, na przykład zdolnością do długiego i zdrowego życia. W ten sposób stwierdzenia wpływu są wykorzystywane do porównywania argumentów.

Pytania, które należy zadać

- Jaki wpływ mają moje argumenty?
- Jakie są skutki, na które powołują się inne zespoły?
- Jak ich wpływ ma się do naszego wpływu?

Podsumowanie

Analiza propozycji w debacie wykorzystuje strukturalne modele myślenia, aby wprowadzić wolne i krytyczne myślenie wśród uczniów oraz maksymalizować klarowność argumentacji. Czasami wymaga to samodyscypliny i rygoru, ale przynosi znaczne korzyści w każdej produktywnej dyskusji i debacie, i miejmy nadzieję, zbliża nas do prawdy i lepszego świata.

Aby przeanalizować współczesne, kontrowersyjne kwestie, należy postępować zgodnie z powyższymi krokami:

1. Jaki jest problem lub decyzja do podjęcia?
 - a. Czy to prawdziwy problem?
 - b. Czy jest to ważna kwestia?
 - c. Jakie są przyczyny tego problemu?
2. Jaki jest ciężar dowodu?
 - a. Co wniosek ma udowodnić?
 - b. Co nasza strona musi udowodnić, aby wygrać?
 - c. Czego wymagają od nas nasze roszczenia?
3. Jakie są kwestionowane propozycje lub stanowiska?
 - a. Czy są jasne?
 - b. Czy wzajemnie się wykluczają?

4. Jakie są argumenty?
 - a. Jaki jest rzeczywisty problem i podstawowe założenia wniosku?
 - b. Jakie wartości, prawa i obowiązki należy stosować?
 - c. Jakie są konsekwencje dla ważnych interesariuszy?

5. Jak możemy porównać argumenty?
 - a. Jaki wpływ mają moje argumenty?
 - b. Jakie są skutki, na które powołują się inne zespoły?
 - c. Jak ich wpływ ma się do naszego wpływu?

Przeczytaj poniższe rozdziały, aby zobaczyć, w jaki sposób stosowane są modele analizy tematów w rzeczywistych współczesnych debatach.

Nowa Edukacja Globalna

Globalizacja, bogactwo i ubóstwo

Globalizacja, bogactwo i ubóstwo

Arkusze ćwiczeń - Daan Welling (International Debate Education Association)

Część I - Umiejętności krytycznego i analitycznego myślenia - ćwiczenia

Ćwiczenie 1:

Przyjmij wniosek: "Ta Izba uważa, że Globalna Północ powinna zredukować bariery dla migracji ekonomicznej z Globalnego Południa" (możesz również użyć dowolnego z innego tematu).

- Identyfikacja czterech różnych interesariuszy
- Ustalenie, czy zgadzają się, czy nie zgadzają się z tą polityką.

Interesariusz 1: Zgadza się/nie

zgadza się, ponieważ ...

Interesariusz 2: Zgadza się/nie

zgadza się, ponieważ ...

Interesariusz 3: Zgadza się/nie

zgadza się, ponieważ ...

Interesariusz 4: Zgadza się/nie

zgadza się, ponieważ ...

- Zbuduj argumentację dla dwóch interesariuszy. Podaj twierdzenie, uzasadnienie i przykład.

Argument 1

Twierdzenie

Uzasadnienie

Przykład

Argument 2

Twierdzenie

Uzasadnienie

Przykład

Ćwiczenie 2

Weź jeden z argumentów przedstawionych w Ćwiczeniu 1. Pomyśl o podstawowej wartości, którą pokazuje ten argument. Na przykład, jeśli argument brzmi "zwiększona migracja ekonomiczna prowadzi do mniejszej stabilności w krajach przyjmujących", zidentyfikowaną wartością jest "kraj musi być stabilny w oczach swoich obywateli".

Moja wartość to

Pomyśl o dwóch wartościach konkurujących z wartością, którą zidentyfikowałeś..:

•

•

Dla jednej konkurencyjnej wartości podaj powód, dla którego ta wartość jest ważniejsza niż wartość wynikająca z Twojego argumentu.

•

•

Ćwiczenie 3

Jesteś decydem politycznym w kraju europejskim, który został poproszony o opracowanie rozwiązań mających pomóc pracownikom fizycznym, którzy stracili pracę, ponieważ firma, w której pracują, przeniosła się do kraju azjatyckiego.

Przeprowadź burzę mózgów na temat dwóch możliwych rozwiązań.

Pomyśl o interesariuszach zaangażowanych zarówno w kraju europejskim, jak i azjatyckim. Przeanalizuj, w jaki sposób te rozwiązania wpłynęłyby na obie grupy interesariuszy.

Które rozwiązanie wolisz i dlaczego?

Moje pierwsze rozwiązanie to:

Moje drugie rozwiązanie to:

Interesariuszami są:

w Europie:

w Azji:

Wybrałbym rozwiązanie A / B (wybierz jedno), ponieważ:

Ćwiczenie 4

Przeczytaj poniższy artykuł na temat FairTrade:

[NPR: FairTrade pomaga rolnikom, ale nie ich pracownikom najemnym](#)

Zastanów się nad następującymi pytaniami:

1. Czym jest FairTrade?
2. Jaki jest wynik badania, o którym donosi NPR?
3. Jakie możliwe mechanizmy mogą wyjaśnić to badanie?
4. Jak oceniasz skuteczność FairTrade w pomaganiu ludziom w wychodzeniu z ubóstwa?
5. Jeśli temat brzmi: "Ta Izba uważa, że kraje Globalnego Południa powinny usunąć bariery handlowe" to czy uważasz, że FairTrade jest dobrą alternatywą? Dlaczego tak lub dlaczego nie?

Część II - Tematy do wykorzystania w ćwiczeniach

Ta Izba przedkłada globalny wzrost gospodarczy nad ochronę środowiska

Ten temat dotyczy kompromisów między wzrostem gospodarczym a zrównoważonym rozwojem środowiska. Potencjalni interesariusze to międzynarodowe korporacje, działacze na rzecz ochrony środowiska i przywódcy rządowi. Koncepcje, które są istotne, obejmują zrównoważony rozwój, zmiany klimatu i nierówności ekonomiczne. Bieżące kwestie, które są istotne, obejmują kryzys klimatyczny, rozwój zielonych technologii i rosnącą świadomość potrzeby zrównoważonego rozwoju środowiska.

Ta Izba zachęciłaby międzynarodowe korporacje do przedkładania odpowiedzialności społecznej nad zysk.

Ten temat dotyczy roli korporacji w kształtowaniu rozwoju gospodarczego. Potencjalni interesariusze to dyrektorzy korporacji, akcjonariusze, pracownicy i konsumenci.

Koncepcje, które są istotne, obejmują społeczną odpowiedzialność biznesu, etyczne przywództwo i rolę biznesu w społeczeństwie. Aktualne kwestie, które są istotne, obejmują rosnącą przepaść między bogatymi i biednymi, wpływ globalizacji na lokalne gospodarki oraz rosnącą kontrolę praktyk korporacyjnych i odpowiedzialności.

Izba ta zapewniłaby reparacje byłym koloniom za wyczyszczenie gospodarczy, którego doświadczyły w czasach kolonializmu.

Ten temat dotyczy dziedzictwa kolonializmu i jego wpływu na rozwój gospodarczy. Potencjalni interesariusze to byli kolonizatorzy, byłe kolonie, ludność tubylcza i aktywiści. Koncepcje, które są istotne, obejmują reparacje, historyczną niesprawiedliwość i wpływ kolonizacji na systemy kulturowe i gospodarcze. Bieżące kwestie, które są istotne, obejmują trwałe dziedzictwo kolonializmu w wielu krajach, debatę na temat reparacji za niewolnictwo w Stanach Zjednoczonych i na Karaibach oraz ruch na rzecz praw i uznania rdzennej ludności.

Ta Izba preferuje model "Fair Trade" (patrz artykuł wyżej) nad wolny handel na Globalnym Południu

Ten wniosek dotyczy kompromisów między sprawiedliwym handlem a polityką wolnego handlu. Potencjalni interesariusze to drobni rolnicy, międzynarodowe korporacje, konsumenci i przywódcy rządowi. Koncepcje, które są istotne, obejmują sprawiedliwość gospodarczą, globalne łańcuchy dostaw oraz wpływ polityki handlowej na pracowników i środowisko. Kwestie bieżące, które są istotne, obejmują wpływ pandemii COVID-19 na handel światowy, trwającą debatę na temat korzyści i wad globalizacji oraz wzrost etycznego konsumpcjonizmu.

Ta Izba uważa, że Światowa Organizacja Handlu powinna priorytetowo traktować standardy środowiskowe i pracownicze, a nie usuwać bariery dla wolnego handlu i wspieranie budowania pozytywnego klimatu inwestycyjnego.

Ten wniosek dotyczy roli WTO w promowaniu zrównoważonego i sprawiedliwego rozwoju gospodarczego. Potencjalni interesariusze to przywódcy rządowi, związki zawodowe, działacze na rzecz ochrony środowiska i międzynarodowe korporacje. Koncepcje, które są istotne, obejmują zasady handlu, globalne zarządzanie oraz wpływ polityki handlowej na środowisko i pracowników. Bieżące kwestie, które są istotne, obejmują trwające negocjacje WTO w kwestiach takich jak handel elektroniczny i dotacje dla rybołówstwa, rosnące znaczenie standardów środowiskowych i społecznych w globalnych łańcuchach dostaw oraz wzrost liczby dwu- i wielostronnych umów o wolnym handlu z ochroną inwestorów (często nazywanych "ISDS").

Ta Izba dotowałaby firmy, aby lokalizowały swoje łańcuchy dostaw

Niniejszy wniosek dotyczy wpływu globalizacji na lokalne gospodarki i potencjalnych korzyści płynących z lokalizacji łańcuchów dostaw. Potencjalni interesariusze to międzynarodowe korporacje, małe i średnie przedsiębiorstwa, konsumenci i przywódcy rządowi. Koncepcje, które są istotne, obejmują nacjonalizm gospodarczy, zarządzanie łańcuchem dostaw oraz wpływ polityki handlowej na lokalne gospodarki i pracowników. Bieżące kwestie, które są istotne, obejmują trwające debaty na temat handlu i globalizacji, wzrost polityki protekcjonistycznej w wielu krajach oraz wpływ COVID-19 na globalne łańcuchy dostaw.

Nowa Edukacja Globalna

Hałas, wiadomości i neutralność

Arkusze ćwiczeń - Radosław Czekan - Fundacja Polska Debatuje

Część I - Umiejętności krytycznego i analitycznego myślenia - ćwiczenia

Ćwiczenie 1:

Temat: Ta Izba woli świat bez finansowanych przez państwo organizacji informacyjnych (np. SABC, BBC, AlJazeera, Deutsche Welle itp.)

Wymień co najmniej 5 różnych interesariuszy i uszereguj ich od najważniejszego do najmniej ważnego.

Pytania:

1. Dlaczego przedkładaś jedno nad drugie?
2. Czy zespoły ds. propozycji i sprzeciwu oceniają interesariuszy w ten sam sposób? Dlaczego się różnią?
3. Jak zdefiniowałbyś podgrupy w ramach najważniejszego interesariusza? W jaki sposób ruch wpływa na nich inaczej?

Ćwiczenie 2

Wniosek: Ta Izba wprowadziłaby doktryny uczciwości (fairness doctrine) w głównych organizacjach informacyjnych

Podziel grupy na 2-3 uczniów i narysuj ich strony (Propozycję i Sprzeciw). Wymień kilka argumentów dla każdej ze stron. Uporządkuj je w kategorii*:

1. Argumenty dotyczące problemu lub założeń

2. Argumenty dotyczące wartości, praw i obowiązków

3. Argumenty dotyczące konsekwencji

Pytania:

1. Które argumenty są ważniejsze strategicznie dla danej strony?
 2. Jak obaliłbyś najlepsze argumenty po obu stronach?
- Modele myślenia i strategie można wykorzystać jako punkt odniesienia dla kategorii argumentów.

Część II - Tematy do wykorzystania w ćwiczeniach

Ta Izba powołałaby zarząd zarządzający państwowymi mediami finansowanymi ze środków publicznych poprzez wybory powszechne.

Kontekst: Zarząd finansowany przez państwo jest zazwyczaj powoływany przez organy polityczne. Na przykład Dyrektor Generalny BBC jest mianowany przez Króla w Radzie, za radą Sekretarza Stanu, Dyrektor Generalny Deutsche Welle jest mianowany przez Radę Radiofonii i Telewizji, która składa się z różnych przedstawicieli nominowanych np. przez parlament, rząd, kościół, związki zawodowe, uniwersytety.

Ta Izba zmusiłaby media informacyjne do relacjonowania wszystkich demonstracji proporcjonalnie do ich wielkości.

Kontekst: Demonstracje są relacjonowane w różny sposób przez różne serwisy informacyjne, według ich uznania, pod względem czasu antenowego, ramówki, komentarzy, a nawet wielkości demonstracji. Relacje te znacząco wpływają na publiczne postrzeganie znaczenia protestu i mobilizacji społecznej. Chociaż większość mediów informacyjnych powołuje się w swojej polityce na obiektywizm i uczciwe relacje, obecnie nie ma skutecznego egzekwowania tych zasad.

Izba ta będzie ścigać produkcję, dystrybucję i udostępnianie fałszywych wiadomości

Kontekst: Kilka krajów wprowadziło ściganie rozpowszechniania fałszywych wiadomości. Na przykład Grecja ściga obywateli, którzy rozpowszechniają fałszywe informacje podczas pandemii COVID-19. Podobne przepisy zostały przyjęte w Malezji, RPA, a obecne rozporządzenie jest wykorzystywane do prowadzenia dochodzeń w Tur

Nowa Edukacja Globalna

Tożsamość, Kultura, Religia i
Przekraczanie granic

Tożsamość, kultura, religia i przekraczanie granic

Arkusze ćwiczeń -

Część I - Umiejętności krytycznego i analitycznego myślenia - ćwiczenia

Ćwiczenie 1

Debatujący zostaną podzieleni na małe 4-osobowe grupy (w przypadku niewystarczającej liczby debatujących na grupy dwuosobowe).

Połowa każdej grupy musi wymyślić jak najwięcej zalet (bez wymyślania argumentów), a druga połowa musi wymyślić jak najwięcej wad.

Po 5 minutach trener ogłasza, że ponownie jako cała grupa powinni wybrać 1 najważniejszą zaletę i wadę.

Następnie trener osobno analizuje z każdą grupą ich zalety/wady i szuka powodu, dla którego wybrali właśnie tę grupę.

W szczególności:

- Dlaczego ta zaleta/wada jest ważniejsza niż inne?
- Czy jest to korzyść/korzyść tylko dla jednej grupy (firmy jako całości/zarządu/pracowników)? Czy też wpływa na wielu interesariuszy? Jeśli tak, to w jaki sposób?
- Czy zaleta może być jednocześnie wadą? (i vice versa)
- Czy możesz wymyślić inny sposób na osiągnięcie tej przewagi/wady niż obowiązkowe szkolenie w zakresie różnorodności?

Ćwiczenie 2

- **Ćwiczenie: Odgrywanie ról**

Debatujący wcielają się w rolę menedżera i jego podwładnych, którym trener przydziela kolejne problemy w miejscu pracy (skupiając się na różnicach kulturowych i religijnych), a debatujący muszą je rozwiązać. Trener przypisuje niektóre z modelowych sytuacji pracownikom, a menedżer musi je rozwiązać.

Po rozwiązaniu problemu odbywa się wzajemna dyskusja na temat tego, czy debatujący zgadzają się z rozwiązaniem, co menedżer zrobił źle i jakie ryzyko niesie ze sobą rozwiązanie.

Po zakończeniu dyskusji inny debatujący wciela się w rolę menadżera, trener podnosi kolejny problem, a zadaniem menadżera jest jego rozwiązanie. Konkretnie problemy do wykorzystania na zajęciach:

- Zespół robi niestosowne żarty na temat religii jednego z pracowników.
- Pracownicy są podzieleni na jednorodne grupy ze względu na pochodzenie etniczne. Osoby z różnych grup mają trudności z rozmawianiem z innymi, nie wiedzą, o czym rozmawiać.
- Pracownicy skarżą się, że jeden z nich wziął urlop z powodu świąt religijnych, których większość z nich nie obchodzi.
- Niektórzy pracownicy dyskryminują nowego kolegę, ponieważ nie zna on języka tak dobrze jak inni. Niektórzy członkowie zespołu chcieliby bronić kolegi, ale obawiają się, że sami staną się ofiarami nękania.

Ćwiczenie 3

- **Ćwiczenie długoterminowe: Dotarcie do firmy, która wdrożyła już obowiązkowe szkolenie w zakresie różnorodności**

Debatujący są podzieleni na kilka grup (w zależności od całkowitej liczby debatujących).

Każda grupa zajmie się konkretną firmą, która już wdrożyła szkolenia z zakresu różnorodności.

W ramach współpracy debatujący dowiedzieliby się, jakie są kulisy sprawy, jakie konkretne kroki podjęła firma i czy spełniła ona oczekiwania, czy też nadal istnieją problemy.

Następnie debatujący analizowali sytuację, szukali błędów, dobrych kroków, sugerowali dalsze rozwiązania utrzymujących się problemów, a na koniec oceniali, jak skuteczne było dane rozwiązanie.

Na koniec przedstawia go pozostałym uczestnikom debaty. Następnie wszystkie grupy będą szukać tych samych części, porównywać, czy osiągnięto te same wyniki, a jeśli nie, dlaczego nie zostały osiągnięte.

Część II - Tematy do wykorzystania w ćwiczeniach

Ta Izba uważa, że pracownicy, którzy dobrowolnie zwiększają swoją wiedzę na temat różnorodności, powinni być dodatkowo nagradzani ponad swoją pensję.

Obecnie pracownicy są wynagradzani innymi świadczeniami (składkami emerytalnymi, kartami multisport, dniami wolnymi od pracy itp).. Świadczenia te są powiązane z wynikami pracy i wypełnianiem obowiązków. Gdyby wprowadzić rozwiązanie zaproponowane w temacie debaty, byłiby oni nagradzani tymi i innymi korzyściami (np. pierwszeństwem w programach szkoleniowych przed innymi), jeśli wykazaliby poprawę lub wysiłek na rzecz poprawy w akceptowaniu różnic kulturowych. Na przykład poprzez dobrowolne kursy e-learningowe lub inne programy szkoleniowe.

Rozwiązanie to może przynieść wyższą wewnętrzną motywację do pracy z różnorodnością i doskonalenia się.

Ta Izba wdraża programy koleżeńskie (peer-to-peer) w celu poprawy zrozumienia różnorodności w firmach.

Programy rówieśnicze (peer-to-peer - P2P) na różnorodnych bazach wykazały większą skuteczność w długoterminowym okresie niż tradycyjne programy szkoleniowe (szczególnie wśród młodych ludzi). Wprowadzenie tego systemu P2P w firmach sprawiłoby, że pracownicy byłoby bardziej zmotywowani do uczestnictwa w zarządzaniu firmą, poprawiając relacje wewnętrzne i integrując zespół. Możliwe byłoby szkolenie rówieśnicze między pracownikami. Kiedy każdy byłby zainteresowany tematem bliskim mu i edukowałby swoich kolegów.

Inną opcją jest taki program koleżeński, w którym pracownicy lepiej rozumiejący różnice kulturowe szkoliliby tych pracowników, którzy wykazują luki. Ci z kolei nie baliby się zwrócić się do nich z problemem lub nieświadomością, ponieważ ich koledzy nie mieliby możliwości ukarania ich (w przeciwieństwie do ich przełożonego).

Ten system mógłby być mniej agresywną alternatywą, która byłaby bardziej akceptowana przez pracowników.

Nowa Edukacja Globalna

Środowisko i zmiany klimatu

Środowisko i zmiany klimatu

Arkusze ćwiczeń - Jakub Hlavacek (Asociace debatnich klubu)

Część I - Umiejętności krytycznego i analitycznego myślenia - ćwiczenia

Ćwiczenie 1:

- **Ćwiczenie 1: Analiza obowiązków etycznych**

Cel: Rozwijanie umiejętności etycznego rozumowania poprzez analizowanie moralnej odpowiedzialności głównych krajów zanieczyszczających wobec uchodźców klimatycznych.

Instrukcje: Zapewnij każdej grupie zestaw zasad etycznych, takich jak sprawiedliwość, prawa człowieka i globalna solidarność - inspirację można znaleźć tutaj <https://debaticons.com/book/> - rozdział 5.

Omów i oceń, w jaki sposób każda z zasad etycznych odnosi się do problemów i obowiązków związanych ze zmianami klimatu.

Interesujące pytania:

- a) Czy najwięksi truciiele powinni przejmować się innymi krajami?
- b) Jakie korzyści może przynieść globalna solidarność?
- c) Jak geoinżynieria może wpłynąć na sprawiedliwość społeczną?
- d) Czy relokacja jest etyczna?

Ćwiczenie 2

- **Ćwiczenie 2: Analiza kosztów i korzyści**

Cel: Rozwijanie umiejętności krytycznego myślenia i podejmowania decyzji poprzez przeprowadzenie analizy kosztów i korzyści otwarcia granic dla uchodźców klimatycznych.

Instrukcje:

Pomyślmy, jakie korzyści może przynieść otwarcie granic dla największych trucielei.

Pomyśl o:

- a) Danych demograficznych
- b) Lokalnych rynkach pracy
- c) Kosztach społecznych
- d) Straty środowiskowe

Następnie spróbuj spojrzeć na tę politykę z perspektywy krajów, w których mieszkali uchodźcy.

Ćwiczenie 3

- **Ćwiczenie 3: Analiza interesariuszy**

Cel: Rozwijanie umiejętności analitycznego myślenia poprzez przeprowadzenie analizy interesariuszy dotyczącej otwarcia granic dla uchodźców klimatycznych.

Instrukcje:

Pomyśl o co najmniej 5 interesariuszach, którzy powinni zostać uwzględnieni w ramach któregoś z 4 wniosków wymienionych w CZĘŚCI II.

Oznacz je na podstawie tego, jak są ważne:

- a) wielkość - jak duża jest grupa, o której mówimy
- b) wrażliwość - jak wrażliwa jest grupa
- c) zdolność - jak duża jest ich zdolność do zmiany czegoś
- d) prawdopodobieństwo - jak bardzo prawdopodobne jest, że zachowają się jak ...

Część II - Tematy do wykorzystania w ćwiczeniach

Ta Izba uważa, że korporacje powinny przedkładać zrównoważony rozwój nad krótkoterminowe zyski.

Wiele korporacji stoi przed dylematem wyboru zrównoważonego rozwoju z krótkoterminową maksymalizacją zysków. Ta zachęta analizuje kompromis między zrównoważonym rozwojem środowiska a krótkoterminowymi zyskami, podkreślając potrzebę nadania przez korporacje priorytetu długoterminowym względom środowiskowym. Przeanalizuj obowiązki etyczne, praktyczne wyzwania i potencjalne długoterminowe korzyści związane z korporacjami, które przedkładają zrównoważony rozwój środowiska nad krótkoterminowe zyski.

Ta Izba Uważa, że lokalne społeczności powinny mieć głos w procesach podejmowania decyzji przez główne branże zanieczyszczające działające w ich regionie.

Główne branże zanieczyszczające często działają w lokalnych społecznościach, wpływając na ich środowisko, zdrowie i ogólny dobrobyt. Ta zachęta bada znaczenie zaangażowania społeczności lokalnych i podejmowania decyzji w kształtowaniu działań i praktyk głównych branż zanieczyszczających. Przeanalizuj względy etyczne, praktyczne wyzwania i potencjalne korzyści wynikające z przyznania lokalnym społecznościom głosu i wpływu na procesy decyzyjne głównych branż zanieczyszczających działających w ich regionie.

Ta Izba popiera stosowanie kontroli drapieźników w celu łagodzenia wpływu zmian klimatycznych na zagrożone gatunki.

Zmiany klimatu stanowią mają bardzo negatywny wpływ na sytuację gatunków zagrożonych wyginięciem, ponieważ ich siedliska są coraz bardziej naruszane. Niniejszy temat dotyczy kwestii, czy kontrola drapieźników powinna być stosowana jako strategiczne działanie w celu złagodzenia wpływu zmian klimatu na zagrożone gatunki.

Ta Izba uważa, że międzynarodowe korporacje ponoszą większą odpowiedzialność za przeciwdziałanie zmianom klimatycznym niż rządy.

Zmiany klimatyczne to globalna kwestia, która wymaga zbiorowych działań ze strony różnych interesariuszy. Podczas gdy rządy odgrywają kluczową rolę we wdrażaniu polityk i przepisów, międzynarodowe korporacje mają również znaczący wpływ na emisję gazów cieplarnianych i zrównoważony rozwój środowiska. W niniejszym komunikacie przeanalizowano role, obowiązki i potencjalne działania, które międzynarodowe korporacje powinny podjąć w celu przeciwdziałania zmianom klimatycznym.

Nowa Edukacja Globalna

Globalizacja, bogactwo i ubóstwo

Globalizacja, bogactwo i ubóstwo

Studia przypadku - Daan Welling (International Debate Education Association)

Temat

Ta Izba uważa, że chińskie inwestycje na Globalnym Południu przynoszą więcej korzyści niż szkód

Kontekst

Po pojawieniu się Chin jako globalnej potęgi gospodarczej, chińskie inwestycje na Globalnym Południu odnotowały znaczny wzrost w ostatnich latach. W przeciwieństwie do zachodnich polityk rozwojowych, które często kładły nacisk na liberalne reformy gospodarcze, demokratyczne rządy oraz zabezpieczenia społeczne i środowiskowe, chińskie podejście do pomocy rozwojowej jest często postrzegane jako bardziej pragmatyczne i nieinterwencyjne. Chiny zazwyczaj nie narzucają warunków politycznych lub gospodarczych swoim odbiorcom pomocy, co może być postrzegane jako atrakcyjna alternatywa dla krajów, które nie chcą przestrzegać zachodnich zaleceń politycznych

Krytycy twierdzą jednak, że wzrost znaczenia Chin na Globalnym Południu może mieć negatywne konsekwencje, w tym ryzyko stworzenia nowej formy zależności gospodarczej. Niektóre kraje, które zaakceptowały duże kwoty chińskich inwestycji, okazały się poważnie zadłużone, co budzi obawy o zdolność do obsługi zadłużenia i potencjalną utratę suwerenności. Przykładowo, Sri Lanka musiała wydzierżawić Chinom swój strategicznie położony port Hambantota na 99 lat po tym, jak nie była w stanie spłacić chińskich pożyczek zaciągniętych na jego budowę.

Co więcej, rosnąca obecność Chin na Globalnym Południu wzbudziła obawy środowiskowe i społeczne. Krytycy twierdzą, że niektóre wspierane przez Chiny projekty doprowadziły do degradacji środowiska, wysiedlenia lokalnych społeczności i złych praktyk pracowniczych. Na przykład proponowana budowa tamy Myitsone w Myanmarze, finansowana przez Chiny, była krytykowana za potencjalny wpływ na środowisko i wysiedlanie lokalnych społeczności, co doprowadziło do zawieszenia projektu.

Jaki jest problem lub decyzja do podjęcia?

Chińskie inwestycje na Globalnym Południu można scharakteryzować jako kompromis między zwiększonymi inwestycjami kapitałowymi i rozwojem infrastruktury na Globalnym Południu, a zmniejszonymi zachętami do przestrzegania praw człowieka i liberalnych reform rządów w tych krajach. Zespoły muszą zrównoważyć te obawy, a także przyjrzeć się innym efektom ubocznym chińskich inwestycji. Zespoły muszą również zrównoważyć te obawy z zachodnim podejściem do krajów Globalnego Południa.

Jakie są ciężary dowodu?

PROPOZYCJA musi argumentować, że chińskie inwestycje są korzystne dla obywateli Globalnego Południa;

OPOZYCJA musi argumentować, że chińskie inwestycje są negatywne dla obywateli Globalnego Południa lub wykluczają możliwość jeszcze lepszej formy rozwoju gospodarczego.

Jakie są konkurencyjne propozycje?

	Inwestycje wspierane przez Chiny (PROP)	Zachodni model inwestycji (OPP)
Kto?	Chiny, ich przedsiębiorstwa państwowe, inwestorzy i konsultanci; Azjatycki Bank Inwestycji Infrastrukturalnych (AIIB) oraz Inicjatywa Pasa i Szlaku (BRI); rządy i obywatele krajów Globalnego Południa, przedsiębiorstwa i pracownicy w krajach Globalnego Południa.	Bank Światowy (BŚ) i Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW), jego ekonomiści i konsultanci; zachodnie międzynarodowe korporacje (MNCs) i rządy; rządy i obywatele Globalnego Południa, firmy i pracownicy w Globalnym Południu
Co?	Bezpośrednie inwestycje w lokalną infrastrukturę i ośrodki produkcyjne, dzierżawione od Chin lub będące ich własnością; brak ograniczeń finansowania w oparciu o wskaźniki pozaekonomiczne	Pakiety inwestycyjne oparte na warunkach ekonomicznych i pozaekonomicznych (takich jak dobre rządy, walka z korupcją, wolne i uczciwe wybory, osiągnięcie Milenijnych Celów Rozwoju)
Kiedy?	Jest to debata, która toczy się w świecie, jaki obecnie istnieje	
Jak wyglądałoby to w praktyce?	Chiny inwestują w projekty infrastrukturalne (linie kolejowe, drogi, porty), wydobywanie surowców (np. kopalnie) i zakładanie firm. Pożyczki nie są uzależnione od wskaźników dotyczących zarządzania lub praw człowieka; Chiny mogą odzyskać własność, jeśli kraje nie wywiążą się ze spłaty zadłużenia	Zachodnie rządy udzielają warunkowej pomocy rozwojowej w oparciu o szereg wskaźników, często powiązanych z Milenijnymi Celami Rozwoju, łatwością prowadzenia działalności gospodarczej, dobrymi rządami oraz wolnymi lub uczciwymi wyborami. MFW przekazuje środki finansowe krajom jako pożyczkodawcy ostatecznych wyników, gdy kraje mają trudności z zaspokojeniem swoich potrzeb.
Wyklucz skrajności	Chiny chcą robić dobre interesy; nie sądzimy, że finansują niewypłacalne ekonomicznie projekty lub łatwo pozwalają krajom zbankrutować	Nie wspieramy najgorszych form zachodniej pomocy, w ramach których pomoc jest przekazywana zachodnim firmom niemal bez żadnych działań następczych i wymaga karnych pakietów dostosowań gospodarczych, które zniszczyły kraje postsowieckie w latach 90-tych XX wieku
Działające przykłady lub analogie	Kolej Mombasa-Nairobi; Elektrownia wodna Coca Codo Sinclair w Ekwadorze została zbudowana dzięki chińskim inwestycjom finansowym i know-how chińskich firm i zaspokaja 35% zapotrzebowania Ekwadoru na energię elektryczną	Zielona rewolucja: Zachodnie badania, finansowane przez organizacje charytatywne, takie jak Fundacja Forda i Rockefellera, i wdrażane przez zachodnie instytucje na Globalnym Południu, opracowały uprawy, które były odporne na choroby i oferowały wyższe plony, zwalczając ubóstwo żywnościowe; Mikrokredyt: pomysł pochodzący z Bangladeszu, mocno wspierany przez zachodnie instytucje, które udzielają niewielkich pożyczek małym przedsiębiorcom na Globalnym Południu.

Możliwe argumenty

Propozycja

Twierdzenie: Chińskie inwestycje gospodarcze przyczyniają się do rozwoju infrastruktury w krajach Globalnego Południa.

Uzasadnienie: Chińskie inwestycje priorytetowo traktują projekty infrastrukturalne, takie jak sieci transportowe i produkcja energii, które mają kluczowe znaczenie dla wzrostu gospodarczego i rozwoju. Rozwój infrastruktury może stymulować lokalne gospodarki, tworzyć miejsca pracy i poprawiać standardy życia. Często wymagają one finansowania kapitałowego na dużą skalę, co jest czymś, do czego Globalne Południe ma trudny dostęp. Zachodnie rządy niechętnie udzielają bezpośrednich dotacji, na inwestycje dostarczane przez podmioty prywatne.

Przykład: Standardowa kolej Mombasa-Nairobi w Kenii, sfinansowana i zbudowana przez chińskie firmy, pobudziła handel i zwiększyła łączność regionalną.

Twierdzenie: Chińskie inwestycje stanowią alternatywę dla zachodniej pomocy, która może wiązać się z warunkami politycznymi i gospodarczymi.

Uzasadnienie: Chińskie inwestycje generalnie stosują podejście nieinterwencyjne, bez narzucania warunków politycznych lub gospodarczych krajom otrzymującym pomoc. Z kolei zachodnia pomoc często wiąże się z warunkami, które mogą ograniczać autonomię rządów krajów Globalnego Południa w zarządzaniu procesem rozwoju. Dotyczy to na przykład walki z korupcją lub reform wolnorynkowych. Są one czasami postrzegane przez lokalne rządy jako neokolonialne. Postanowienia te często są również trudne do spełnienia, co oznacza, że projekty, które byłyby pozytywne, nawet jeśli nie zostałyby w pełni zrealizowane, w ogóle nie powstają.

Twierdzenie: Chińskie inwestycje mogą pomóc we wspieraniu handlu i współpracy gospodarczej między Chinami, a krajami Globalnego Południa, tworząc nowe możliwości rynkowe.

Uzasadnienie: Chińskie inwestycje często prowadzą do zwiększenia handlu i współpracy gospodarczej między Chinami a krajami-odbiorcami, co może stymulować lokalne przedsiębiorstwa i tworzyć miejsca pracy. Ta dywersyfikacja jest ważna, ponieważ Chiny stają się największą gospodarką na świecie. Możliwość handlu z tym dużym, głodnym zasobów podmiotem gospodarczym może pomóc w rozwoju gospodarek krajów Globalnego Południa.

Przykład: Chińskie inwestycje w sektor naftowy Angoli doprowadziły do wzrostu eksportu z Angoli do Chin, tworząc nowe źródła przychodów i możliwości gospodarcze dla Angoli.

Opozycja

Twierdzenie: Chińskie inwestycje mogą przedkładać projekty infrastrukturalne na dużą skalę nad kwestie społeczne i środowiskowe.

Uzasadnienie: Niektóre chińskie inwestycje w krajach Globalnego Południa były krytykowane za niewystarczające uwzględnianie kwestii społecznych i środowiskowych, co może mieć negatywny wpływ na lokalne społeczności i ekosystemy.

Przykład: Budowa tamy Myitsone w Myanmarze, finansowana przez chińskie inwestycje, spotkała się z krytyką za wysiedlanie lokalnych społeczności i powodowanie szkód w środowisku.

Twierdzenie: Chińskie inwestycje mogą prowadzić do problemów ze spłatą zadłużenia i uzależnienia gospodarczego.

Uzasadnienie: Niektóre kraje, które otrzymały duże kwoty chińskich inwestycji, napotkały trudności w spłacie pożyczek, co doprowadziło do obaw o zdolność obsługi zadłużenia i potencjalną utratę suwerenności.

Przykład: Sri Lanka musiała wydzierżawić Chinom port Hambantota na 99 lat po tym, jak zmagiała się ze spłatą chińskich pożyczek wykorzystanych do budowy portu.

Twierdzenie: Chińskie inwestycje nie zawsze traktują priorytetowo budowanie lokalnego potencjału i zatrudnienia w takim stopniu, jak robią to niektóre udane zachodnie projekty pomocowe.

Uzasadnienie: Podczas gdy chińskie inwestycje mogą tworzyć miejsca pracy, czasami wiążą się one z wykorzystaniem chińskiej siły roboczej i zasobów, co może ograniczać możliwości zatrudnienia lokalnych pracowników. Z kolei niektóre zachodnie projekty pomocowe koncentrują się na budowaniu lokalnego potencjału i promowaniu lokalnego zatrudnienia.

Przykład: Millennium Challenge Corporation (MCC), amerykańska agencja pomocy zagranicznej, sfinansowała projekty w krajach takich jak Ghana, które priorytetowo traktują lokalne zatrudnienie i budowanie potencjału, takie jak Projekt Rozwoju Rolnictwa mający na celu poprawę sektora rolnego i zwiększenie dochodów drobnych rolników

Globalizacja, bogactwo i ubóstwo

Studia przypadku - Daan Welling (International Debate Education Association)

Temat

Ta Izba uważa, że Globalna Północ powinna zmniejszyć bariery dla migracji ekonomicznej z Globalnego Południa

Kontekst

Migracja ekonomiczna odnosi się do przemieszczania się ludzi z jednego kraju lub regionu do innego w poszukiwaniu lepszych możliwości ekonomicznych, takich jak wyższe płace, lepszy standard życia i większe perspektywy zatrudnienia. Różni się to od uchodźców, którzy uciekają ze swoich krajów w obawie przed prześladowaniami politycznymi lub przemocą.

Zwolennicy twierdzą, że Globalna Północ powinna zmniejszyć bariery dla migracji ekonomicznej z krajów Globalnego Południa z kilku powodów. Po pierwsze, może to pomóc złagodzić ubóstwo i poprawić standardy życia migrantów i ich rodzin. Przekazy pieniężne, czyli pieniądze wysyłane z powrotem do domu przez migrantów, odgrywają kluczową rolę we wspieraniu rodzin i społeczności na Globalnym Południu. W 2020 r. przekazy pieniężne do krajów o niskim i średnim dochodzie osiągnęły 540 mld USD, przewyższając bezpośrednie inwestycje zagraniczne i oficjalną pomoc rozwojową

Po drugie, migracja ekonomiczna może przynieść korzyści globalnej Północy, rozwiązując problem niedoboru siły roboczej i przyczyniając się do wzrostu gospodarczego. Na przykład w Stanach Zjednoczonych imigranci stanowią 17% siły roboczej i są nadreprezentowani w branżach takich jak rolnictwo, budownictwo i opieka zdrowotna. W Niemczech przybycie uchodźców podczas kryzysu w 2015 r. doprowadziło do zwiększenia siły roboczej i zmniejszenia niedoboru umiejętności w kraju.

Krytycy twierdzą jednak, że zmniejszenie barier dla migracji ekonomicznej może prowadzić do drenażu mózgów na Globalnym Południu, ponieważ wykwalifikowani pracownicy opuszczają swoje kraje ojczyste, oraz do napięć społecznych na Globalnej Północy, ponieważ społeczności mają trudności z integracją nowo przybyłych.

Jednym z wyzwań w tej debacie jest fakt, że obecnie istniejące polityki ograniczające migrację ekonomiczną są pod ciągłą kontrolą zarówno organizacji praw człowieka, jak i Organizacji Narodów Zjednoczonych za naruszanie praw podstawowych, a także istniejących przepisów imigracyjnych.

Jaki jest problem lub decyzja do podjęcia?

Zespoły muszą przyjrzeć się konsekwencjom legalnej migracji zarobkowej zarówno dla globalnej Północy, jak i globalnego Południa, a także dokonać kompromisu między konsekwencjami, jeśli jedna okaże się pozytywna, a druga negatywna. Ponadto zespoły muszą porównać legalną migrację z obecną nielegalną imigracją.

Jakie są ciężary dowodu?

PROPOZYCJA musi dowodzić, że (a) jest to lepsza alternatywa niż nielegalna migracja, (b) że migranci ekonomiczni mogą z powodzeniem znaleźć pracę i zintegrować się ze społeczeństwami przyjmującymi, i/lub (c) że jest to korzystne dla obu krajów - Globalnej Północy i Globalnego Południa:

OPPOZYCJA musi argumentować, że (a) migranci ekonomiczni nie odnoszą sukcesu w znalezieniu pracy i integracji w społeczeństwach przyjmujących, (b) szkody w Globalnym Północnym i Globalnym Południowym przeważają nad jej pozytywnymi skutkami, oraz (c) że albo nielegalna migracja może zostać ograniczona, albo że szkody nielegalnej migracji przewyższają szkód tej polityki.

Jakie są konkurencyjne propozycje?

	Legalna migracja zarobkowa (PROP)	Status Quo (OPP)
Kto?	Rządy krajów Globalnej Północy, w szczególności USA i UE; migranci ekonomiczni z krajów Globalnego Południa, lokalne społeczności na Globalnej Północy, społeczności pozostawione same sobie na Globalnym Południu.	Rządy krajów Globalnej Północy, w szczególności USA i UE; migranci ekonomiczni z krajów Globalnego Południa, lokalne społeczności na Globalnej Północy, społeczności pozostawione same sobie na Globalnym Południu.
Co?	Usunięcie ograniczeń wizowych dotyczących wjazdu do krajów i znalezienia pracy; ewentualnie lokalne szkolenia i pomoc (np. nauka języka i umiejętności)	Ograniczona migracja oparta na wizach punktowych dla pracowników umysłowych; kontrole graniczne w celu zwalczania przemytu ludzi (takie jak Frontex w Europie)
Kiedy?	Polityka ta zostałaby wdrożona natychmiast, z horyzontem rozciągającym się na kilka następnych lat	
Co?	Propozycja argumentowałaby, że jej model doprowadziłby do:	Opozycja argumentowałaby, że model propozycji
Jak wyglądałoby to w praktyce?	(a) pomyślnego wzrostu gospodarczego w krajach przyjmujących, (b) rozwoju Globalnego Południa poprzez przekazy pieniężne i ostatecznie ponowną migrację wykwalifikowanych pracowników, (c) spadek ludzkiej tragedii z powodu nielegalny handel ludźmi migracja	doprowadzi do napływu dużej ilości nisko wykwalifikowanych pracowników, którzy mają trudności ze znalezieniem pracy i zakłócają funkcjonowanie lokalnych społeczności poprzez (a) obniżanie płac; (b) nadmierne obciążanie usługi socjalne i zaopatrzenie mieszkaniowe, oraz (c) obniżenie zaufania społeczności i spójności społecznej
Wyklucz skrajności	Nie popieramy znoszenia wszelkich regulacji i wpuszczania ludzi bez odpowiednich informacji, szkolenia językowego i/lub zakwaterowania	Nie popieramy murów granicznych z drutu kolczastego, patroli wojskowych, łapanek nielegalnych imigrantów na ulicach i kryminalizacji nielegalnej migracji
Działające przykłady lub analogie	Wewnętrzna swoboda przemieszczania się w Unii Europejskiej, zwłaszcza migracja zarobkowa z krajów Europy Wschodniej do krajów Europy Zachodniej po 2004 r. Niemiecka reakcja "wir schaffen das" ("damy radę") na kryzys uchodźczy w 2015 r. i udana integracja 1,5 miliona uchodźców	"Drenaż mózgow" karaibskiego sektora opieki zdrowotnej w kierunku Stanów Zjednoczonych; Napięcia społeczne w Europie po kryzysie uchodźczym w 2015 r. i powstaniu skrajnie prawicowych partii populistycznych

Możliwe argumenty

Propozycja

Twierdzenie: Bariery dla migracji są moralnie nieuzasadnione

Uzasadnienie: Migranci ekonomiczni z Globalnego Południa mają prawo dążyć do lepszych możliwości ekonomicznych i poprawy swojego życia. Nie wybrali ani nie zgodzili się na urodzenie się w zubożałych warunkach, podobnie jak obywatele Globalnej Północy nie zasługują na korzyści wynikające z samego faktu urodzenia się na Globalnej Północy. Jest to konsekwencja arbitralnej "loterii urodzenia", a ludzie powinni mieć prawo do maksymalnej zmiany rozdania, które otrzymali przy urodzeniu.

Przykład: jeśli obywatel Globalnej Północy rodzi się w zubożałych warunkach, państwo zapewnia mu publiczną edukację i silną sieć bezpieczeństwa socjalnego, aby pomóc mu wyjść z ubóstwa.

Twierdzenie: Usunięcie barier dla migrantów ekonomicznych z krajów Globalnego Południa może pomóc rozwiązać problem niedoboru siły roboczej i zwiększyć różnorodność siły roboczej na Globalnej Północy.

Uzasadnienie: Usunięcie barier dla migrantów ekonomicznych może zwiększyć pulę dostępnych pracowników i zaradzić niedoborom siły roboczej w niektórych branżach. Zwłaszcza w przypadku starzejących się społeczeństw i braku dostępnej siły roboczej w branżach wymagających dużych nakładów fizycznych (takich jak budownictwo i rolnictwo) oraz opieka zdrowotna, potrzebna jest świeża siła robocza, aby pomóc gospodarkom Globalnej Północy przetrwać i rozwijać się.

Przykład: w Niemczech sektor opieki zdrowotnej boryka się z niedoborem pracowników medycznych w każdej Bundesrepublik, przy czym średni wiek pracownika medycznego przekracza 45 lat. Wraz z dużą grupą pracowników przechodzących na emeryturę, wzrostem konsumpcji usług medycznych ze względu na starzejące się społeczeństwo i wydłużającą się długość życia, Niemcy już przystąpiły do zwiększania udziału pracowników medycznych spośród populacji obcokrajowców.

Twierdzenie: Usunięcie barier dla migrantów ekonomicznych z Globalnego Południa może mieć pozytywny wpływ gospodarczy zarówno na Globalną Północ, jak i Globalne Południe.

Uzasadnienie: Migranci zarobkowi mogą przyczynić się do rozwoju gospodarki krajów Globalnej Północy poprzez zwiększenie produktywności i siły nabywczej, jednocześnie wysyłając przekazy pieniężne z powrotem do swoich krajów ojczystych, które mogą przyczynić się do rozwoju gospodarczego. Przekazy te są wykorzystywane przez rodziny do codziennych zakupów, a także pokrywają inwestycje w poprawę jakości życia, takie jak zakup nowych opcji transportu lub inwestowanie w lokalną infrastrukturę lub mieszkalnictwo.

Przykład: Według Banku Światowego, przekazy pieniężne od migrantów z Globalnej Północy do Globalnego Południa wyniosły w 2019 r. ponad 554 mld USD, przyczyniając się znacząco do rozwoju gospodarek wielu krajów rozwijających się. Na przykład w Nepalu przekazy pieniężne stanowią 22,6% jego PKB.

Opozycja

Twierdzenie: Globalna Północ nie jest w stanie wchłonąć dużej liczby migrantów ekonomicznych.

Uzasadnienie: Napływ migrantów ekonomicznych może zwiększyć konkurencję o miejsca pracy i wyrzucić presję na obniżenie wynagrodzeń pracowników urodzonych w danym kraju. Może to szczególnie dotknąć nisko wykwalifikowanych pracowników, którzy mogą stanąć w obliczu zwiększonej konkurencji ze strony migrantów ekonomicznych. Ponadto Globalna Północ może nie mieć zasobów do przyjęcia tych migrantów, takich jak mieszkania, opieka zdrowotna i edukacja. Może to prowadzić do rosnącej niechęci w społecznościach przyjmujących, które martwią się o finansowanie rządowe i dostępne mieszkania. Może to prowadzić do tego, że społeczności te będą bardziej skłonne do głosowania na ksenofobicznych polityków.

Przykład: W Stanach Zjednoczonych napływ imigrantów zarobkowych jest przedstawiany jako jeden z czynników wywierających presję na obniżanie wynagrodzeń nisko wykwalifikowanych pracowników, szczególnie w niektórych branżach, takich jak budownictwo i hotelarstwo.

Twierdzenie: Usunięcie barier dla migrantów ekonomicznych z krajów Globalnego Południa może prowadzić do drenażu mózgow i utraty wykwalifikowanych pracowników przez kraje Globalnego Południa.

Uzasadnienie: Migracja ekonomiczna może prowadzić do utraty wykwalifikowanych pracowników w krajach Globalnego Południa, co może utrudniać rozwój gospodarczy i pogłębiać istniejące nierówności.

Przykład: Po uderzeniu huraganu Maria w Portoryko nastąpił znaczny odpływ personelu medycznego do Stanów Zjednoczonych, co sprawiło, że opieka zdrowotna stała się mniej dostępna.

Twierdzenie: Migranci ekonomiczni z krajów Globalnego Południa mogą napotykać wyzwania w znalezieniu sensownej pracy i integracji ze społeczeństwami przyjmującymi na Globalnej Północy.

Uzasadnienie: Migranci ekonomiczni często napotykają szereg wyzwań po przyjeździe do krajów przyjmujących, takich jak bariery językowe, brak uznania kwalifikacji oraz dyskryminacja. Te trudności mogą sprawić, że znalezienie pracy i integracja się w społeczeństwach przyjmujących stają się trudne dla migrantów ekonomicznych. Ponadto mogą występować różnice kulturowe, którym migranci muszą się dostosować, co również może stanowić wyzwanie.

Przykład: Na przykład w Stanach Zjednoczonych wielu migrantów ekonomicznych z Globalnego Południa pracuje w nisko płatnych zawodach, takich jak rolnictwo czy branża hotelarska, co może ograniczać ich możliwości awansu zawodowego i perspektywy ekonomiczne. Mogą również napotykać bariery językowe i doświadczać dyskryminacji, co może utrudnić ich integrację w amerykańskie społeczeństwo.

Globalizacja, bogactwo i ubóstwo

Studia przypadku - Daan Welling (International Debate Education Association)

Temat

Ta Izba uważa, że Globalna Północ jest usprawiedliwiona w dążeniu do protekcjonistycznych środków mających zapobiec przenoszeniu miejsc pracy z sektora produkcji do Globalnego Południa.

Kontekst

Dyskusje na tematy międzynarodowe, takie jak ta, często mogą wydawać się bardzo "bogate w treść". Wyzwanie, które stawiamy przed sobą, polega na zapewnieniu sposobów dostępu do tej debaty przy minimalnym poziomie wiedzy. Jeśli chcesz zgłębić ten temat bardziej szczegółowo, skorzystaj z różnych modułów w ramach tego projektu jako wstępu, lub przeczytaj więcej o przykładach przedstawionych w tej analizie przypadku.

Rozpoczynając się w latach 90-tych i osiągając swój szczyt wraz z wyborem Donalda Trumpa na prezydenta Stanów Zjednoczonych w 2016 roku, kraje w Ameryce Północnej i Europie martwią się o spadek miejsc pracy w przemyśle. Głównym mechanizmem powodującym utratę miejsc pracy w Globalnym Północnym jest outsourcing do krajów o niższych płacach w Globalnym Południu, głównie w Chinach i Azji Południowej (Wschodniej). Mechanizacja i automatyzacja również odgrywa dużą rolę. Zwolennicy martwią się o utratę stabilnych dochodów i poczucia wspólnoty przez pracowników fizycznych, którzy często byli zatrudniani przez jednego pracodawcę przez całe życie w miastach przemysłowych, takich jak Detroit, Manchester czy Lille. Cytują także obawy dotyczące bezpieczeństwa narodowego lub stabilności, wywołane różnymi kwestiami, takimi jak zakłócenia w łańcuchu dostaw podczas pandemii COVID-19 i szpiegostwo korporacyjne wspierane przez Chiny. Przeciwnicy polityk onshoringowych sugerują, że są one mało skuteczne i wiążą się z dużymi kosztami dla konsumentów. Niektórzy przeciwnicy twierdzą, że pracownicy fizyczni znaleźli inne dochodowe środki zatrudnienia, takie jak praca w budownictwie w stanach Pasma Słonecznego; lub że ograniczanie potencjału rozwojowego pracowników w Globalnym Południu jest etycznie wątpliwe.

Jaki jest problem lub decyzja do podjęcia?

Zespoły ds. propozycji i opozycji muszą najpierw ustanowić moralne ramy dla działań państwa: czy państwa powinny dbać tylko o swoich obywateli, czy też ponoszą pewną moralną odpowiedzialność za ludzi mieszkających za granicą? Po drugie, muszą zaangażować się w skuteczność tej polityki: czy protekcyjnistyczna polityka handlowa przywróci miejsca pracy dla pracowników fizycznych na globalnej Północy? Jaki będzie jej wpływ na krajowe gospodarki, jakość i ceny towarów?

Jakie są ciężary dowodu?

PROPOZYCJA musi argumentować, że rządy mają obowiązek wobec swoich krajowych pracowników fizycznych i że ta polityka spełnia ten obowiązek

OPOZYCJA musi argumentować, że albo (1) rządy mają jakąś formę zobowiązania do rozwoju Globalnego Południa, (2) że polityka nie będzie działać zgodnie z zamierzeniami, (3) że istnieją negatywne konsekwencje dla gospodarek Globalnej Północy, które przeważają nad korzyściami ze zwiększonego zatrudnienia pracowników fizycznych.

Jakie są konkurencyjne propozycje?

	Polityka protekcyjnistyczna (PROP)	Status Quo (OPP)
Kto?	Rządy, pracownicy fizyczni, firmy przemysłowe z Globalnej Północy	Rządy, pracownicy fizyczni, pracownicy i branże globalnego Południa
Co?	Bariery handlowe dla produktów z krajów Globalnego Południa, subsydia dla firm przenoszących pracę na inne rynki	Wolny handel
Kiedy?	Niektóre polityki są już realizowane w świecie rzeczywistym, polityka wprowadzona w tej debacie zostanie wdrożona niemal natychmiast.	
Jak będzie to wyglądać w praktyce?	Importowanie towarów z Globalnego Południa staje się droższe (zarówno towarów bezpośrednio dla konsumenta, jak i towarów służących łańcuchowi wartości), firmy otrzymują subsydia na pokrycie płac pracowników lub zakładanie fabryk.	W krajach Globalnej Północy istnieją ograniczone cła lub brak jest ceł na towary importowane. Ponadto brak jest konkretnych polityk mających chronić miejsca pracy pracowników fizycznych; programy przekwalifikowania i pomocy w znalezieniu nowych miejsc pracy dla pracowników fizycznych są prawdopodobnie wdrożone.
Wyklucz skrajności	Nie wspieramy firm państwowych i nie blokujemy handlu z krajami globalnego Południa	Nie popieramy sprowadzania produktów z zagranicy bez żadnej kontroli jakości produktów i warunków pracy fizycznej.
Działające przykłady lub analogie	Francuski program "Industrie du Futur" subsydiuje rozwój zaawansowanych technologii technologie produkcyjne i szkolenie umiejętności pracowników; Amerykański program TAA zapewnia pracownikom szkolenie w zakresie umiejętności zawodowych oraz wsparcie finansowe w przypadku utraty dochodów i realokacji (przykład można wykorzystać dla obu stron).	Niemiecki program Kurzarbeit pozwala firmom na częściowe zwalnianie pracowników w trudnych ekonomicznie czasach, a rząd pokrywa część ich dochodów; Model rozwoju gospodarczego Chin od lat 80. opierał się na wykorzystaniu dużej siły roboczej do przyciągnięcia zagranicznej produkcji i zbudowania własnego przemysłu wytwórczego; model ten wyciągnął z ubóstwa 800 milionów ludzi.

Możliwe argumenty

Propozycja

Twierdzenie: Rządy krajów globalnej Północy mają podstawowy obowiązek wobec swoich obywateli.

Uzasadnienie: Głównym obowiązkiem rządów jest ochrona dobrobytu i dobrostanu swoich obywateli, w tym zapewnienie bezpieczeństwa zatrudnienia i stabilności gospodarczej. Rządy są wybierane przez swoich obywateli, którzy zależą od tego, aby rządy ustalały zasady umożliwiające im prowadzenie życia o znaczeniu. Globalizacja zaszkodziła egzystencji pracowników fizycznych, nie dając im możliwości skorzystania z korzyści, które przyniosły korporacyjne elity i pracownicy usługowi.

Przykład: Krzywa słonia (skompilowana przez ekonomistę Branko Milanovica) pokazuje, że wzrost płac pracowników fizycznych zatrzymał się w porównaniu do wzrostu płac pracowników w Globalnym Południu i elit w Globalnym Północnym

Twierdzenie: Środki protekcyjnistyczne mogą pomóc w utrzymaniu spójności społecznej i stabilności na Globalnej Północy.

Uzasadnienie: Przenoszenie miejsc pracy pracowników fizycznych za granicę może prowadzić do bezrobocia, nierówności dochodowych i niepokojów społecznych, ponieważ pracownicy w dotkniętych branżach mają trudności ze znalezieniem nowego zatrudnienia lub adaptacją do zmieniającego się rynku pracy. Poprzez zapobieganie przenoszeniu miejsc pracy za granicę, środki protekcyjnistyczne mogą pomóc w zachowaniu spójności społecznej i stabilności w Globalnym Północnym, co korzystnie wpływa zarówno na pracowników, jak i społeczeństwo jako całość.

Przykład: Trzonem silnej gospodarczej wydajności Niemiec i spójności społecznej w miastach przemysłowych, takich jak Wolfsburg, są silne zabezpieczenia dla klasy średniej oraz średnich przedsiębiorstw, które dostarczają komponenty dla przemysłu samochodowego i branży elektronicznej w Niemczech.

Twierdzenie: Polityka protekcyjnistyczna może wspierać krajowy przemysł i promować samowystarczalność gospodarczą.

Uzasadnienie: Zapobieganie przenoszeniu miejsc pracy za granicę może pomóc w utrzymaniu silnej bazy produkcyjnej i przemysłowej w Globalnym Północnym, wspierając krajowe branże i promując samowystarczalność gospodarczą. To może przyczynić się do stworzenia bardziej odpornej gospodarki, mniej zależnej od zagranicznych dostawców i lepiej radzącej sobie z globalnymi zakłóceniami gospodarczymi.

Przykład: Protekcyjnistyczne polityki Japonii w okresie powojennym, takie jak ograniczenia importu i subsydia dla krajowych branż, pomogły odbudować i wzmocnić sektor produkcyjny kraju, prowadząc do okresu szybkiego wzrostu gospodarczego.

Opozycja

Twierdzenie: Globalna Północ ma moralny obowiązek pozwolić Globalnemu Południu prosperować gospodarczo, a poszczególni obywatele ponoszą część tego ciężaru.

Uzasadnienie: Historycznie rzecz biorąc, wiele krajów Globalnej Północy czerpało korzyści z kolonizacji, wyzysku i nierównych stosunków handlowych, które przyczyniły się do ograniczenia możliwości rozwojowych Globalnego Południa. Biorąc pod uwagę ten kontekst historyczny, Globalna Północ ma moralny obowiązek wspierania rozwoju gospodarczego Globalnego Południa, jako sposobu naprawienia niesprawiedliwości z przeszłości i promowania bardziej sprawiedliwego globalnego systemu gospodarczego.

Poszczególni obywatele krajów Globalnej Północy, jako członkowie swoich społeczeństw, ponoszą zbiorową odpowiedzialność za naprawę dawnych krzywd i pracę na rzecz globalnej sprawiedliwości. Wspierając polityki i inicjatywy promujące rozwój na Globalnym Południu, obywatele mogą przyczynić się do złagodzenia globalnego ubóstwa, poprawy standardów życia oraz wspierania pokoju i stabilności na świecie, co jest korzystne dla wszystkich relacji handlowych.

Twierdzenie: Pracownicy fizyczni byli w stanie dostosować się do redukcji miejsc pracy fizycznej na Globalnej Północy od lat 90-tych.

Uzasadnienie: Chociaż przenoszenie miejsc pracy pracowników fizycznych za granicę niewątpliwie dotknęło niektórych pracowników, wielu było w stanie się przystosować, przechodząc do nowych branż lub zdobywając nowe umiejętności dzięki programom przekwalifikowania. W miarę jak gospodarki Globalnego Północnego nadal przesuwają się w kierunku sektorów opartych na usługach i wiedzy, istnieje możliwość, że pracownicy fizyczni znajdą nowe możliwości zatrudnienia i dostosują się do zmieniającego się rynku pracy.

Przykład: W Stanach Zjednoczonych w latach 2000-tych wielu mieszkańców miast przemysłowych w Rust Belt przeniosło się do pracy w budownictwie, finansowanej przez boom w budownictwie mieszkaniowym w stanach Pasma Słonecznego, przy minimalnej zmianie wskaźnika bezrobocia w ciągu tego dziesięciolecia.

Twierdzenie: Polityka protekcyjnistyczna jest mało skuteczna i zwiększa koszty ponoszone przez konsumentów.

Uzasadnienie: Środki protekcyjnistyczne, takie jak cła i ograniczenia importowe, mogą prowadzić do wyższych kosztów dla konsumentów ze względu na zmniejszoną konkurencję i zwiększone koszty produkcji. Co więcej, taka polityka niekoniecznie musi prowadzić do znacznego wzrostu liczby krajowych miejsc pracy dla pracowników fizycznych, ponieważ firmy mogą zdecydować się na automatyzację produkcji lub przejście na działania o wyższej wartości dodanej. W związku z tym polityka protekcyjnistyczna może mieć ograniczony sukces w utrzymaniu miejsc pracy dla pracowników fizycznych, jednocześnie nakładając wyższe koszty na konsumentów.

Przykład: Cła nałożone przez Stany Zjednoczone na importowane pralki w 2018 r. doprowadziły do wyższych cen dla konsumentów, ponieważ krajowi producenci podnieśli swoje ceny w odpowiedzi na zmniejszoną konkurencję. Jednocześnie polityka ta nie spowodowała znaczącego wzrostu liczby miejsc pracy w krajowej produkcji, ponieważ firmy nadal inwestowały w automatyzację i inne technologie obniżające koszty.

Globalizacja, bogactwo i ubóstwo

Studia przypadku - Daan Welling (International Debate Education Association)

Temat

Ta Izba wspiera reformy wolnorynkowe w krajach globalnego Południa

Kontekst

Uwaga: debaty takie jak te, dotyczące spraw międzynarodowych, mogą często wydawać się bardzo "treściwe". Wyzwaniem, które sobie postawiliśmy, jest zapewnienie sposobów dostępu do tej debaty przy minimalnym standardzie wiedzy. Jeśli chcesz zagłębić się w ten temat, skorzystaj z różnych modułów tego projektu jako podstawy lub przeczytaj więcej o przykładach przedstawionych w tym studium przypadku.

W rankingu Światowego Banku dotyczącym [łatwości prowadzenia działalności gospodarczej](#), kraje Globalnego Południa systematycznie plasują się niżej niż wysoko wydajne kraje OECD. W skład tego rankingu wchodzi dostępność infrastruktury publicznej, egzekwowanie umów oraz opodatkowanie przedsiębiorstw. Wielu ekonomistów twierdzi, że to szkodzi możliwości osiągnięcia wzrostu gospodarczego i wydzwignięcia ludzi z ubóstwa poprzez ograniczenie liczby dostępnych miejsc pracy w krajach Globalnego Południa.

Krytycy argumentują, że reformy wolnorynkowe kończą się zagarnięciem przez elity kumoterstwa lub międzynarodowe przedsiębiorstwa, które wchodzi do krajów i wykorzystują lokalne społeczności i zasoby.

Jaki jest problem lub decyzja do podjęcia?

Poprawa gospodarki Globalnego Południa i pomoc dwóm miliardom osób w wyjściu z (ciężkiego) ubóstwa to jeden z najważniejszych wyzwań stojących dzisiaj przed ludzkością. Odkrycie, w jaki sposób wolne rynki są (a) możliwe do ustanowienia, oraz (b) pomagają lub szkodzą osobom żyjącym w ubóstwie, jest istotne dla zrozumienia właściwych wyborów, które należy podjąć, aby pomóc biednym ludziom żyjącym w ubóstwie. W tym celu ważne jest, aby debatanzi zastanowili się nad (strukturalnymi) przyczynami ubóstwa oraz nad tym, w jaki sposób reformy wolnorynkowe mogą wpłynąć na te przyczyny.

Jakie są ciężary dowodu?

PROPOZYCJA musi argumentować, że przyczyny ubóstwa najlepiej usuwa się poprzez reformy wolnorynkowe na Południu.

OPOZYCJA musi argumentować, że albo przyczyny ubóstwa są takie, że reforma wolnorynkowa jest mało prawdopodobna, by przynieść jakiegokolwiek korzyści, albo że reformy wolnorynkowe stwarzają nowe wyzwania, które szkodzą jednostkom. Opozycja podejmuje decyzję: czy wolałaby ścieżkę rozwoju kierowanego przez rząd, czy też argumentuje, że warunki strukturalne na Południu sprawiają, że reformy wolnorynkowe są mało prawdopodobne, by odnieść sukces?

Jakie są konkurencyjne propozycje?

	Reformy wolnorynkowe (PROP)	Gospodarki kierowane przez rząd (OPP1)	Pułapki ubóstwa i korupcji (OPP2)
Kto?	KTN, lokalne przedsiębiorstwa, Bank Światowy i MFW	Rządy i spółki państwowe	Skorumpowane elity, konflikt grupowy
Co?	Reformy prorynkowe (inwestycje w infrastrukturę, niskie podatki, silne rynki nieruchomości) i zniesienie barier handlowych	Gospodarki oparte na rządach (przedsiębiorstwa państwowe lub preferowane przez państwo), protekcjonistyczne bariery handlowe	Niski poziom inwestycji (BIZ, zasoby państwowe), wysoki poziom korupcji, rozpadająca się infrastruktura, konflikty
Kiedy?	Debata toczy się w dzisiejszym świecie. Wiele krajów znajduje się na ścieżkach podobnych do powyższych stwierdzeń.		
Jak wyglądało by to w praktyce?	Państwo usuwa bariery handlowe, obniża podatki od osób prawnych, ograniczenia w przepływie kapitału, siły roboczej i towarów.	Państwo wybiera "zwycięzców" poprzez politykę przemysłową, chroniąc ich poprzez subsydia lub taryfy handlowe	Państwo jest nieskuteczne w realizowaniu obu wspomnianych wcześniej polityk
Wyklucz skrajności	Nie uważamy, że korporacje nie powinny płacić podatków i pozwalać ludziom pracować jak współcześni niewolnicy	Nie bronimy klientelistycznego rządu komunistycznego, który przekazuje państwowe firmy przyjaciołom lub członkom rodziny	Nie uważamy, że całe Globalne Południe jest strefą wojny
Działające przykłady lub analogie Uwaga: przykłady te mogą być kwestionowane lub umieszczane w innych nawiasach!	Wietnam, Rwanda, Bangladesz, Indonezja (prawdopodobnie Chiny)	Chiny, Etiopia, Malezja (prawdopodobnie Wietnam)	Nigeria, Haiti, Malawi, Zambia, Filipiny

Możliwe argumenty

Propozycja

Twierdzenie: Reformy prorynkowe mogą promować konkurencję i innowacje.

Uzasadnienie: Liberalizując rynki i zmniejszając bariery wejścia, reformy prorynkowe mogą stworzyć bardziej konkurencyjne środowisko dla przedsiębiorstw. Konkurencja ta zachęca firmy do wprowadzania innowacji, ulepszania swoich produktów i usług oraz bardziej efektywnego działania, co ostatecznie prowadzi do wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy.

Przykład: Sektor telekomunikacyjny w Indiach doświadczył szybkiego wzrostu i innowacji od czasu liberalizacji rynku w latach 90-tych, co doprowadziło do zwiększenia dostępu do usług mobilnych i łączności internetowej dla milionów ludzi. Pomogło to w rozwoju sektora telekomunikacyjnego i IT w Indiach, który przynosi 72,5 mld USD rocznie, przy rocznej stopie wzrostu wynoszącej 8,7%.

Twierdzenie: Reformy prorynkowe mogą prowadzić do niższych cen i większego wyboru dla konsumentów.

Uzasadnienie: Zachęcając do konkurencji i zmniejszając dominację przedsiębiorstw państwowych lub monopoli, reformy prorynkowe mogą skutkować niższymi cenami, produktami lepszej jakości i szerszym wyborem dla konsumentów. Może to poprawić standard życia i ogólny dobrobyt ludności, w tym klasy średniej i biedniejszych ludzi w krajach Globalnego Południa.

Przykład: W wielu krajach afrykańskich liberalizacja sektora telekomunikacji mobilnej doprowadziła do zwiększenia konkurencji, co skutkuje niższymi kosztami i większym dostępem do telefonów komórkowych i usług dla osób z klasy średniej i biedniejszych. Umożliwiło im to dostęp do ważnych informacji, usług i możliwości, takich jak bankowość mobilna, opieka zdrowotna i edukacja, które wcześniej były poza zasięgiem lub nieosiągalne cenowo

Twierdzenie: Reformy prorynkowe mogą przyciągać inwestycje zagraniczne i sprzyjać wzrostowi gospodarczemu.

Uzasadnienie: Często zakłada się, że rządy w Globalnym Południu powinny odgrywać centralną rolę w kierowaniu działalnością gospodarczą. Jednakże, poprzez przyjęcie reform wolnorynkowych, rządy mogą stworzyć przyjazne dla biznesu środowisko, które przyciąga zagraniczne inwestycje, stymuluje wzrost gospodarczy i generuje dochody podatkowe na potrzeby usług publicznych. Ponadto może to prowadzić do transferu technologii i przekazywania wiedzy, poprawiając ogólną wydajność gospodarki.

Przykład: Wietnam przyciągnął znaczne zagraniczne inwestycje w ostatnich latach, po wprowadzeniu reform wolnorynkowych, takich jak liberalizacja handlu i złagodzenie ograniczeń dotyczących zagranicznej własności w niektórych sektorach. Przyczyniło się to do szybkiego wzrostu gospodarczego i rozwoju przemysłowego kraju.

Opozycja

Twierdzenie: Reformy prorynkowe mogą prowadzić do wypierania lokalnych gałęzi przemysłu.

Uzasadnienie: Otwierając rynki na globalną konkurencję, prorynkowe reformy mogą postawić lokalny przemysł, zwłaszcza małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP), w niekorzystnej sytuacji w stosunku do bardziej wydajnych firm zagranicznych o ugruntowanej pozycji. Może to prowadzić do utraty miejsc pracy i dyslokacji gospodarczej, szczególnie dla klasy średniej i biedniejszych ludzi na Globalnym Południu, którzy polegają na tych gałęziach przemysłu jako źródle utrzymania.

Przykład: Po liberalizacji meksykańskiego rynku kukurydzy w ramach Północnoamerykańskiego Układu Wolnego Handlu (NAFTA), wielu drobnych rolników stanęło w obliczu zwiększonej konkurencji ze strony silnie subsydiowanej kukurydzy amerykańskiej, co przyczyniło się do ubóstwa na obszarach wiejskich i wypierania lokalnych producentów.

Twierdzenie: Reformy prorynkowe mogą osłabić potencjał państwa i ograniczyć dostarczanie dóbr publicznych.

Uzasadnienie: Reformy prorynkowe często obejmują prywatyzację przedsiębiorstw państwowych, deregulację i redukcję wydatków rządowych, co może osłabić zdolność państwa do świadczenia podstawowych usług publicznych, takich jak edukacja, opieka zdrowotna i infrastruktura. Może to mieć nieproporcjonalny wpływ na klasę średnią i biedniejszych ludzi w krajach Globalnego Południa, którzy polegają na tych usługach dla swojego dobrobytu i mobilności społecznej w górę.

Przykład: W niektórych krajach, które przeszły programy dostosowania strukturalnego w latach 80-tych i 90-tych, takich jak Zambia, cięcia wydatków rządowych na edukację i opiekę zdrowotną doprowadziły do ograniczenia dostępu do podstawowych usług i spadku wskaźników społecznych dla najbardziej wrażliwych populacji.

Twierdzenie: Reformy prorynkowe mogą mieć negatywny wpływ na środowisko i społeczeństwo.

Uzasadnienie: W pogoni za wzrostem gospodarczym i przyciąganiem inwestycji, prorynkowe reformy mogą przedkładać krótkoterminowe zyski nad długoterminowy zrównoważony rozwój, prowadząc do eksploatacji zasobów naturalnych, degradacji środowiska i wysiedlania lokalnych społeczności. Te negatywne konsekwencje mogą mieć nieproporcjonalny wpływ na klasę średnią i biedniejszych ludzi na Globalnym Południu, którzy są zależni od zasobów naturalnych w celu zapewnienia sobie środków do życia i dobrobytu.

Przykład: W niektórych regionach amazońskiego lasu deszczowego liberalizacja polityki dotyczącej gruntów i zasobów doprowadziła do zwiększonego wylesiania i szkód środowiskowych, zagrażając źródłom utrzymania i kulturom rdzennych społeczności oraz nasilając skutki zmian klimatycznych.

Twierdzenie: Reformy prorynkowe mogą być osłabiane przez korupcję i kumoterstwo, co ogranicza ich skuteczność.

Uzasadnienie: Często zakłada się, że reformy prorynkowe doprowadzą do bardziej wydajnych i konkurencyjnych rynków. Jednak w krajach o wysokim poziomie korupcji i kumoterstwa reformy te mogą zostać przejęte przez potężne elity lub dobrze powiązane firmy, uniemożliwiając prawdziwą konkurencję i efektywność rynku. W rezultacie oczekiwane korzyści z reform prorynkowych, takie jak zwiększone inwestycje, wzrost gospodarczy i redukcja ubóstwa, mogą się nie zmaterializować, pozostawiając klasę średnią i biedniejszych ludzi na Globalnym Południu z ograniczonymi możliwościami awansu.

Przykład: W Nigerii, pomimo wysiłków na rzecz liberalizacji gospodarki i przyciągnięcia inwestycji zagranicznych, powszechna korupcja i kumoterstwo utrudniły sprawiedliwy podział bogactwa i zasobów, szczególnie w sektorze naftowym. Doprowadziło to do sytuacji, w której niewielka liczba osób powiązanych politycznie odniosła nieproporcjonalne korzyści z bogactwa naftowego kraju, podczas gdy większość ludności nadal boryka się z ubóstwem i nieodpowiednimi usługami publicznymi.

Nowa Edukacja Globalna

Wiadomości, szum i neutralność

Wiadomości, szum i neutralność

Studia przypadków - Radosław Czekan - Fundacja Polska Debatuje

Temat

Ta Izba woli, aby wypowiedzi i treści użytkowników w mediach społecznościowych były kontrolowane przez rząd, a nie ustalone niezależnie przez platformy

Kontekst

Platformy mediów społecznościowych (np. Twitter, Facebook, Instagram, TikTok) stosują wewnętrzne regulacje i procedury moderacji treści. Deklaracje i wykonanie mogą się różnić, ale nakłada to dużą odpowiedzialność, autonomię i władzę w rękach prywatnych platform, które nie są demokratycznie rozliczane.

Jaki jest problem lub decyzja do podjęcia?

Rosnąca liczba fałszywych wiadomości, mowy nienawiści i innych szkodliwych treści jest alarmująca. Pytanie nie brzmi już, czy należy je moderować, ale jak to zrobić.

Jakie są ciężary dowodu?

Propozycja musi udowodnić, że regulacja rządowa byłaby bardziej skuteczna w zwalczaniu szkodliwych treści w mediach społecznościowych niż niezależna moderacja przez platformy.

Opozycja musi udowodnić, że niezależne moderowanie przez platformy jest skuteczniejsze niż interwencja rządu.

Jakie są konkurencyjne propozycje?

	Regulacja rządowa (PROP)	Moderacja niezależnych platform (OPP)
Kto?	Państwo zmusza platformy mediów społecznościowych do stosowania regulacji państwowych.	Platformy mediów społecznościowych (będące własnością prywatną) niezależnie ustalają i stosują zasady moderowania treści.
Co?	Zasady moderacji treści i ich realizacja na m.in.: <ul style="list-style-type: none"> • fałszywe wiadomości • mowa nienawiści • niepokojące treści • treści nieodpowiednie dla wieku • inne wrażliwe treści. 	
Kiedy?	Teraz i w niedalekiej przyszłości. Debata zorientowana na przyszłość	
Jak wyglądałoby to w praktyce?	<p>Wszystkie regulacje są tworzone w demokratycznym procesie, są przejrzyste, a ich wykonanie jest egzekwowane przez prawo.</p> <p>Niewłaściwe stosowanie przepisów przez platformy prowadziłyby do sankcji, takich jak grzywny, blokady i inne środki.</p>	<p>Facebook i Twitter mają różne zasady. Każdy użytkownik może zgłosić treść w dowolnym momencie, ale kwestia ta jest rozpatrywana przez wewnętrzne algorytmy lub urzędników i może być subiektywna.</p> <p>Jednak środki te mogą być znacznie bardziej aktualne, elastyczne i dostosowane do platformy.</p>

Wyklucz skrajności	Nie popieramy policji myśli i nie zamierzamy skutecznie zakazać mediów społecznościowych.	Nie popieramy radykalnej wolności słowa i braku moderacji lub słabej moderacji przez platformy. Uważamy jednak, że zasadami i ich egzekwowaniem powinni zajmować się właściciele.
Działające przykłady lub analogie	Państwa już teraz karzą za przestępstwa z nienawiści, zniesławienie lub oszustwo, niezależnie od tego, gdzie do nich dochodzi. Inne podobne polityki obejmują regulacje dotyczące sztucznej inteligencji lub przeciwdziałanie dezinformacji w UE.	Twitter zademonstrował przed rządem ważne inicjatywy, takie jak oznaczanie fałszywych wiadomości podczas pandemii COVID-19 czy uwierzytelnianie kont.

Możliwe argumenty

Propozycja

1. Polityka platform zawsze podlega sprzecznym interesom właściciela

Platformy należą do właściciela, którego interesy często kolidują z interesami użytkowników lub dobrem publicznym. Przejęcie Twittera przez Elona Muska i ponowne otwarcie konta Donalda Trumpa (który wcześniej za pomocą fałszywych wiadomości zainspirował atak na Kapitol) są godnymi uwagi przykładami zależności zysku od platformy. Nawet najlepsza polityka może zostać zmieniona z dnia na dzień bez żadnego powiadomienia lub odpowiedzialności.

2. Platformy nie są przejrzyste w swoich działaniach

Platformy społecznościowe nie udostępniają (lub nawet nie są w stanie udostępnić) procesu moderacji treści, np. w przypadku zgłaszania kont, ze względu na złożone algorytmy, które obsługują większość operacji. Algorytmy te nie są publicznie dostępne ani regulowane, a zatem nikt nie może skutecznie kwestionować ich decyzji. Interwencja rządu wymusiłaby na platformach przynajmniej osiągnięcie pożądanego celu i byłaby oceniana na podstawie konsekwencji w moderacji.

3. Regulacje stanowe odzwierciedlają lokalne prawa, kontekst i moralność.

Firmy zajmujące się mediami społecznościowymi mają zwykle siedzibę w Stanach Zjednoczonych lub innych pojedynczych krajach, co nie reprezentuje lokalnych praw, kontekstu i moralności np. Brazylijczyków, Hiszpanów czy Egipcjan. Dlatego też moderacja musi być prowadzona zgodnie z lokalnymi przepisami, a nie narzucana przez skoncentrowaną na USA, wąską i uprzywilejowaną perspektywę. Nawet jeśli platformy byłyby chętne do przestrzegania setek lokalnych przepisów, wydaje się to bardzo trudne do wdrożenia i prawie niemożliwe do niezawodnego zarządzania na co dzień.

4. Przepisy rządowe są zazwyczaj konsultowane z zainteresowanymi stronami (firmami, obywatelami, organizacjami pozarządowymi) i są bardziej stabilne, co zwiększa zaufanie do operacji i zapewnia większą zgodność od pierwszego dnia.

Platformy nie są zobowiązane ani zachęcane do prowadzenia otwartych konsultacji, co powoduje reakcję społeczną, nieposłuszeństwo i ogólny brak zaufania w społeczeństwie.

Opozycja:

1. Rząd nie jest kompetentny, aby zapewnić skuteczność regulacji.

Urzednicy, interesariusze, a nawet zewnetrzni eksperci nie maja dostepu do poufnych informacji na temat algorytmow, ich przyszlych operacji i konsekwencji zamierzonych zasad. Politycy rzadko rozumieja nowoczesne technologie i dlatego nie sa w stanie tworzyc skutecznych przepisow ani pociagac platform do odpowiedzialnosci.

2. Regulacje rządowe sprawiłyby, że moderacja treści byłaby wolniejsza i mniej elastyczna.

Natura mediow spolecznosciowych jest niezwykle dynamiczna, co wymaga wysokiej elastycznosci, adaptacji i reakcji w ciagu godzin lub dni. Proces legislacyjny lub wykonawczy jest zbyt wolny i tylko zwiexszylby zasięg szkodliwych tresci. Na przyklad kampanie dezinformacji na temat zmian klimatycznych sa szybkie, masowe, dwuznaczne i zwiexzane z biezacyimi wiadomosciami, dlatego regulacja czesto nie jest w stanie zapobiec lub odpowiedziec, chyba ze opiera sie na prewencyjnych algorytmach i zaawansowanych informacjach o uzytkownikach, do ktorych rząd nie ma dostepu.

3. Interwencja rządu jest zawsze motywowana politycznie

Platformy mediow spolecznosciowych maja wyrazna motywacje do zaspokajania potrzeb jak najwiekszej liczby uzytkownikow, w tym tych wzraliwych i pokrzywdzonych, ale takze rozczarowanych zalewem falszywych wiadomosci na swojej scianie. Politycy koncentruja sie na celach politycznych i priorytetowo traktuja agende i interesy bazy wyborczej. W zwiexzku z tym interwencja rządu moze prowadzic do dyskryminujacego i niesprawiedliwego moderowania tresci, np. rząd antyimigracyjny moze rozprosyc definicje mowy nienawisci, aby uczynic ja nieskuteczna. Podmioty prywatne moga nie byc idealne, ale przynajmniej sa bardziej odpowiedzialne przed uzytkownikami niz politycy.

4. Zdolność platform do skutecznego moderowania treści staje się przewagą konkurencyjną.

Coraz wiecej uzytkownikow domaga sie od platform skutecznej moderacji, np. oznaczania falszywych wiadomosci, usuwania destrukcyjnych kont, srodkow zapobiegawczych lub automatycznego sprawdzania faktow dotyczacych tresci zwiexzanych ze zmianami klimatu. Dlatego tez coraz wiecej platform (takich jak Twitter i Instagram) poprawia swoje wysilki w zakresie moderacji oddolnie, a regulacje panstwowe tylko by to zniszczily.

Hałas, wiadomości i neutralność

Studia przypadków - Radosław Czekan - Fundacja Polska Debatuje

Temat

Ta Izba wprowadziłaby doktryny uczciwości w głównych organizacjach informacyjnych

Kontekst

W status quo organizacje informacyjne same decydują, o której godzinie, z jakimi gośćmi i w jakim zakresie relacjonować wydarzenia, debaty lub wszelkie kontrowersyjne kwestie. Niektóre media stosują wewnętrzne zasady i regulacje dotyczące obiektywizmu, neutralności lub uczciwego przekazu. Jednak większość mediów relacjonuje kwestie i wydarzenia oraz zaprasza gości w oparciu o swój program, uprzedzenia, zainteresowania i preferencje.

Jaki jest problem lub decyzja do podjęcia?

Główne organizacje informacyjne są w stanie wywierać ogromny wpływ polityczny, społeczny i kulturowy. Dlatego w interesie społeczeństwa leży regulowanie mediów w taki sposób, aby wzmacniały demokrację i wolność. Niestety, sam dostęp do platformy takich nadawców, nawet na kilka minut, jest prawie niemożliwy dla niektórych obywateli, organizacji i głosów. Pytanie brzmi, jak zrównoważyć interesy prywatne i publiczne, a także jak poprawić dyskurs publiczny.

Jakie są ciężary dowodu?

Propozycja musi udowodnić, że interwencja państwa w media w celu zapewnienia uczciwego przekazu jest najlepszym sposobem (lepszym niż wykonalne alternatywy) na rozwiązanie obecnych problemów. Co więcej, Propozycja musi dostarczyć argumentów, dlaczego ograniczenie wolności prywatnej jest uzasadnione.

Opozycja musi udowodnić, że status quo lub wykonalne alternatywy są lepszymi opcjami rozwiązania danych problemów lub że państwo nie ma prawa do takiej interwencji.

Jakie są konkurencyjne propozycje?

	Z doktrynami sprawiedliwości (PROP)	Bez państwowych doktryn sprawiedliwości (OPP)
Kto?	Rząd stanowy interweniuje	W większości prywatni właściciele (prywatne firmy, osoby fizyczne, udziałowcy) podejmują niezależne decyzje.
Co?	<p>Obowiązek mający na celu zapewnienie sprawiedliwej reprezentacji różnorodnych głosów i wyważonego ujęcia kontrowersyjnych kwestii w programach telewizyjnych.</p> <p>Tylko w największych organizacjach informacyjnych, takich jak: CNN (USA), BBC (UK), TVN (Polska), Deutsche Welle (Niemcy).</p>	Swoboda samodzielnego decydowania o tym, w jaki sposób zapraszać gości, jakie tematy poruszać, ile czasu poświęcać na tematy i gości itp.
Kiedy?	W niedalekiej przyszłości. Debata zorientowana na przyszłość	
Jak wyglądałoby to w praktyce?	<p>W kwestiach takich jak aborcja, wszystkie media musiałyby zaprosić działaczy pro-life, pro-choice i kilka innych opcji.</p> <p>Demonstracje są pokrywane proporcjonalnie do frekwencji, niezależnie od wydarzeń lub interesów.</p>	<p>W kwestiach takich jak aborcja, redaktorzy wykluczają przedstawicieli religii, ponieważ media wierzą w świeckie państwo lub nie zapraszają antynaukowych influencerów.</p> <p>Demonstracje są uwzględniane proporcjonalnie do ich znaczenia i interesu społecznego, a nie tylko liczby uczestników.</p>
Wyklucz skrajności	Nie chcemy, aby wszyscy byli zaangażowani, ponieważ sparaliżowałoby to zasięg. Ograniczamy się do max. 5 gości z najliczniej reprezentowanych grup i ograniczamy zasięg demonstracji do obecnych zwyczajów.	<p>Potępiamy media, które nie zapraszają kobiet lub ignorują znaczące grupy społeczne.</p> <p>Uważamy jednak, że zmiany powinny następować oddolnie.</p>

Działające przykłady lub analogie	Fairness Doctrine z USA, ale stosowana bardziej efektywnie. Inny przykład: zasada bezstronności w BBC.	Najbardziej znane organizacje informacyjne, takie jak The Economist, CNN i South China Post, demonstrują różnorodność opinii bez zobowiązań ze strony państwa.
--	--	--

Możliwe argumenty

Propozycja

1. Istniejące zachęty rynkowe zwiększają polaryzację.

Ze względu na ograniczony czas i okazje, w jakich obywatele korzystają z mediów, istnieje silna motywacja dla nadawców, aby w jak największym stopniu zaspokajać uprzedzenia i uprzedzenia widzów, ponieważ zwiększa to reakcję emocjonalną, zaangażowanie i retencję we wszystkich kanałach medialnych. Media polaryzujące zapraszają jednostronnych gości, naśladują ekspertów, ignorują konkurencyjne wydarzenia i opinie, a także wyolbrzymiają znaczenie i przebieg niektórych wydarzeń. Tylko interwencja państwa może przerwać ten cykl.

2. Prywatne interesy organizacji medialnych zniekształcają rzeczywistość i demokratyczne wybory. Do regulacji należy stosować zasadę większego dobra.

Większość głównych nadawców to prywatne, nastawione na zysk organizacje o interesach gospodarczych i politycznych. W związku z tym wybór historii, relacji i gości, nawet jeśli wygląda na uczciwy i obiektywny, może znacznie wykluczyć ważne grupy wpływów lub wydarzenia z dyskursu publicznego, a tym samym z demokratycznej reprezentacji.

Co więcej, właściciele mediów mogą mieć motywację do wykluczania osób, wydarzeń i historii, które w jakikolwiek sposób mogłyby zaszkodzić ich interesom. Na przykład media działające w UE, ale będące własnością USA, prawdopodobnie nie będą publikować żadnych krytycznych gości wobec rządu USA.

3. Wolność słowa ma na celu zwiększenie różnorodności głosów. Gdyby była wykorzystywana do ograniczania różnorodności głosów, byłaby niespójna.

Niektórzy redaktorzy argumentują, że kanały medialne mogą zapraszać kogo chcą i relacjonować cokolwiek i jakkolwiek chcą, ze względu na wolność słowa. Takie rozumowanie prowadziłoby do absurdalnych wniosków, że media, które aktywnie wyłączają niektóre ważne głosy, są promotorami wolności słowa. Dlatego taka postawa jest nieuprawniona i niekonsekwentna.

4. Doktryny sprawiedliwości podnoszą jakość dyskursu publicznego i poprawiają jakość demokratycznej reprezentacji w wyborach.

Większa różnorodność i równość w dyskusji oznacza więcej szans na korektę, wymianę i usłyszeć inne punkty widzenia, co pozwala widzom być bardziej krytycznymi i otwartymi. Np. media będą mogły rozpowszechnić teorie spiskowe na temat globalnego ocieplenia. bez aktywisty klimatycznego lub naukowca w newsroomie.

Opozycja

1. Przeciętna osoba ma najłatwiejszy dostęp do różnych opinii w całej historii.

Możliwość dostępu, czytania i łączenia się z różnymi poglądami lub grupami zainteresowań, a nawet relacjonowania wydarzeń jest najłatwiejsza i najbardziej dostępna w historii dzięki bezpłatnym i powszechnym platformom mediów społecznościowych oraz darmowym opcjom przesyłania strumieniowego. Dlatego roszczenia interwencyjne mające na celu rozwiązanie nieistniejących problemów są nadmierne i bezprawne.

2. Prywatne i często sprzeczne interesy różnych organizacji są gwarancją wolności i różnorodności.

Media rywalizują o widzów i dlatego mają wyraźny interes w zaspokajaniu różnych potrzeb obywateli i grup oraz w uwzględnianiu wydarzeń, które nie są objęte przez inne organizacje medialne. Doctrines sprawiedliwości narzucałyby pewną różnorodność, ale zmniejszyłyby ogólny dostęp do platform medialnych dla wielu innych interesariuszy, którzy nie wpasowaliby się w wytyczne regulacyjne państwa.

Na przykład, doktryny sprawiedliwości mogłyby stanowić wymówkę, by nie zaprosić obywatelskiego komitetu wyborczego we Francji, podczas gdy program już gości trzy główne partie.

3. Doktryny sprawiedliwości zachęcają do destrukcyjnego konfliktu i polaryzacji.

Aby zwiększyć szanse na pojawienie się na antenie, dana osoba, grupa lub wydarzenie musi być jak najdalej od drugiej strony. Dlatego nawet jeśli grupy byłyby umiarkowane i zgadzałyby się w większości kwestii, musiałyby się różnić, polaryzować i nie zgadzać, aby zwiększyć swój czas antenowy. Jest to destrukcyjne dla dyskursu publicznego. Na przykład, niektórzy konserwatywni politycy mogą być zachęceni do bycia bardziej radykalnymi w kwestii imigracji (np. dehumanizowania migrantów), aby zwiększyć swoje możliwości do bycia zapraszaniymi.

4. Doktryny uczciwości są trudne do kontrolowania i dlatego mogą łatwo przekształcić się w cenzurę z efektem zamrożenia mediów.

Nie ma jasnej klasyfikacji tego, kto jest ekspertem lub wartościowym mówcą na dany temat i jaką stronę reprezentuje. Nie ma też klasyfikacji tego, ile i jakie strony istnieją w danym problemie. W związku z tym każde zastosowanie doktryny sprawiedliwości wydaje się zbyt trudne i ryzykowne, aby nie doprowadzić do nadmiernej cenzury

Hałas, wiadomości i neutralność

Studia przypadków - Radosław Czekan - Fundacja Polska Debatuje

Temat

Izba zakazałaby reklam politycznych w mediach społecznościowych

Kontekst

Zaawansowane ukierunkowanie kampanii politycznych w mediach społecznościowych uczyniło przekonywanie wyborcze bardzo skutecznym, opłacalnym i trudnym do zauważenia. Ukierunkowanie korzysta z ogromnych danych o konkretnych użytkownikach (zbieranych w innych celach, takich jak gry lub przyjacielskie interakcje) i dostosowuje do nich wielokrotnie przekaz polityczny w odpowiednim momencie z odpowiednimi emocjami.

Jaki jest problem lub decyzja do podjęcia?

Pytanie brzmi, czy reklama polityczna nie daje niedopuszczalnej przewagi politycznej, czy jest etyczna i czy poprawia demokrację.

Jakie są ciężary dowodu?

Propozycja musi udowodnić, że reklama polityczna przynosi tak wiele szkód, że uzasadnia jej zakaz (a nie regulację, edukację czy jakiegokolwiek inne działanie).

Opozycja musi udowodnić, że zakaz jest nadmierny i może prowadzić do jeszcze gorszych konsekwencji. Ponadto opozycja może argumentować, że reklama polityczna w mediach społecznościowych przynosi pewne korzyści, które przeważają nad szkodami.

Jakie są konkurencyjne propozycje?

	Zakaz reklamy politycznej w mediach społecznościowych (PROP)	Z reklamą polityczną w mediach społecznościowych (OPP)
Kto?	Państwo zakazuje platformom, politykom, pośrednikom, interesariuszom politycznym oraz wszystkim osobom przeprowadzania reklam politycznych.	Każdy może prowadzić reklamy polityczne w mediach społecznościowych.
Co?	Zakaz reklamy politycznej, czyli każdej reklamy o kontekście politycznym lub mającej (nawet pośredni) cel wpływania na wyborców. Reklamy obejmują spoty wideo, wizualizacje lub wszelkie informacje dostarczane przez polityków w zorganizowany i celowy sposób, aby wpłynąć na decyzje wyborcze. Nie obejmuje to organicznych działań online obywateli i zwolenników, niezależnych dziennikarzy lub organizacji lobbujących na rzecz swoich spraw.	
Kiedy?	W najbliższej przyszłości. Debata zorientowana na przyszłość	
Jak wyglądałoby to w praktyce?	Reklama polityczna byłaby przestępstwem osądzanym w natychmiastowym procesie sądowym.	Reklama polityczna w mediach społecznościowych jest dozwolona we wszystkich formach aktywności: postach, reklamach, filmach, komentarzach, historiach, rolkach itp.
Wyklucz skrajności	Nie popieramy karania dyskusji politycznych prowadzonych przez obywateli ani tłumienia jakiegokolwiek debaty politycznej w mediach społecznościowych.	Nie popieramy szerzenia fałszu lub mowy nienawiści dla korzyści politycznych.
Działające przykłady lub analogie	Zniesławienia w kampanii wyborczej są zazwyczaj rozpatrywane przez sędziego w ciągu 48 godzin, aby ograniczyć ich wpływ na głosowanie.	Reklama polityczna w mediach społecznościowych nie różni się od dobrze przygotowanych kampanii politycznych na billboardach.

Możliwe argumenty

Propozycja

1. Reklamy polityczne w mediach społecznościowych promują najbogatszych, a nie najlepszych kandydatów

Reklamy polityczne w mediach społecznościowych wymagają znacznego kapitału (np. na zakup danych użytkowników lub farm trolli), wiedzy fachowej oraz dostępu do danych, który jest nieosiągalny dla większości kandydatów. Nawet jeśli wielu kandydatów ma dostęp do takich zasobów, zawsze zwycięzcą jest ten bogatszy ze względu na ogromną przewagę w dokładności i jakości reklam, większy zasięg, silniejsze zaangażowanie online oraz retencję. Taki niekorzystny dla pozostałych kandydatów zaburza równowagę w debacie publicznej oraz zakłóca proces głosowania do tego stopnia, że właściwa reprezentacja jest utracona.

2. Algorytmy platform nie są ani przejrzyste, ani odpowiedzialne, ale wpływają na wyniki wyborów.

Sposób, w jaki algorytmy wybierają i wyświetlają treści dla użytkowników, nie jest jasny i podlega ciągłym zmianom. Państwo lub sądy nie są w stanie zobaczyć, w jaki sposób podjęto decyzję o wyborze i którzy użytkownicy byli kierowani z jakimi wiadomościami, co sprawia, że manipulacja, oszustwo i dezinformacja są łatwiejsze, bardziej atrakcyjne i skuteczniejsze. Twierdzi się, że manipulacja w mediach społecznościowych miała znaczący wpływ na kampanię Brexitu. Wskazują na to m.in. obecne nastroje społeczne, np. fakt, że w pierwszym kwartale 2023 r. większość sondaży wskazywała, że większość obywateli Wielkiej Brytanii zgłasza za członkostwem w UE.

3. Szkody wyrządzone wyborom są nieodwracalne.

Fałszywe wiadomości, kampanie nienawiści lub sianie paniki przynoszą korzyści polityczne, nawet jeśli zostaną później zgłoszone i usunięte. Efekt zostaje osiągnięty. Nawet w sądzie zakres szkód byłby trudny do udowodnienia, więc kara byłaby zwykle niedoszacowana.

4. Algorytmy reklamowe w mediach społecznościowych zachęcają do polaryzacji i radykalizacji.

Reklama działa lepiej, jeśli wywołuje silną reakcję emocjonalną u jak największej liczby osób. Dlatego rozpalanie gorących konfliktów, rozpowszechnianie radykalnych twierdzeń i przesada są powszechnie stosowane w reklamach. Takie algorytmy przynoszą korzyści platformom, więc jest mało prawdopodobne, aby zostały zmodyfikowane w najbliższej przyszłości.

Opozycja:

1. Mowa polityczna jest najbardziej podstawowym wyrazem wolności słowa

Przedstawianie idei politycznych obywatelom jest najbardziej podstawowym prawem człowieka w demokracji. Co więcej, wszystko, co jest prezentowane w mediach społecznościowych i tak zostałoby powiedziane w prawdziwej kampanii lub programie telewizyjnym. Dlatego zakazanie komunikacji politycznej, ponieważ jest ona skuteczna, przynosi efekt przeciwny do zamierzonego.

2. Reklama polityczna w mediach społecznościowych jest jednym z najtańszych wydatków na kampanię i pozwala niszowym lub początkującym politykom zdobyć zwolenników.

W porównaniu z tradycyjnymi sposobami promocji kandydatów (otwarte spotkania, reklamy drukowane i spoty w telewizji) media społecznościowe oferują bezpłatne lub znacznie tańsze możliwości budowania bazy zwolenników. Co więcej, reklama w mediach społecznościowych pozwala dotrzeć do niezdecydowanych wyborców, ale także do zwolenników przeciwników, co zmniejsza polaryzację i zwiększa reprezentację.

3. Media społecznościowe to miecz obosieczny. Przeciwnicy mogą również wykorzystywać takie reklamy do promowania swojej sprawy. Nie ma nierówności.

Powinniśmy zachęcać polityków do bycia bardziej innowacyjnymi w sposobach rozumienia obywateli i oferowania im wartościowych polityk. Dlatego każdy sposób na usunięcie reklam politycznych w mediach społecznościowych odstrasza najbardziej ambitnych i wartościowych kandydatów od polityki.

4. Reklama w mediach społecznościowych pozwala na prawdziwy, unikalny dialog z wyborcami, dzięki komentarzom, polubieniom i opcjom udostępniania.

Tradycyjna reklama (banery, spoty telewizyjne, reklamy prasowe) nie pozwalała na natychmiastowe interakcje, co stworzyło fałszywe postrzeganie porozumień i podobieństw, podczas gdy społeczeństwo jest bardzo zróżnicowane i potrzebuje więcej rozmów.

Hałas, wiadomości i neutralność

Studia przypadków - Radosław Czekan - Fundacja Polska Debatuje

Temat

Ta Izba woli świat bez finansowanych przez państwo organizacji informacyjnych (np. SABC, BBC, Al-Jazeera, Deutsche Welle itp.).

Kontekst

Organizacje informacyjne są zazwyczaj własnością państwa, prywatnych właścicieli lub grup interesów. Przykładami mediów finansowanych przez państwo są między innymi: BBC w Wielkiej Brytanii, Deutsche Welle w Niemczech, TVP w Polsce, SABC w RPA, AlJazeera w Katarze, CBC w Kanadzie.

Jaki jest problem lub decyzja do podjęcia?

Finansowane przez państwo media są szeroko dostępne, bezpłatne i stanowią powszechne źródło informacji dla obywateli. Istnieje jednak silna zachęta dla rządu do wpływania na takie media poprzez ustalanie programów, zaszczepianie miękkiej lub twardej propagandy i manipulowanie rynkiem z nieuczciwą przewagą. Jako oficjalny właściciel lub główna instytucja finansująca, państwo może (choć nie musi) wybierać i odwoływać zarząd, redaktorów naczelnych, poszczególnych dziennikarzy lub wpływać na program. Dlatego media finansowane przez państwo mogą przynieść ogromne korzyści demokracji lub być pierwszym gwoździem do jej trumny.

Jakie są ciężary dowodu?

Propozycja musi udowodnić, że świat bez finansowanych przez państwo organizacji informacyjnych byłby lepszy. Propozycja musi przedstawić i scharakteryzować, jak wyglądałby świat bez mediów finansowanych przez państwo. Kto zająłby ich miejsce? Jak zmieniłaby się konsumpcja mediów?

Opozycja musi udowodnić, że status quo z mediami finansowanymi przez państwo byłby stosunkowo lepszy.

Jakie są konkurencyjne propozycje?

	Bez mediów finansowanych przez państwo (PROP)	Z mediami finansowanymi przez państwo (OPP)
Kto?	Rząd	Głównie prywatni właściciele (prywatne firmy, osoby fizyczne, udziałowcy)
Co?	Świat zmienia się jak za dotknięciem czarodziejskiej różdżki, a finansowane przez państwo organizacje informacyjne znikają.	Status quo.
Kiedy?	Zaczynamy jutro. Debata zorientowana na przyszłość	
Jak wyglądałoby to w praktyce?	Państwo nie finansuje mediów, ale może posiadać własne kanały komunikacji (takie jak strony internetowe, konta w mediach społecznościowych, konferencje prasowe i oficjalne ogłoszenia). Państwo byłoby prawdopodobnie w dużym stopniu relacjonowane przez różne prywatne media o różnych perspektywach.	Państwo finansuje niektóre media i sprawuje nad nimi kontrolę na różnych poziomach. Im bardziej demokratyczne państwo, tym większe prawdopodobieństwo istnienia niezależnych mediów państwowych.
Wyklucz skrajności	Nie bronimy każdego prywatnego właściciela (jak rodzina Murdoch i Fox News).	Nie bronimy mediów państwowych w niedemokratycznych krajach, takich jak Korea Północna czy Rosja.

Działające przykłady lub analogie	Rynek mediów w USA jest zdominowany przez podmioty prywatne, bez większych państwowych organizacji informacyjnych.	BBC i Al-Jazeera to świetne przykłady wysokiej jakości dziennikarstwa finansowanego przez państwo.
--	--	--

Możliwe argumenty

Propozycja

1. Media finansowane przez państwo są z natury stronnicze i niebezpieczne dla wolności słowa.

Nawet najlepsze regulacje nie są w stanie zapewnić uczciwego i obiektywnego przekazu, co czyni je nielegalnymi wydatkami publicznymi. Rząd ma silną motywację do wpływania na relacje, a nawet jeśli tego nie robi, może mieć mrozący wpływ na dziennikarzy. W mediach prywatnych głównym oceniającym i wyznacznikiem pracy jest ostateczny widz (zwany także obywatelem). W mediach finansowanych ze środków publicznych politycy mogą decydować o redukcji lub restrukturyzacji budżetu.

2. Prywatne media znacznie lepiej reprezentują interes publiczny.

Media finansowane przez państwo muszą zaspokajać potrzeby dominujących polityków lub partii politycznych, ponieważ od nich zależy ich istnienie, tak jak na przykład w Katarze czy Polsce. Z tego powodu łatwiej jest na nie wpływać.

Prywatne media ze względu na bodźce rynkowe są zmuszone do zaspokajania potrzeb większości obywateli, a często także tych znajdujących się w niekorzystnej sytuacji (aby poszerzyć bazę odbiorców), więc nawet przy prywatnej własności dziennikarze są pod znacznie większym wpływem widzów niż właścicieli. Dla przykładu, wiele kontrowersyjnych ustaw przegłosowanych w Polsce zostało przemilczanych przez media państwowe (brak informacji nie prowadzi do protestów), podczas gdy zostały one zasygnalizowane przez prywatną stację TVN należącą do prywatnych właścicieli z USA (informacje doprowadziły do protestów ulicznych i wycofania ustaw).

3. Media finansowane przez państwo szkodzą konkurencji na rynku.

Teoretycznie nieograniczony budżet i możliwości jego rozszerzenia sprawiają, że działalność prywatnych lokalnych, krajowych i regionalnych serwisów informacyjnych jest znacznie trudniejsza i niestabilna, co tłumi konkurencję i zniechęca niezależnych inwestorów lub interesariuszy do tworzenia nowych organizacji informacyjnych. Niektóre media finansowane przez państwo dominują również w regionalnym i globalnym dyskursie publicznym (np. BBC, Al-Jazeera, Axel Springer-Politico), przy niewielkiej możliwości wejścia na rynek innych organizacji.

Opozycja:

1. Media prywatne są jeszcze bardziej stronnicze i niebezpieczne.

Prywatne firmy lub osoby kształtują narrację zgodnie ze swoimi interesami i zyskami. Na przykład międzynarodowe konglomeraty medialne, takie jak Axel Springer (kapitał niemiecki), są w stanie kształtować dyskusję publiczną dla własnych interesów biznesowych w różnych krajach europejskich (takich jak Polska).

Jeff Bezos (właściciel Wall Street Journal) jest w stanie stłumić dziennikarskie śledztwa i krytykę swoich przedsiębiorstw oraz zmniejszyć publikowane argumenty dotyczące redystrybucji bogactwa (np. podatków lub limitów dochodów). WSJ ma wpływy nie tylko w Stanach Zjednoczonych, ale także w innych częściach świata, gdzie jest powszechnie cytowany.

2. Media finansowane przez państwo są lepiej kontrolowane przez proces demokratyczny.

Wszystkie partie polityczne i obywatele mają wyraźny interes w niedopuszczaniu do manipulacji i cenzury. Dlatego też ustawodawstwo i regulacje zapewniają niezależność mediów, jak np. BBC w Wielkiej Brytanii.

3. Finansowane przez państwo media reprezentują interesy społeczeństwa.

Na przykład media prywatne mają niewielką motywację do zajmowania się globalnymi zmianami klimatu (ze względu na niską oglądalność artykułów, a tym samym zyski). Media państwowe nie muszą martwić się o oglądalność i mogą kształtować świadomość społeczną, a nie tylko na nią reagować. Z drugiej strony, od mediów finansowanych przez państwo zwykle oczekuje się, że będą zajmować się kwestiami ważnymi dla jak najszerszej grupy w danym kraju, niezależnie od ich statusu lub opinii.

4. Media finansowane przez państwo stanowią niezbędną równowagę dla polaryzujących mediów prywatnych.

Zachęty rynkowe dla mediów prywatnych sprzyjają polaryzacji przekazu. Brak alternatywy w postaci finansowanych przez państwo wiadomości non-profit doprowadziłby do jeszcze silniejszych podziałów w społeczeństwie.

Nowa Edukacja Globalna

Tożsamość, Kultura, Religia i
Przekraczanie granic

Tożsamość, kultura, religia i przekraczanie granic

Studia przypadków -

Temat

Ta Izba uważa, że brak wiedzy o krajach odmiennych kulturowo i gospodarczo jest główną przyczyną handlu ludźmi.

Kontekst

Handel ludźmi jest globalnym problemem, który dotyka miliony ludzi każdego roku, a według organizacji międzynarodowych może dotknąć nawet 49 milionów ludzi (STOP THE TRAFFIK UK.org). Często jest to związane z czynnikami ekonomicznymi i kulturowymi, które wraz z brakiem wiedzy i zrozumienia różnic są głównym czynnikiem przyczyniającym się do handlu ludźmi. Ponieważ ludzie nie są świadomi tych różnic, problemów i wszystkiego, co je powoduje, nie traktują handlu ludźmi jako priorytetu. Jeśli zgodzimy się, że jest to główny powód, powinniśmy zacząć zajmować się tą kwestią i pozbyć się jej.

Z drugiej strony przyczynę można również upatrywać w czysto egoistycznych interesach ekonomicznych grup. Drugi pogląd opiera się na zasadzie, że ludzie są świadomi tych różnic, ale przedkładają swoje prywatne (głównie ekonomiczne) interesy nad wartość ludzkiego życia. Można powiedzieć, że ponieważ istnieje popyt, istnieje również podaż. Rozwiązaniem może więc nie być zwiększanie świadomości różnic, ale próba skupienia się na walce z rynkiem handlu ludźmi.

Konkretnie na zapobieganiu występowania sytuacji dających możliwości kupienia kogoś (w jakimkolwiek celu - często niewolniczej lub innej nieodpowiedniej pracy).

Jaki jest problem lub decyzja do podjęcia?

Najważniejszą rzeczą jest zidentyfikowanie pierwotnej przyczyny handlu ludźmi. W szczególności, czy przyczyną jest brak wiedzy, czy ludzkie pragnienie kupienia osoby. Wiąże się to ze zrozumieniem dynamiki i przyczyn leżących u podstaw handlu ludźmi w celu opracowania skutecznych strategii i interwencji mających na celu jego zwalczanie.

Jakie są ciężary dowodu?

Propozycja:

Ustalenie związku między brakiem wiedzy, a handlem ludźmi. Pokazanie, że brak świadomości trywializuje cały problem i dlatego tylko wtedy, gdy ludzie zrozumieją powiązania, będą skłonni z nim walczyć.

Opozycja:

Udowodnij, że świadomość istnienia tego problemu jest wystarczająca i nie jest główną przyczyną handlu ludźmi. Opozycja powinna udowodnić, że podstawowym problemem jest to, że nadal są ludzie, którzy są zainteresowani udziałem w procederze handlu ludźmi. Musimy więc walczyć z popytem, a wtedy podaż zniknie sama.

Jakie są konkurencyjne propozycje?

	Pomoc w zakresie zmian w społeczeństwie (PROP)	Alternatywne sposoby udzielania pomocy (OPP)
Kto?	Organizacje aktywistyczne, szkoły i rządy krajów, w których prawa człowieka są przestrzegane.	Organizacje aktywistyczne, szkoły i rządy krajów, w których prawa człowieka są przestrzegane.
Co?	Doprowadzenie do zmian w percepcji społecznej krajów w których występuje problem handlu ludźmi, zwiększenie zainteresowania samym handlem ludźmi oraz rozbudzenie w społeczeństwie chęci i gotowości do zajęcia się tym problemem.	Pokazanie społeczeństwu, że popyt istnieje, aby traktowało go jako poważne zagrożenie. A co za tym idzie, zmusić społeczeństwo do wywarcia większej presji na rządy, organizacje międzynarodowe i społeczności międzynarodowe, aby zapewnić, że kraje dotknięte handlem ludźmi nie dopuszczą do powstania takich warunków.
Kiedy?	Może to nastąpić w dowolnym momencie i powinno trwać do momentu wystarczającego rozwiązania problemu.	
Jak wyglądałoby to w praktyce?	Priorytetowe traktowanie wysiłków na rzecz zrozumienia krajów różniących się kulturowo i gospodarczo. (obejmuje wdrażanie programów edukacyjnych, kampanii uświadamiających i inicjatyw współpracy transgranicznej w celu wyeliminowania luki w wiedzy).	Podkreślenie znaczenia czynników takich jak zdolność polityczna do interwencji przeciwko handlowi ludźmi w niektórych krajach (ze względu na słabe systemy prawne lub korupcję) oraz priorytetowe traktowanie środków, które są bezpośrednio skierowane do dostawców usług dla handlarzy. Metoda jest podobna, a mianowicie poprzez wykłady, programy edukacyjne i kampanie uświadamiające.

<p>Wyklucz skrajności</p>	<p>Unikaj postawy, że jedyną i wyłączną przyczyną handlu ludźmi jest ignorancja krajów różniących się kulturowo i ekonomicznie. Możesz przyznać, że nie jest to jedyna, ale najważniejsza z nich.</p>	<p>Unikaj całkowitego odrzucania roli wiedzy i zrozumienia tych państw, na przykład poprzez twierdzenie, że nie ma potrzeby poprawy ich znajomości. Powinieneś uznać, że sytuacja ekonomiczna może być powodem, ale należy nalegać na swoje racje dotyczące popytu i podaży.</p>
<p>Przykłady lub analogie</p>	<p>Scenariusz, w którym osoba idzie przez ciemność w nocy. Jego niewiedza na temat niebezpieczeństw związanych z nieznanym terenem naraża go na większe ryzyko obrażeń, więc może walczyć. Gdyby wiedział, jakie niebezpieczeństwa mogą się pojawić, przygotowałby się na nie i aktywnie z nimi walczył. Podobnie, jego brak wiedzy na temat różnic kulturowych i ekonomicznych nie zmusza go do zrobienia czegokolwiek w tym kierunku. Gdyby wiedział więcej, miałby więcej powodów, by coś z tym zrobić.</p>	<p>Klasyczna ekonomiczna teoria popytu i podaży. Kiedy popyt na coś rośnie, powoduje to wzrost podaży. Gdy popyt całkowicie zanika, zanika podaż. Gdy popyt nie może powstać, rynek nie powstaje.</p>

Możliwe argumenty

Propozycja:

Twierdzenie: Brak wiedzy kulturowej i ekonomicznej prowadzi do kanałów rekrutacji

Uzasadnienie: Niewystarczające zrozumienie odmiennych kulturowo i gospodarczo krajów tworzy kanały rekrutacyjne dla handlarzy ludźmi. Handlarze wykorzystują słabości wynikające z braku wiedzy, aby oszukiwać i manipulować potencjalnymi ofiarami. Na przykład, mogą fałszywie obiecywać możliwości pracy lub perspektywy małżeństwa w krajach o odmiennych normach kulturowych, wykorzystując ograniczone zrozumienie ofiar, aby uwięzić je w sytuacjach wyzysku.

Przykład: Handlarze często obierają za cel osoby pochodzące ze środowisk znajdujących się w niekorzystnej sytuacji ekonomicznej lub regionów o ograniczonym dostępie do edukacji i informacji. Na przykład handel dziećmi jest poważnym problemem w niektórych krajach afrykańskich, które cierpią z powodu braku edukacji i ogólnego ubóstwa. Niezależnie od tego, czy chodzi o sprzedaż dzieci organizacjom paramilitarnym, czy niewolników seksualnych.

Twierdzenie: Obowiązek promowania zrozumienia i szacunku dla kultury

Uzasadnienie: Naszym moralnym obowiązkiem jest wspieranie zrozumienia kulturowego oraz poszanowania wartości i praw osób pochodzących z różnych krajów. Brak wiedzy na temat kulturowo i ekonomicznie różnych krajów utrudnia nam rozpoznawanie i szanowanie ich praw, prowadząc do potencjalnego wyzysku. Nadając priorytet wiedzy, możemy podtrzymywać wartości praw człowieka, różnorodności i równości.

Przykład: Powszechna Deklaracja Praw Człowieka podkreśla znaczenie praw kulturowych oraz potrzebę wzajemnego zrozumienia i szacunku między narodami. Promując wiedzę i zrozumienie różnych kultur, możemy przyczynić się do realizacji tych praw i zapewnić ochronę jednostek przed wyzyskiem i handlem ludźmi.

Naszym moralnym obowiązkiem jest wspieranie zrozumienia kulturowego oraz poszanowania wartości i praw osób pochodzących z różnych krajów. Brak wiedzy na temat kulturowo i ekonomicznie różnych krajów utrudnia nam rozpoznawanie i poszanowanie ich praw, prowadząc do potencjalnego wyzysku. Nadając priorytet wiedzy, możemy podtrzymywać wartości praw człowieka, różnorodności i równości.

Opozycja:

Twierdzenie: Na handel ludźmi ma wpływ wiele czynników, poza brakiem wiedzy na temat różnych kulturowo i ekonomicznie krajów.

Uzasadnienie: Handel ludźmi jest złożonym zjawiskiem, na które wpływa szereg czynników społeczno-ekonomicznych, politycznych i indywidualnych słabości. Ważne jest, aby uznać, że czynniki takie jak ubóstwo, nierówność płci, konflikty zbrojne i słabe rządy również znacząco przyczyniają się do rozpowszechnienia handlu ludźmi. Skupianie się wyłącznie na lukach w wiedzy pomija te podstawowe przyczyny i ogranicza nasze zrozumienie szerszej dynamiki. Gdyby zajęto się problemami związanymi ze standardem życia, nie byłoby powodu do tworzenia handlu ludźmi jako narzędzia poprawy sytuacji ekonomicznej.

Dowody: Organizacje międzynarodowe (np. ONZ) podkreślają rolę skrajnego ubóstwa i braku możliwości zatrudnienia jako głównych czynników napędzających handel ludźmi.

Twierdzenie: Brak ograniczeń popytu w krajach, w których odbywa się handel.

Uzasadnienie: Ponieważ w krajach dotkniętych handlem ludźmi brakuje wystarczających środków prawnych (i brakuje sankcji), co pozwala na utrzymywanie się i rozszerzanie się środowiska rynkowego dla handlu ludźmi. Brak świadomości istnienia popytu i dostępnych terenów umożliwiających jego rozwój sprawia, że popyt pozostaje wysoki. Gdyby ludzie wiedzieli, że to realny problem, mogliby skuteczniej wywierać nacisk w celu zmniejszenia popytu.

Tożsamość, kultura, religia i przekraczanie granic

Studia przypadków -

Temat

Izba ta uważa, że kraje UE powinny wspólnie skupić się na integracji kulturowej uchodźców spoza UE.

Kontekst

W ciągu ostatnich kilku lat UE co roku borykała się z rosnącym napływem migrantów spoza UE. Chociaż UE jest zjednoczona w przyjmowaniu uchodźców, nie jest tak zjednoczona pod względem późniejszej integracji i właściwej integracji ze społeczeństwem. Oznacza to, że niektóre kraje radzą sobie z tym lepiej niż inne. Propozycja w niniejszym temacie przewiduje ujednoczenie wszystkich procedur integracyjnych w całej UE w obszarze integracji uchodźców ze społeczeństwem państw członkowskich.

Wszystko zostałoby ujednoczone, od procesu rejestracji nowych mieszkańców w krajowych systemach ubezpieczeń, przez jednolity program nauczania w programach językowych, po ujednoczenie procesu poszukiwania pracy. Oczekuje się, że w ramach ujednoczonego procesu integracja będzie lepiej zarządzana i nie będzie ryzyka, że lokalne społeczności będą miały do czynienia z integracją niezarządzaną.

Z drugiej strony, indywidualne podejście każdego kraju może być pod pewnymi względami bardziej korzystne, ponieważ każdy kraj może lepiej dostosować się do konkretnych aspektów tego problemu, takich jak różnorodność nowoprzybyłych, czy różnice w systemach edukacyjnych, poszukiwaniu pracy lub innych różnicach w systemie społecznym.

Jaki jest problem lub decyzja do podjęcia?

Kluczowe pytanie brzmi, czy zjednoczone podejście do całego procesu integracji może podnieść poziom i uniknąć ryzyka niekontrolowanej migracji. Czy może bardziej sensowne jest pozostawienie wszystkich kompetencji organizacyjnych poszczególnym państwom, biorąc pod uwagę także to, czy w ogóle nastąpiłby jakiś pozytywny skutek.

Jakie są ciężary dowodu?

Propozycja:

Wykazanie, dlaczego obecny system nie działa, pokazanie korzyści płynących ze zmienionego procesu włączania i tego, w jaki sposób byłby on bardziej skuteczny niż obecny system.

Opozycja:

Udowodnienie, że proces adaptacji ujednoczonego systemu zajęłby dużo czasu, byłby nieefektywny i nie uwzględniałby indywidualnych potrzeb i różnic w systemie każdego kraju.

Jakie są konkurencyjne propozycje?

	Legalna migracja zarobkowa (PROP)	Status Quo (OPP)
Kto?	Przywódcy UE, którzy będą przekazywać rozkazy rządów państw członkowskich.	Same rządy krajów UE.
Co?	Zjednoczone wdrażanie polityk zapewniających zasoby i wspieranie działań integracyjnych w celu zapewnienia, że uchodźcy są włączani i wspierani w swoich nowych społecznościach.	Kraje UE powinny mieć niezależne sposoby integracji kulturowej uchodźców spoza UE, z wykorzystaniem najlepszych praktyk i zasobów każdego kraju UE.
Kiedy?	Polityka ta powinna zostać wdrożona jak najszybciej, aby była jak najbardziej skuteczna.	
Jak wyglądałoby to w praktyce?	Propozycja doprowadziłaby do zjednoczonych kompleksowych programów integracyjnych dla uchodźców, jednolitych kursów językowych, orientacji kulturowej oraz dostępu do edukacji i możliwości zatrudnienia. Kraje powinny współpracować przy przydzielaniu zasobów, dzielić się wynikami i tworzyć sieci wsparcia, aby zapewnić jednolite i skuteczne podejście dla osiągnięcia jak najlepszego włączenia kulturowego.	Ponieważ ujednoczony proces jest zbyt nieefektywny (wdrożenie byłoby długotrwałe i kosztowne), lepiej jest, aby kraje miały swój własny sposób integracji. Kraje współpracują jedynie w zakresie procesu imigracyjnego. Każdy kraj osiąga swoje cele indywidualnie niezależnie od innych, zgodnie z potrzebami każdej grupy nowych imigrantów, co pozwala uwzględnić różne funkcjonowanie systemów każdego kraju (ubezpieczenie, opieka medyczna, urząd pracy).

Wyklucz skrajności	Propozycja nie powinna przynosić nierealistycznych pomysłów, takich jak to, że bez ujednoczonego procesu integracji integracja jest całkowicie dysfunkcyjna. Powinna pokazywać, dlaczego ujednoczona jest lepsza od indywidualnej. Musi również uwzględniać fakt, że ma to być ujednoczone we wszystkich krajach UE, ale nie dokładnie takie samo zachowanie.	Opozycja nie może przedstawiać nierealistycznych scenariuszy, spisków i populistycznych twierdzeń. Nie może mówić, że cały proces integracji powinien zostać zniesiony lub że jego wprowadzenie jest nierealne. Musi wykazać, że bardziej efektywne dla rządu jest posiadanie własnego programu, który jest bardziej elastyczny i adaptacyjny.
Przykłady lub analogie	Kraje UE już teraz tworzą wyspecjalizowane ośrodki dla uchodźców, które zapewniają ujednoczone programy integracji edukacji, pomagają ludziom osiedlać się w regionie itp.	Jak wskazano we wniosku. Niektóre kraje mają już procesy integracyjne, ale na zasadzie indywidualnej. Gdyby były nieskuteczne, wzywałyby bardziej do unifikacji, ale w ten sposób mają je ustawione zgodnie z własnymi potrzebami i preferencjami. W ten sposób udowadniają swoją funkcjonalność.

Możliwe argumenty

Propozycja:

Twierdzenie: Wspólny nacisk na integrację kulturową uchodźców promuje spójność społeczną i zmniejsza ryzyko napięć międzygrupowych.

Uzasadnienie: Aktywnie wspierając integrację kulturową, kraje UE mogą stworzyć środowisko, w którym uchodźcy czują się mile widziani i akceptowani, zmniejszając potencjał podziałów społecznych i konfliktów.

Przykład: Integracyjna polityka integracyjna w Niemczech zaowocowała większą spójnością społeczną w niemieckim nastawieniu do uchodźców.

Twierdzenie: Zjednoczone procesy integracyjne zmniejszają koszty dla każdego kraju.

Uzasadnienie: Poszczególne kraje nie będą musiały samodzielnie opracowywać materiałów edukacyjnych, wymyślać własnych projektów, złożonych struktur personelu i innych zawiłości, których wdrożenie jest kosztowne. Kolejną korzyścią jest to, że łatwiej byłoby przenosić poszczególnych pracowników między biurami w danym kraju lub nawet za granicę, jeśli zajdzie taka potrzeba. Nie musieliby uczyć się wszystkiego od zera, ale mieliby już podstawową wiedzę.

Dowody: Niektóre duże struktury organizacyjne, które muszą działać tak sprawnie, jak to tylko możliwe, już działają w oparciu o ujednoczone zasady. W ramach NATO, dzięki ujednoczonym procedurom, czeska grupa żołnierzy może być dowodzona przez niemieckiego oficera i nadal być w stanie pracować równie efektywnie, jak jednostka amerykańska. Dzieje się tak dzięki ujednoczonym procedurom.

Twierdzenie: Integracja kulturowa jest zgodna z wartościami praw człowieka i równości.

Uzasadnienie: Powszechna Deklaracja Praw Człowieka ONZ podkreśla prawo do uczestnictwa w kulturze i niedyskryminacji. Nadając priorytet włączeniu kulturowemu, kraje UE podtrzymują te podstawowe prawa i wykazują zaangażowanie na rzecz równości i sprawiedliwości. Ponadto włączenie kulturowe sprzyja empatii i zrozumieniu wśród różnych populacji, promując bardziej integracyjne i harmonijne społeczeństwo.

Opozycja:

Twierdzenie: Skoncentrowanie się na integracji kulturowej uchodźców może odwrócić uwagę od wewnętrznych wyzwań społecznych i gospodarczych.

Uzasadnienie: Priorytetowe traktowanie inicjatyw integracji kulturowej dla uchodźców spoza UE może nadwyrężyć i tak już ograniczone zasoby, utrudniając wysiłki na rzecz rozwiązania istniejących problemów społecznych i gospodarczych w krajach UE. Opozycja może wykazać, że przeznaczenie środków na wewnętrzne wyzwania, takie jak bezrobocie czy ubóstwo, miałyby bardziej bezpośredni i natychmiastowy wpływ na dobrobyt obywateli.

Przykład: Brak źródeł finansowania w niektórych krajach, które nie mogą skupić się na kryzysie uchodźczym (np. Rumunia lub Bułgaria).

Twierdzenie: Integracja kulturowa uchodźców może osłabić tożsamość narodową i wartości kulturowe.

Uzasadnienie: Jednolita integracja kulturowa uchodźców może prowadzić do rozmycia lub erozji tożsamości narodowych i wartości kulturowych w krajach UE, ponieważ nie respektuje pierwotnej wrażliwości i więzi społecznych danego kraju. Skupienie się na jednolitej akceptacji różnych kultur może przesłonić potrzebę zachowania i ochrony dziedzictwa kulturowego i tradycji społeczeństw przyjmujących, które nie biorą pod uwagę jednolitych praktyk w takim stopniu, jak poszczególne kraje.

Twierdzenie: Przymusowa asymilacja kulturowa uchodźców w społeczeństwach europejskich może prowadzić do napięć i konfliktów społecznych.

Uzasadnienie: Jednolite skupienie się na integracji kulturowej uchodźców, które ignoruje różnice między krajami, może potencjalnie powodować napięcia społeczne i konflikty między krajami europejskimi. Umożliwienie bardziej zindywidualizowanego podejścia systemowego lepiej uwzględnia różne potrzeby i możliwości różnych państw członkowskich UE, zmniejszając w ten sposób ryzyko podziałów społecznych i konfliktów.

Tożsamość, kultura, religia i przekraczanie granic

Studia przypadków -

Temat

Ta Izba wprowadziłaby obowiązkowe lekcje wszystkich religii w szkołach.

Kontekst

W kontekście wzrastającej różnorodności religijnej i pluralizmu pojawiły się obawy dotyczące braku wiedzy i zrozumienia różnych tradycji religijnych wśród młodych ludzi. W wyniku globalizacji kraje, które tradycyjnie były religijnie homogeniczne, coraz bardziej ulegają penetracji mniejszych ruchów religijnych i wierzeń. (np. w krajach, które były niemal wyłącznie chrześcijańskie, wzrasta liczba muzułmanów lub różnych religii nie-Abrahamicznych, takich jak buddyzm czy taoizm. Coraz więcej ludzi również konwertuje z głównych kościołów na mniejsze i reformistyczne nurty.

Problem polega głównie na braku znajomości różnic między poszczególnymi religiami i wynikających z tego obaw. Wynika to głównie z nieodpowiedniej nauki, która koncentruje się tylko na głównych nurtach religijnych lub w ogóle pomija nauczanie religii. To wszystko jest pożywką dla populistów.

Obowiązkowe lekcje religii w szkołach mogą pomóc w rozwiązaniu tego problemu, ale mają także pewne ryzyka. Po pierwsze, zastąpienie nauczania o religiach lekcjami historii lub nauk społecznych pozwoli na większe poświęcenie czasu na omówienie podstawowych treści programowych (historii, zachowań, socjologii itp.). Pozwoli to również bardziej skupić się na jakości nauczania o każdej religii i dokładnym opisanu wszystkich ważnych aspektów.

Problemem może być jakość prowadzenia lekcji przez nauczycieli i sposób ich nauczania. Konieczne będzie zapewnienie wystarczającej liczby profesjonalistów w tej dziedzinie nauki. Konieczne będzie również sprawdzenie, czy sposób nauczania nie jest jednostronny ani dyskredytujący dla poszczególnych religii.

Jaki jest problem lub decyzja do podjęcia?

W debacie należy porównać ryzyko błędnej interpretacji i niezrozumienia faktów, które już się zdarzają, z potencjalnym ryzykiem niewłaściwego i celowego dyskredytowania nauczania o religiach w przypadku wprowadzenia tego przedmiotu do programu nauczania. Należy także dążyć do określenia korzyści płynących z nowej wiedzy wyniesionej z lekcji religii, uwzględniając czas na omówienie innych przedmiotów i jakość nauczania, oraz ustalić, jak dużo państwo/inna wyższa władza publiczna powinna interweniować, aby zwiększyć świadomość w tym zakresie.

Jakie są ciężary dowodu?

Propozycja:

Przeciwdziałanie ryzyku niskiej jakości wiedzy nauczycieli na temat religii. Należy również znaleźć sposób na nadzorowanie nauczycieli, aby nie dyskryminowali niektórych religii.

Opozycja:

Udowodnienie, że jakość nauczania (i inna kontrola) jest trudna do wdrożenia, również, że będzie brakowało motywacji i czasu na nauczanie uczniów, a także może zaszkodzić ich własnym przekonaniom

Jakie są konkurencyjne propozycje?

	Obowiązkowe lekcje w szkole (PROP)	Status Quo (OPP)
Kto?	Rządy w krajach funkcjonujących demokracji, aktywiści wspierający integrację, postępowi obywatele.	Rządy w krajach funkcjonujących demokracji, aktywiści przeciwko włączeniu, konserwatywni obywatele.
Co?	Wprowadzenie obowiązkowych lekcji wszystkich religii w szkołach, edukacja młodzieży i nauczycieli na rzecz mniej stereotypowego społeczeństwa. Częstotliwość lekcji zależy od klasy.	Edukacja oparta na dobrowolności jednostek, pozostawiająca uprawnienia jedynie w granicach indywidualnych programów szkolnych.
Kiedy?	Polityka ta zostanie wdrożona w nadchodzącym roku szkolnym z nadzorem rządowym w pierwszych latach.	
Jak wyglądałoby to w praktyce?	Podobnie jak w przypadku innych przedmiotów szkolnych, takich jak wychowanie fizyczne, historia czy matematyka. Co najmniej jedna godzina raz w tygodniu (lub jej odpowiednik). W zależności od typu szkoły, klasy lub zapędu uczniów.	Podobnie jak status quo (lub prawie tak), gdzie nauczanie religii zależy od poszczególnych rządów, szkół, nauczycieli i uczniów. Wszystko opiera się na dobrowolności i chęci uczenia się.
Wyklucz skrajności	Propozycja nie wspierałaby przymusowej adopcji/odrzucenia religii i przestrzegałaby podstawowych praw człowieka.	Nie powinno się popierać zakazu nauczania religii w szkołach (obejmującego status quo, np. nauczanie religii w ramach lekcji historii), ani nauczania tylko niektórych religii w sposób nieobiektywny. Jednak wolność wyznania i religii powinna być zachowana.

Przykłady lub analogie	W Norwegii nauczany jest przedmiot "Religia i etyka", który powinien łączyć naukę religii z nauką filozofii i etyki.	Indoktrynacja przez ekstremistyczne grupy nauczające religii (np. na Węgrzech), które powoduje wzrost uprzedzeń i strachu przed innymi religiami.
-----------------------------------	--	---

Możliwe argumenty

Propozycja:

Twierdzenie: Wprowadzenie obowiązkowych lekcji wszystkich religii w szkołach zaspokaja potrzebę znajomości kultury i religii, wspierając bardziej integracyjne społeczeństwo.

Uzasadnienie: Obecnie różnorodność kulturowa i religijna jest coraz bardziej powszechna i wymaga większej edukacji na temat różnic, sposobu ich rozumienia i kontekstu. Poprzez obowiązkowe nauczanie o wszystkich religiach, szkoły mogą wyposażyć uczniów w wiedzę i zrozumienie niezbędne do poruszania się i doceniania różnych perspektyw kulturowych. Na przykład uczniowie, którzy otrzymują kompleksową edukację religijną, mogą wykazywać większą wrażliwość kulturową i bardziej inkluzywny światopogląd.

Dowody: Badanie "Let There Be Light!" skupiało się na konsekwencjach nauczania o religii dla uczniów szóstej klasy w szkole publicznej. Jednym z wniosków było, że nauczanie o religiach może pokreślać istotne różnice między religiami i prowadzić do przyjęcia bardziej wielokulturowego podejścia do nauczania o religii.

Twierdzenie: Wprowadzenie obowiązkowych lekcji o wszystkich religiach w szkołach respektuje prawo do wolności religijnej i promuje kulturowe zrozumienie i tolerancję.

Uzasadnienie: W demokratycznym społeczeństwie jednostki mają prawo do swobodnego praktykowania swojej religii. Zapewniając obowiązkową edukację na temat wszystkich religii, szkoły podtrzymują to podstawowe prawo, jednocześnie wspierając zrozumienie kulturowe i tolerancję wśród uczniów. Takie podejście jest zgodne z zasadami inkluzywności i poszanowania różnorodności.

Przykład: Niektóre kraje, takie jak Norwegia, wdrożyły integracyjne programy edukacji religijnej, których celem jest promowanie wzajemnego szacunku i dialogu międzykulturowego. Praktyki nauczania powodują, że edukacja religijna pozytywnie wpływa na uczniów, szanując różnorodność i zwiększając ich zrozumienie.

Twierdzenie: Wprowadzenie obowiązkowych lekcji o religii zwiększa potencjalne wykorzystanie innych przedmiotów.

Uzasadnienie: W przedmiotach, które obecnie w większym lub mniejszym stopniu dotyczą religii (głównie historia i nauki społeczne), religia, jeśli dostatecznie uwzględniona, zajmuje znaczną część przypisanej lekcji. Gdyby lekcje o religii były prowadzone w osobnym przedmiocie, który nie ingerowałby w inne, uczniowie nie byłiby pozbawieni materiału z pierwotnych przedmiotów, które ustępowały na rzecz nauczania religii w przedmiotach niezwiązanych z nią w takim stopniu.

Opozycja:

Twierdzenie: Wprowadzenie obowiązkowych lekcji wszystkich religii w szkołach budzi obawy o indoktrynację, faworyzowanie i zacieranie rozdziału między religią a edukacją.

Uzasadnienie: Obowiązkowe lekcje na temat wszystkich religii mogą nieumyślnie prowadzić do stronniczego lub częściowego nauczania, faworyzując niektóre wyznania nad innymi. Może to prowadzić do zwiększenia indoktrynacji religijnej i zagrażać neutralności, którą szkoły powinny zachować w zapewnianiu edukacji.

Przykład: Obawy te można zaobserwować w kontrowersjach związanych z edukacją religijną w niektórych regionach Stanów Zjednoczonych lub niektórych krajach Unii Europejskiej, gdzie krytycy twierdzą, że program nauczania silnie faworyzuje chrześcijaństwo, potencjalnie marginalizując uczniów z innych środowisk religijnych.

Twierdzenie: Obowiązkowe lekcje na temat wszystkich religii w szkołach mogą być sprzeczne z zasadą prawa uczniów do wyznawania własnych przekonań religijnych lub niereligijnych.

Uzasadnienie: Rodzice mają prawo do wychowywania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniami i wartościami religijnymi, a uczniowie mają prawo do swobodnego korzystania z wolności poglądów. Obowiązkowe lekcje religii mogą naruszać te prawa i narzucać nauki, które są sprzeczne z wartościami i przekonaniami wyznawanymi przez rodziny.

Przykład: W niektórych krajach o surowych przepisach może dochodzić do batalii prawnych dotyczących obowiązkowej edukacji religijnej.

Twierdzenie: Wprowadzenie obowiązkowych lekcji wszystkich religii może prowadzić do konfliktów w rodzinach i potencjalnej marginalizacji mniejszości religijnych.

Uzasadnienie: Włączenie edukacji religijnej, która koncentruje się głównie na religii większościowej lub niewystarczająco obejmuje wierzenia mniejszości, może stworzyć środowisko, które wyklucza i dyskryminuje. Może to prowadzić do podziałów społecznych, napięć i poczucia marginalizacji wśród uczniów ze środowisk mniejszości religijnych.

Na przykład w niektórych regionach, w których dominuje większość religijna, uczniowie z mniejszości religijnych mogą napotykać trudności w pełnym wyrażaniu własnych przekonań podczas lekcji religii lub mogą odczuwać brak reprezentacji i zrozumienia.

Tożsamość, kultura, religia i przekraczanie granic

Studia przypadków -

Temat

Ta Izba powinna wdrożyć obowiązkowe szkolenia w zakresie różnorodności w miejscu pracy.

Kontekst

W dzisiejszych czasach często zdarza się, że pracownicy z różnych środowisk współpracują ze sobą w miejscu pracy. Ważne jest, aby pracownicy rozumieli specyficzne potrzeby innych, aby zmniejszyć ryzyko szoku kulturowego i wykluczenia z zespołu (co może prowadzić do naruszenia prawa).

Szkolenie w zakresie różnorodności zwiększa świadomość różnic między poszczególnymi osobami poprzez wykłady, filmy instruktażowe, testy (anonimowe) lub inne (udział w Dniu Kultury Mniejszości). Szkolenie podnosi świadomość na temat różnych kultur, religii itp. W większości przypadków szkolenie jest prowadzone przez członka działu HR lub wyspecjalizowaną osobę z zewnątrz, aby zmniejszyć ryzyko naruszenia przepisów dotyczących zatrudnienia.

Alternatywą może być tylko dobrowolne szkolenie lub pozostawienie wychowania pracownikom, gdzie zakłada się, że klasyczna komunikacja o życiu współpracowników zwiększy edukację i wiedzę na temat różnorodności. Działa to zgodnie z zasadą, że gdy coś jest obowiązkowe, ludzie mają do tego opór, gdy coś jest robione dobrowolnie, szanse na osiągnięcie rezultatu są większe.

Jaki jest problem lub decyzja do podjęcia?

Dla firm pracujących z ludźmi z różnych środowisk (których jest coraz więcej w dzisiejszych czasach), potrzeba akceptacji innych kultur jest ważna. Pytanie brzmi, czy szkolenia z zakresu różnorodności mogą zwiększyć akceptację innych kultur i ich potrzeb, czy wręcz przeciwnie, zwiększyć ryzyko dyskryminacji i wykluczenia. Albo czy pozostawienie pracowników samym sobie bez szkoleń jest odpowiednią alternatywą.

Jakie są ciężary dowodu?

Propozycja:

Wykazanie, że obowiązkowe szkolenie nie spotka się z oporem, ponieważ ludzie nie lubią czegoś robić, ponieważ jest to obowiązkowe; że nie będzie dyskryminacji z powodu różnic (o których nie wiedzieliby wcześniej / ponieważ bez różnic nie musieliby brać udziału w szkoleniu).

Opozycja:

Udowodnij, że obowiązkowe szkolenie spotka się z oporem, ponieważ ludzie nie lubią robić czegoś, ponieważ jest to obowiązkowe; że nie ma dyskryminacji z powodu różnic o których nie wiedzieliby wcześniej, a bez różnic nie musieliby brać udziału w szkoleniu.

Jakie są konkurencyjne propozycje?

	Szkolenia obowiązkowe (PROP)	Szkolenia dobrowolne - SQ (OPP)
Kto?	Zarządzający firmami i rządami w krajach Unii Europejskiej i Stanach Zjednoczonych.	Pracownicy i związki zawodowe firm w krajach Unii Europejskiej i Stanach Zjednoczonych.
Co?	Wprowadzenie obowiązkowych programów szkoleniowych w zakresie różnorodności w celu zwiększenia świadomości różnorodności kulturowej i zapewnienia pracownikom niezbędnych narzędzi do efektywnej pracy w wielokulturowym miejscu pracy.	Programy szkoleniowe w zakresie różnorodności są realizowane wyłącznie na zasadzie dobrowolności przez firmy, ich kierownictwo lub związki zawodowe pracowników.
Kiedy?	Polityka ta zostanie wdrożona w najbliższej przyszłości, po odpowiednim zaplanowaniu i przygotowaniu.	
Jak wyglądałoby to w praktyce?	Obowiązkowe szkolenie odbywałoby się w momencie zatrudnienia, a następnie co roku. Podobne do obecnych szkoleń w zakresie bezpieczeństwa w miejscu pracy i przepisów przeciwpożarowych. Nieuczestniczenie w szkoleniu (i późniejsze nieuczestniczenie w szkoleniu) będzie traktowane jako rażące naruszenie dyscypliny pracy, które może prowadzić do zwolnienia.	Pracownicy mogą przechodzić dobrowolne szkolenia w dowolnym momencie zatrudnienia, nawet kilka razy w roku (w zależności od polityki firmy). Szkolenie odbywałoby się w godzinach pracy. Normalna rozmowa (nie tylko o różnicach) odbywałaby się poprzez pogawędki podczas przerw, tak jak to już ma miejsce.

<p>Wyklucz skrajności</p>	<p>Interesariusze (mniejszości, wyznawcy różnych religii, ofiary prześladowań) nie będą specjalnie wymieniani ani wyróżniani podczas szkolenia. Celem jest zapobieżenie nakierowaniu na nich negatywnego zainteresowania ze strony współpracowników, co mogłoby prowadzić do wykluczenia ich ze społeczności.</p>	<p>Unikaj strategii twierdzenia, że Propozycja oferuje jedynie szkolenie, a nic więcej, podczas gdy Strona Opozycji oferuje znacznie więcej. To nieuczciwe podejście do debaty. Ponadto, propozycja może odpowiedzieć, oferując nie tylko szkolenie, ale także inne programy następcze. To byłoby błędne koło. Argumentacja musi pozostawać w granicach debaty i nie może sięgać skrajności.</p>
----------------------------------	---	--

<p>Przykłady lub analogie</p>	<p>Jest to podobne do szkolenia w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy. Ogólnie rzecz biorąc, trening praktyczny to najlepszy sposób na osiągnięcie lepszych wyników. Zewnętrzne specjalistyczne firmy z ekspertami behawioralnymi mogą być tym zainteresowane, aby zapewnić szkolenia o wyższym standardzie.</p>	<p>Koncepcja samokształcenia może zostać przejęta, gdzie jednostki biorą odpowiedzialność za własny rozwój i zrozumienie różnorodności kulturowej poprzez osobiste doświadczenia i interakcje.</p>
--------------------------------------	--	--

Możliwe argumenty

Propozycja:

Twierdzenie: Obowiązkowe programy szkoleniowe w zakresie różnorodności są niezbędne, aby zająć się różnicami kulturowymi i promować integrację w miejscu pracy.

Uzasadnienie: Różnice kulturowe mogą prowadzić do nieporozumień, konfliktów i spadku produktywności w wielokulturowym miejscu pracy. Obowiązkowe programy szkoleniowe w zakresie różnorodności zapewniają pracownikom niezbędną wiedzę i umiejętności do skutecznego radzenia sobie z tymi różnicami, wspierając bardziej integracyjne i harmonijne środowisko pracy, co prowadzi do większej wydajności.

Dowody: Badanie przeprowadzone przez Kaleva, Dobbina i Kelly'ego (2006) dotyczyło wpływu szkoleń z zakresu różnorodności na postawy i zachowania w miejscu pracy. Badacze koncentrowali się na tym, w jakim stopniu obowiązkowe programy szkoleniowe w zakresie różnorodności doprowadziły do znacznego zmniejszenia uprzedzeń i zwiększenia zrozumienia różnych perspektyw kulturowych wśród pracowników.

Twierdzenie: Wdrażanie obowiązkowych programów szkoleniowych w zakresie różnorodności jest zgodne z wartościami równości, sprawiedliwości i poszanowania praw jednostek w miejscu pracy.

Uzasadnienie: Firmy mają obowiązek zapewnić pełne szacunku i integracyjne środowisko pracy, w którym wszyscy pracownicy mają równe szanse na rozwój. Wdrażając obowiązkowe programy szkoleniowe w zakresie różnorodności, demonstrują swoją gotowość do urzeczywistnienia tego celu. Ponieważ mentalność ludzi zwykle nie jest tak otwarta na dobrowolne działania i może prowadzić do negatywnych zachowań w miejscu pracy, takich jak mobbingu lub innej formy dyskryminacji.

Przykład: W USA istnieje państwowa agencja EEOC (Equal Employment Opportunity Commission), która nadzoruje równość szans w miejscach pracy. Podczas debaty można wykorzystać opinie z ich raportów śledczych lub wiedzy. (np: <https://www.eeoc.gov/newsroom/eeoc-launches-diversity-equity-inclusion-dei-workshop->).

Twierdzenie: Obowiązkowe szkolenia pomagają bardziej ze względu na wyższe uczestnictwo.

Uzasadnienie: Problemem związanym z dobrowolnymi programami szkoleniowymi jest niższy poziom uczestnictwa niż w przypadku programów obowiązkowych, ponieważ niektórzy pracownicy postrzegają je jako zmarnowany czas, który odciąga ich od prawdziwej pracy. Obowiązkowe szkolenia zapewniają, że wszyscy pracownicy są zaangażowani w omawiany materiał tak aktywnie, jak to tylko możliwe. Takie zwiększone uczestnictwo poprawia zrozumienie różnic i prowadzi do wyższego poziomu współpracy w organizacji.

Opozycja:

Twierdzenie: Obowiązkowe programy szkoleniowe w zakresie różnorodności mogą być nieskuteczne w radzeniu sobie z różnicami kulturowymi i promowaniu integracji w miejscu pracy.

Uzasadnienie: Skuteczność obowiązkowych programów szkoleniowych w zakresie różnorodności może być wadliwa, ponieważ mogą one przynieść mieszane rezultaty. Szkolenia z zakresu różnorodności mogą wskazywać na problematyczne kwestie w miejscu pracy, co nada im wyższą wartość niż powinno i inni będą się na nich skupiać. Skutki tego mogą prowadzić do dyskryminacji (mniejszości kulturowych lub religijnych), a nawet do przekroczenia prawa.

Przykład: Efekt zauważania czegoś negatywnego tylko wtedy, gdy zostanie to wskazane, pochodzi z dzieciństwa. Dopóki ktoś obcy nie zwróci uwagi na coś negatywnego, ludzie zazwyczaj to ignorują. Ale potem skupiają się na tym, tworząc większą presję (a tym samym więcej nękania).

Twierdzenie: Obowiązkowe szkolenia z zakresu różnorodności mogą kolidować z osobistymi przekonaniem pracowników.

Uzasadnienie: Podczas gdy promowanie inkluzywności jest ważne, obowiązkowe programy szkoleniowe w zakresie różnorodności mogą być postrzegane jako przymusowe i ograniczające prawa jednostek do posiadania odmiennych poglądów lub przekonań. Niebezpieczne jest nie przekroczyć granicy między szkoleniem w zakresie różnorodności a dyskryminacją. Lepszym rozwiązaniem może być poszanowanie autonomii jednostek i umożliwienie otwartego dialogu bez wprowadzania obowiązkowych programów szkoleniowych.

Twierdzenie: Wdrażanie obowiązkowych programów szkoleniowych może prowadzić do niezamierzonych konsekwencji.

Uzasadnienie: Psychologia sugeruje, że ludzie generalnie mają silną psychologiczną reakcję na mówienie im, co mają robić, nawet jeśli generują przeciwko temu opór. Kiedy coś jest obowiązkowe, narusza to poczucie autonomii i wolności wyboru, a ludzie mają większą tendencję do sabotowania tego wyniku. Lepszym sposobem jest wdrożenie dobrowolnych szkoleń, przeciwko którym pracownicy nie będą mieli tak silnego oporu. Co więcej, może to zwiększyć chęć do edukacji na temat różnic, ponieważ pracownicy mogą brać w nich udział, kiedy chcą i traktować je jako odpoczynek.

Nowa Edukacja Globalna

Środowisko i zmiany klimatu

Środowisko i zmiany klimatu

Studia przypadków - Jakub Hlaváček - Asocjacje debatanich klubů

Temat

Ta Izba uważa, że państwa powinny przenieść wszystkie fundusze środowiskowe na inżynierię klimatyczną, a nie na działania łagodzące.

Kontekst

Aby zwalczyć zmiany klimatyczne, wyznaczono dwie główne ścieżki. Pierwsza, bardziej znana i powszechna, to łagodzenie zmian klimatycznych, polegające na ograniczaniu emisji dwutlenku węgla i przechodzeniu na bardziej odnawialne i mniej zanieczyszczające produkty. W ramach tego podejścia można sobie wyobrazić wysiłki związane z ponownym zalesianiem (projekty Eden Reforestation lub Mangrove Action), inwestycje w odnawialne źródła energii (np. Offsh2ore w Niemczech lub FORCE w Kanadzie). Druga ścieżka polega na projektach, które próbują zmieniać klimat poprzez technologiię. Dobrze znane są nawożenie mórz w eksperymencie LOHAFEX lub wstrzykiwanie aerozoli, takich jak dwutlenek siarki, do stratosfery w celu odbijania promieni słonecznych, co jest testowane przez Uniwersytet Harvarda od 2019 roku.

Jaki jest problem lub decyzja do podjęcia?

Łagodzenie powinno doprowadzić nas do poziomów gazów cieplarnianych (GHG) sprzed rewolucji przemysłowej, kiedy klimat był stabilny i niezagrażający. Jest to ścieżka, która ma jasny cel i znany już wpływ. Głównym celem byłoby osiągnięcie przedindustrialnego poziomu zanieczyszczenia, co doprowadziłoby nas z powrotem do łagodnego klimatu, w którym ludzkość prosperuje, jednak pewność osiągnięcia tego celu nie jest zbyt wysoka ze względu na dotychczasowe powolne tempo redukcji emisji CO₂. Z drugiej strony, geoinżynieria oferuje szybkie rozwiązania wielu z tych problemów.

Projekty geoinżynieryjne mają na celu modyfikację lub zmianę cykli natury, takich jak tworzenie sztucznych chmur poprzez wstrzykiwanie różnych substancji lub magazynowanie atmosferycznego CO₂ w ziemi. Problem polega jednak na tym, że nikt nie wie, jakie będą tego konsekwencje. Cykle natury są dobrze wyważone, a jakiegokolwiek nieprzewidziane zdarzenie mogą wystąpić w razie zewnętrznej ingerencji. Może to pogorszyć sytuację zamiast ją rozwiązać.

Jakie są ciężary dowodu?

Zadaniem propozycji jest promowanie i obrona tezy, że państwa powinny ponownie skierować wszystkie istniejące fundusze środowiskowe na projekty geoinżynieryjne zamiast próbować złagodzić skutki zmian klimatycznych za pomocą innych środków. Propozycja jest odpowiedzialna za dostarczenie przekonujących argumentów i dowodów na poparcie skuteczności, wykonalności i potencjalnych korzyści projektów geoinżynieryjnych jako rozwiązania w walce ze zmianami klimatycznymi. Zespół ds. propozycji powinien również odnieść się do potencjalnych kontrargumentów i wykazać, dlaczego proponowane przez nich podejście jest lepsze od tradycyjnych strategii łagodzenia skutków i dlaczego obecne wysiłki są nieskuteczne.

Zadaniem zespołu opozycji jest zakwestionowanie i obalenie tezy, że państwa powinny ponownie przeznaczyć wszystkie istniejące fundusze środowiskowe na projekty geoinżynieryjne. Opozycja jest odpowiedzialna za przedstawienie kontrargumentów, podkreślając potencjalne ryzyko, ograniczenia i obawy etyczne związane z projektami geoinżynieryjnymi. Zespół opozycji powinien przedstawić alternatywne strategie łagodzenia skutków zmian klimatycznych i argumentować, dlaczego te podejścia są bardziej skuteczne, zrównoważone lub etycznie uzasadnione. Muszą również odnieść się do potencjalnych niezamierzonych konsekwencji lub wad polegania wyłącznie na projektach geoinżynieryjnych.

Jakie są konkurencyjne propozycje?

	Geoinżynieria (PROP)	Konwencjonalne łagodzenie zmian klimatu (OPP)
Kto?	Państwo	Państwo
Co?	Państwa zaczynają intensywnie wspierać i inwestować w projekty geoinżynieryjne	Państwa powinny skupić się głównie na łagodzeniu zmian klimatu (zmniejszenie zanieczyszczenia powodowanego przez samochody, fabryki itp., zmniejszenie udziału energii wytwarzanej z paliw kopalnych)
Kiedy?	Natychmiast, zaczynając od teraz.	
Jak wyglądałoby to w praktyce?	Państwo zaczyna zapewniać wiele dotacji dla naukowców pracujących nad projektami geoinżynieryjnymi, biurokracja staje się łatwiejsza, dzięki czemu testy mogą rozpocząć się szybciej. Stosuje się mniej przepisów.	Moglibyśmy wyobrazić sobie to jako ścisłe przestrzeganie porozumienia paryskiego.
Wyklucz skrajności		Nie oznacza to, że zaczniemy nieustannie spalać węgiel i wrócimy do praktyk, które już porzuciliśmy.

Działające przykłady lub analogie	Wstrzykiwanie aerozolu w Chinach lub zasysanie węgla na wyspie to tylko niektóre z już przetestowanych projektów.	Najlepszym przykładem mogą być polityki przyjmowane przez kraje przystępujące do porozumienia paryskiego lub podobne inicjatywy. Na przykład RED ustanawia wiążące cele dla państw członkowskich UE w zakresie zwiększenia udziału energii odnawialnej w ich zużyciu energii. Podatek węglowy w Szwecji lub brytyjska ustawa o zmianach klimatu ustanawia prawnie wiążące cele w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych i powołuje Komitet ds. zmian klimatu.
--	---	--

Możliwe argumenty

Propozycja

1. Zmiana klimatu jest pilną kwestią, która wymaga natychmiastowych działań

Łagodzenie jest procesem długoterminowym, a przy obecnym tempie nie jesteśmy w stanie osiągnąć naszych celów, a nasza planeta zostanie zniszczona. Geoinżynieria ma zdolność do szybkiej implementacji i uzyskania pożądanych rezultatów w ciągu dni lub miesięcy, co jest znacznie szybsze niż łagodzenie. Szybkość jest istotna, ponieważ w miarę nasilenia się zmian klimatycznych każda niewielka zmiana temperatury będzie powodować większe szkody niż poprzednia, a zagrożonych będzie coraz więcej obszarów. Dlatego też środki przeznaczone na łagodzenie szkód spowodowanych zmianami klimatycznymi będą musiały być zwiększone, a nie używane do łagodzenia samego zmian klimatycznych.

2. Geoinżynieria oferuje bardziej bezpośrednie rozwiązanie, które zapewnia wsparcie społeczne w czasie rzeczywistym.

Łagodzenie zmian klimatu to bardzo wolny proces, a wyniki można zobaczyć tylko w długiej perspektywie czasowej. Z kolei geoinżynieria bezpośrednio zmienia środowisko Ziemi, co pozwala na natychmiastowe oddziaływanie, co jest istotne dla poparcia ludzi w walce ze zmianami klimatycznymi. Wsparcie w czasie rzeczywistym jest kluczowe dla przetrwania społeczności i ich dalszego rozwoju w trudnych warunkach zmian klimatycznych. Jeśli ten cel nie zostanie osiągnięty, te społeczności będą prawdopodobnie migrować do innych obszarów, co dalsze pogłębi problemy.

3. Geoinżynieria zapewnia długoterminowe rozwiązania

Projekty geoinżynieryjne mają potencjał zapewnienia długoterminowych rozwiązań dla zmian klimatu. Choć łagodzenie zmian klimatu jest konieczne, może nie zapewnić trwałego rozwiązania problemu. W przeciwieństwie do tego, projekty geoinżynieryjne mogą zapewnić długoterminowe rozwiązanie poprzez bezpośrednie manipulowanie środowiskiem Ziemi w celu osiągnięcia pożądanych wyników klimatycznych.

Opozycja

1. Geoinżynieria nie jest wystarczająco testowana

Projekty geoinżynieryjne są często niesprawdzone i mogą mieć niezamierzone skutki, które szkodzą środowisku lub zdrowiu ludzkiemu. Kontynuując priorytetowe działania w zakresie łagodzenia zmian klimatu, państwa mogą zmniejszyć emisje i rozwiązać podstawowe przyczyny zmian klimatu, nie podejmując ryzyka związanego z niesprawdzonymi projektami geoinżynieryjnymi.

2. Łagodzenie skutków zmian klimatycznych przynosi więcej korzyści społeczeństwu

Wysiłki na rzecz łagodzenia skutków zmian klimatycznych nie tylko pomagają przeciwdziałać zmianom klimatycznym, ale mogą także przynosić dodatkowe korzyści. Na przykład inwestowanie w odnawialne źródła energii może prowadzić do tworzenia miejsc pracy i poprawy zdrowia publicznego.

3. Geoinżynieria zwiększa nierówności społeczne

Zmiany klimatu nierównomiernie dotykają marginesowe społeczności oraz osoby o niskich dochodach. Działania łagodzące mogą pomóc w zmniejszeniu tych nierówności, zajmując się podstawowymi przyczynami zmian klimatu i zapewniając, że wszystkie społeczności mają dostęp do czystego powietrza, wody i innych zasobów. Projekty geoinżynieryjne mogą pogłębiać istniejące nierówności społeczne, nie adresując tych ukrytych problemów. Te projekty mogą przyczynić się do nierównego dostępu i dystrybucji zasobów, co prowadzi do pominięcia zmarginalizowanych społeczności w korzyściach lub ochronie oferowanej przez interwencje geoinżynieryjne. Przesiedlenia, konflikty o prawa do ziemi oraz technologiczny podział między rozwiniętymi, a rozwijającymi się krajami to dodatkowe czynniki, które mogą pogłębiać nierówności społeczne

Środowisko i zmiany klimatu

Studia przypadków - Jakub Hlaváček - Asocjacje debatanich klubů

Temat

Ta Izba uważa, że grupy ekologiczne powinny w pełni popierać wysiłki adaptacyjne (np. budowę wałów przeciwpowodziowych, uprawę genetycznie modyfikowanych roślin, eksplorację alternatywnych siedlisk życiowych) zamiast działań skierowanych na łagodzenie zmian klimatu.

Kontekst

Jak sugeruje NOAA, największą zaletą jest to, że raz osiągniemy redukcję gazów cieplarnianych i poczekamy przez określony okres czasu, kiedy emisje zostaną przetworzone przez naturalne cykle, powinniśmy być w stanie utrzymać nasz klimat stabilny na zawsze, lub przynajmniej na kolejny długi okres czasu. Inni naukowcy sugerują, że zmiany klimatyczne nie mogą być pokonane i że powinniśmy raczej skupić się na poszukiwaniu nowych technologii, które pomogą nam w walce przeciwko ekstremalnemu zjawiskom pogodowym jako skutkom zmian klimatu.

Ten temat zakłada, że grupy ekologiczne będą podmiotami odpowiedzialnymi za lobbowanie na rzecz tych rozwiązań. W głównej mierze będą to organizacje takie jak Greenpeace, 350.org, World Wildlife Foundation czy Indigenous Climate Action. Wszystkie one stosują różne podejścia do promowania swoich celów, w tym kampanie zwiększające świadomość, demonstracje, wsparcie projektów prowadzonych przez społeczności czy lobbowanie na poziomie politycznym.

Jaki jest problem lub decyzja do podjęcia?

Organizacje ekologiczne mają duży wpływ na politykę środowiskową prowadzoną przez polityków. Pomagają kształtować dyskusje na te tematy, a poprzez swoje działania pomagają kształtować opinię publiczną w kwestiach związanych ze zmianami klimatu. Dlatego decyzja, co powinny wspierać te organizacje, w dużej mierze determinuje politykę, która zostanie przyjęta. Największą obawą związaną z tą ścieżką jest to, czy będziemy w stanie dostosować się przez długi czas, ponieważ oczekuje się, że jeśli nie złagodzimy klimatu, prawdopodobnie stanie się on bardziej ekstremalny. Może stać się tak ekstremalny, że nie będziemy w stanie się przystosować. To wymaga dokonania kompromisu, ponieważ dostępne są zasoby tylko dla jednej ścieżki. Społeczeństwo powinno być świadome konsekwencji obu ścieżek, a organizacje ekologiczne odgrywają w tym ogromną rolę.

Jakie są ciężary dowodu?

Głównym ciężarem Propozycji w tej debacie jest udowodnienie, że łagodzenie nie pomoże, ponieważ albo nie będziemy w stanie osiągnąć tego wystarczająco szybko, albo z jakiegokolwiek innego powodu. Ponadto musimy wyjaśnić, że adaptacja jest stosunkowo lepszym wyborem dla alokacji naszych zasobów.

Opozycja musi podkreślać znaczenie łagodzenia skutków zmian klimatycznych, podkreślając jego długoterminowe korzyści, i argumentować, że sama adaptacja jest niewystarczająca, aby zająć się podstawowymi przyczynami i systemowymi wyzwaniem związanymi ze zmianami klimatycznymi. Zespół opozycji powinien przedstawić synergii między łagodzeniem skutków i adaptacją, zająć się kwestiami równości i sprawiedliwości oraz zaproponować holistyczne rozwiązania, które integrują oba podejścia w celu skutecznego działania na rzecz klimatu.

Zauważ, że obie strony mogą dojść do punktu, w którym przyznają, że oba te rozwiązania są potrzebne, jednak jako propozycja musisz bronić, że w status quo powinniśmy zrobić tylko adaptację.

Jakie są konkurencyjne propozycje?

	Adaptacja (PROP)	Łagodzenie zmian klimatu (OPP)
Kto?	Ruch na rzecz ochrony środowiska	Ruch na rzecz ochrony środowiska
Co?	Prowadzenie kampanii informacyjnych, lobbowanie na rzecz wsparcia politycznego, wspieranie projektów adaptacyjnych społeczności.	Prowadzenie kampanii uświadamiających, lobbowanie na rzecz wsparcia politycznego dla polityk łagodzących, wspierających projekty takie jak ponowne zalesianie, które prowadzi do łagodzenia zmian klimatu.
Kiedy?	Natychmiast, zaczynając od teraz.	
Jak wyglądałoby to w praktyce?	Organizacje środowiskowe szerzyłyby świadomość na temat konieczności np. budowy murów morskich i wyjaśniałyby korzyści z tego płynące, aby społeczeństwo poparło zmianę.	Organizacje zajmujące się ochroną środowiska zachowałyby głównie swój obecny program, który wspiera politykę taką jak EURO 7 lub podobną, i kontynuowałyby szerzenie wsparcia dla tego typu polityk.
Wyklucz skrajności	Prop nie musi oznaczać lobbingu organizacji na rzecz pomysłów takich jak pływające miasta, kolonizacja Marsa czy przejście do podziemia.	Opp nie powinien forsować pomysłu, że organizacje ekologiczne zaczną wspierać problemy związane z paliwami kopalnymi, które są częścią rozwiązań łagodzących, a jedynie przeniosą swoją uwagę na wysiłki adaptacyjne.

<p>Działające przykłady lub analogie</p>	<p>Prawdopodobnie najlepszymi przykładami już przetestowanych projektów adaptacyjnych są genetycznie zmodyfikowane rośliny lub nawet zwierzęta. Dobrymi przykładami są również systemy zarządzania wodą, zwłaszcza w Izraelu i Singapurze.</p>	<p>Doskonałym przykładem są powody, dla których GMO jest obecnie zakazane. Jednym z nich jest przepływ genów z GMO do rodzimych gatunków, wpływając w ten sposób na ekosystemy, które mogą upaść z powodu zakłócenia przez organizm, który otrzymał gen z GMO.</p>
---	--	--

Możliwe argumenty

Propozycja

1. Adaptacja może być specjalnie dostosowana do każdego terytorium

Działania w zakresie łagodzenia często wymagają współpracy i działań wielu krajów, co może być trudne do osiągnięcia. W przeciwieństwie do tego, działania adaptacyjne mogą być bardziej zlokalizowane i łatwiejsze do wdrożenia. Koncentrując się na wysiłkach adaptacyjnych, grupy ekologiczne mogą zaspokoić natychmiastowe potrzeby społeczności i jednostek, które już doświadczają skutków zmian klimatu, niezależnie od tego, czy rządy lub inni interesariusze są gotowi lub zdolni podjąć działania w zakresie łagodzenia.

2. Natychmiastowa pomoc dla najbardziej narażonych grup

Skutki zmian klimatu są już odczuwane na całym świecie, a dotknięte nimi społeczności marginalizowane, w tym rdzenni mieszkańcy, osoby z grup mniejszościowych i ludzie o niskich dochodach, są szczególnie dotknięte ich skutkami. Te społeczności często mają mniejsze zasoby i mniej siły politycznej, by złagodzić skutki zmian klimatu. Chociaż wysiłki w zakresie łagodzenia są kluczowe dla rozwiązania podstawowych przyczyn zmian klimatu, mogą one nie wystarczyć, aby pomóc tym społecznościom dostosować się do natychmiastowych skutków, których już doświadczają.

3. Zdobywanie wsparcia politycznego dla szybkich rozwiązań

Globalna reakcja na zmiany klimatu była powolna i nierówna, a wiele krajów i interesariuszy nie chciało zobowiązać się do realizacji ambitnych celów w zakresie łagodzenia ich skutków. Koncentrując się na działaniach adaptacyjnych, grupy ekologów mogą współpracować z rządami i innymi zainteresowanymi stronami w celu opracowania rozwiązań, które zaradzą bezpośrednim skutkom zmian klimatu.

Opozycja

1. Ograniczenia podejścia adaptacyjnego w dłuższej perspektywie czasowej

Chociaż wysiłki adaptacyjne mogą być bardziej wykonalne w krótkim okresie, mogą również mieć ograniczenia pod względem skuteczności i skalowalności. Na przykład budowa wałów przeciwpowodziowych czy przemieszczanie społeczności z obszarów narażonych na powódzie mogą zapewnić jedynie tymczasowe rozwiązania, które nie rozwiązują podstawowych przyczyn zmian klimatycznych. Oznacza to, że głównie możemy rozwiązać natychmiastowe skutki, jednakże pominielibyśmy główne przyczyny, które można głównie rozwiązać poprzez mitigację.

2. Pogłębianie niesprawiedliwości społecznej w społeczeństwach, które już są pomijane

Argumentacja na rzecz priorytetowania wysiłków adaptacyjnych zakłada, że ci, którzy są najbardziej narażeni na skutki zmian klimatycznych, są również najbardziej potrzebujący rozwiązań adaptacyjnych. Jednakże pomija to systemowe niesprawiedliwości i nierównowagi władzy, które leżą u podstaw podatności na zmiany klimatyczne. Ludność tubylcza, osoby o kolorze skóry innym niż biały oraz społeczności o niskich dochodach są często najbardziej narażone na skutki zmian klimatycznych właśnie z powodu historycznych i trwających niesprawiedliwości, które pozbawiły ich zasobów i władzy politycznej. Wysiłki adaptacyjne mogą dodatkowo wzmacniać tę sytuację.

3. Tworzenie GMO (genetycznie modyfikowanych organizmów) i technologii adaptacyjnych doprowadziłoby do monopolizacji.

Rozwój i powszechne stosowanie organizmów modyfikowanych genetycznie (GMO) oraz technologii adaptacyjnych doprowadzi do skoncentrowania władzy w rękach kilku dużych korporacji agrochemicznych i technologicznych. Te firmy często posiadają patenty na GMO lub wysoko specjalizowane technologie, co pozwala im wywierać znaczący wpływ na praktyki rolnicze lub rozwój technologiczny. Ta koncentracja władzy może mieć szkodliwy wpływ na rolników, konsumentów i ogólną różnorodność systemów rolniczych. Ten ogólny problem jest szczególnie nasilony w kontekście zmian klimatycznych, gdy próg wejścia dla stworzenia takiego produktu jest bardzo wysoki z powodu dotychczas niezbadanych i nieoczekiwanych warunków, takich jak bardzo wysoka temperatura, szybko zmieniające się warunki itp.

Środowisko i zmiany klimatu

Studia przypadków - Jakub Hlaváček - Asocjacje debatanich klubů

Temat

Ta Izba uważa, że główne kraje emitujące duże ilości zanieczyszczeń powinny otworzyć swoje granice dla uchodźców klimatycznych.

Kontekst

W obliczu eskalacji wyzwań środowiskowych, globalna społeczność zmagają się z problemem uchodźców klimatycznych. Osoby te są zmuszone do opuszczenia swoich domów z powodu niekorzystnych skutków zmian klimatu, takich jak podnoszenie się poziomu mórz, ekstremalne zjawiska pogodowe i pogarszające się warunki życia. Debata dotyczy odpowiedzialności krajów, które w przeszłości znacząco przyczyniły się do emisji gazów cieplarnianych. Propozycja argumentuje, że kraje te powinny ponieść ciężar zapewnienia schronienia osobom przesiedlonym w wyniku konsekwencji ich własnych działań. Z drugiej strony, opozycja twierdzi, że takie podejście może nie być praktyczne lub sprawiedliwe, wzywając do alternatywnych rozwiązań i wspólnej odpowiedzialności między narodami w celu rozwiązania złożonej kwestii migracji klimatycznej.

Jaki jest problem lub decyzja do podjęcia?

Problem lub decyzja, którą należy podjąć, dotyczy tego, czy kraje będące największymi truciicielami powinny otworzyć swoje granice dla uchodźców klimatycznych. Wiąże się to z pytaniem o odpowiedzialność i etyczne zobowiązania tych krajów wobec osób przesiedlonych z powodu zmian klimatu. Decyzja ta wiąże się z rozważeniem potencjalnych korzyści płynących z zapewnienia schronienia i pomocy uchodźcom klimatycznym w porównaniu z obawami takimi jak obciążenie gospodarcze, alokacja zasobów i zdolność krajów przyjmujących do przyjęcia i integracji potencjalnie dużego napływu ludzi. Wiąże się to również z rozważeniem alternatywnych rozwiązań i podziału odpowiedzialności między narodami w celu skutecznego rozwiązania kwestii migracji klimatycznej.

Jakie są ciężary dowodu?

Ciężar propozycji polega na wykazaniu, że kraje będące głównymi trzucicielami powinny otworzyć swoje granice dla uchodźców klimatycznych. Muszą one przedstawić przekonujące argumenty i dowody na poparcie swojego stanowiska, podkreślając moralny i etyczny imperatyw, aby kraje te wzięły odpowiedzialność za swój przeszły wkład w zmiany klimatu. Propozycja musi argumentować, że zapewnienie schronienia uchodźcom klimatycznym jest zgodne z zasadami sprawiedliwości, praw człowieka i globalnej solidarności. Powinny one odnosić się do obaw dotyczących skutków gospodarczych i społecznych, podkreślając potencjalne korzyści, takie jak dywersyfikacja siły roboczej, wzbogacenie kulturowe i współpraca międzynarodowa w zakresie przeciwdziałania zmianom klimatu.

Z drugiej strony ciężar opozycji polega na zakwestionowaniu propozycji i argumentowaniu przeciwko otwarciu granic dla uchodźców klimatycznych. Muszą oni przedstawić kontrargumenty, które koncentrują się na praktyczności, wykonalności i potencjalnych negatywnych konsekwencjach takiej polityki. Opozycja powinna zbadać alternatywne rozwiązania, zaproponować strategie skuteczniejszego radzenia sobie z migracją klimatyczną i podkreślić wspólną odpowiedzialność narodów za zarządzanie tą globalną kwestią. Mogą również podkreślać potencjalne obciążenie zasobów, infrastruktury i spójności społecznej w krajach przyjmujących, a także potencjalne wyzwania związane z badaniem i określaniem statusu uchodźcy w kontekście zmian klimatu.

Jakie są konkurencyjne propozycje?

	Otwarte granice (PROP)	Wspólna odpowiedzialność (OPP)
Kto?	Kraje będące głównymi emitentami zanieczyszczeń	Kraje będące głównymi emitentami zanieczyszczeń
Co?	Otwarcie granic dla uchodźców klimatycznych.	Dążenie do alternatywnych rozwiązań i wspólnej odpowiedzialności za przeciwdziałanie migracji klimatycznej
Kiedy?	Natychmiast, zaczynając od teraz.	
Jak by to wyglądało?	Ustanowienie dedykowanych ścieżek imigracyjnych specjalnie zaprojektowanych dla osób przesiedlonych z powodu zmian klimatycznych, uproszczenie procesu azylowego przez uznawanie zmian klimatycznych za ważny powód ubiegania się o azyl oraz zapewnienie kompleksowych systemów wsparcia, w tym zakwaterowania, opieki zdrowotnej i programów integracyjnych, aby zapewnić pomyślne osiedlenie.	Współpraca z międzynarodowymi organizacjami i dotkniętymi krajami w celu opracowania kompleksowych polityk dotyczących migracji klimatycznych, skupiających się na zrównoważonym rozwoju, przygotowaniu do katastrof i strategiach odporności na zmiany klimatu. Obejmowałoby to również udzielanie wsparcia finansowego i technicznego dotkniętym regionom, wspieranie działań związanych z budową zdolności oraz promowanie globalnej.
Wyklucz skrajności	Brak otwarcia granic nie oznacza, że opozycja nie może pomóc uchodźcom na granicy lub pomóc regionowi, z którego uchodźcy uciekają.	Zauważ, że propozycja może nadal bronić pomocy regionom, z których przybywają uchodźcy, ale możesz pokazać, w jaki sposób otwarcie granic utrudnia tego rodzaju pomoc lub dlaczego ta

		pomoc jest bardziej skuteczna.
Działające przykłady lub analogie	<p>Kanada wdrożyła środki mające na celu przeciwdziałanie migracji klimatycznej, uznając zmiany klimatu za ważny powód do uzyskania statusu uchodźcy. W 2020 r. Kanada wprowadziła program "Uchodźca klimatyczny", umożliwiający osobom przesiedlonym z powodu zdarzeń związanych z klimatem, takich jak podnoszenie się poziomu mórz lub ekstremalne warunki pogodowe, ubieganie się o azyl. Program ten zapewnia uchodźcom klimatycznym możliwość ubiegania się o ochronę, dostęp do programów przesiedleń i wsparcie w integracji ze społeczeństwem kanadyjskim, odzwierciedlając stanowisko propozycji w sprawie otwarcia granic dla osób dotkniętych zmianami klimatu.</p>	<p>Ramowa konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) zachęca narody do współpracy i opracowywania kompleksowych strategii w celu wspólnego rozwiązywania kwestii migracji klimatycznej. Poprzez inicjatywy takie jak Inicjatywa Nansena i Platforma ds. Wysiedleń w wyniku Katastrof, UNFCCC ułatwia dialog i współpracę między krajami w celu zwiększenia gotowości na wypadek katastrof, budowania odporności i ochrony migrantów klimatycznych. Podejście to podkreśla nacisk opozycji na wspólną odpowiedzialność i współpracę międzynarodową w rozwiązywaniu wyzwań związanych z migracją klimatyczną.</p>

Propozycja

- 1. Moralna odpowiedzialność:** Kraje będące największymi trucicielami mają moralną odpowiedzialność za otwarcie swoich granic dla uchodźców klimatycznych. Kraje te w znacznym stopniu przyczyniły się do emisji gazów cieplarnianych, które spowodowały zmiany klimatyczne i wynikające z nich przesiedlenia ludności. Otwierając swoje granice, kraje te uznają swoją historyczną rolę w tym problemie i wykazują zaangażowanie w naprawienie wyrządzonych szkód poprzez zapewnienie schronienia i pomocy osobom dotkniętym tym problemem.
- 2. Globalna solidarność:** Otwarcie granic dla uchodźców klimatycznych promuje globalną solidarność i współpracę w zakresie przeciwdziałania skutkom zmian klimatu. Jako kraje emitujące najwięcej zanieczyszczeń, kraje te skorzystały na uprzemysłowieniu i wzroście gospodarczym, często kosztem wrażliwych regionów, które obecnie doświadczają skutków zmian klimatu. Przyjmując uchodźców klimatycznych, kraje będące największymi trucicielami mogą okazać solidarność z globalną społecznością, podzielić się ciężarem wysiedleń i wspierać wspólną reakcję na wyzwania związane ze zmianami klimatu.
- 3. Długoterminowe korzyści:** Otwarcie granic dla uchodźców klimatycznych może przynieść długoterminowe korzyści krajom będącym największymi trucicielami. Przyjmując osoby, które zostały przesiedlone z powodu zmian klimatu, kraje te mogą skorzystać z różnorodnej puli talentów, umiejętności i perspektyw. Uchodźcy klimatyczni mogą wnieść wkład w gospodarkę, wypełnić luki w zatrudnieniu oraz zwiększyć innowacyjność gospodarki. Przyjęcie uchodźców klimatycznych może również sprzyjać wymianie kulturowej i zrozumieniu, wzbogacając tkankę społeczną krajów będących głównymi emitentami i tworząc bardziej integracyjne i zróżnicowane społeczeństwo.

Opozycja

- 1. Praktyczne wyzwania:** Otwarcie granic dla uchodźców klimatycznych wiąże się z poważnymi wyzwaniami praktycznymi dla krajów będących największymi truciicielami. Potencjalny napływ dużej liczby osób szukających schronienia może nadwyrężyć istniejące zasoby, infrastrukturę i usługi społeczne. Odpowiednie zakwaterowanie i integracja znacznej populacji uchodźców klimatycznych może wymagać znacznych inwestycji i może zakłócić strukturę społeczną i gospodarczą krajów przyjmujących.
- 2. Wspólna odpowiedzialność:** Podczas gdy kraje będące głównymi truciicielami mają do odegrania rolę w walce ze zmianami klimatu, ciężar pomocy uchodźcom klimatycznym powinien być dzielony między wszystkie kraje. Przerzucenie całej odpowiedzialności na kraje będące największymi truciicielami mogłoby stworzyć niesprawiedliwe obciążenie, ponieważ inne kraje również mogły przyczynić się do globalnej emisji lub być w stanie zapewnić wsparcie. Zachęcanie do globalnej współpracy, pomocy finansowej i wysiłków na rzecz budowania potencjału wśród wszystkich narodów jest bardziej sprawiedliwym i zrównoważonym podejściem.
- 3. Alternatywne rozwiązania:** Otwarcie granic dla uchodźców klimatycznych może nie być najskuteczniejszym rozwiązaniem problemu migracji klimatycznej. Zamiast tego kraje będące głównymi truciicielami powinny skupić się na wdrażaniu solidnych środków łagodzących zmiany klimatu, inwestowaniu w strategię adaptacji do zmian klimatu i wspieraniu zrównoważonego rozwoju w regionach podatnych na zagrożenia. Zajmując się podstawowymi przyczynami migracji klimatycznej, kraje będące głównymi truciicielami mogą przyczynić się do długoterminowych rozwiązań, które przyniosą korzyści zarówno dotkniętym regionom, jak i społeczności globalnej, zamiast skupiać się wyłącznie na krótkoterminowych reakcjach, takich jak otwarcie granic.

Środowisko i zmiany klimatu

Studia przypadków - Jakub Hlaváček - Asocjacje debatanich klubů

Temat

Ta Izba popiera kontrolowaną relokację zagrożonych gatunków (m.in. zwierząt, roślin itd.) w odpowiedzi na zmiany klimatyczne.

Kontekst

Zmiany klimatu stanowią poważne zagrożenie dla globalnej różnorodności biologicznej i ekosystemów. Wraz ze wzrostem temperatur i zmianą wzorców pogodowych wiele gatunków, takich jak amerykańska pika, wróbel bagienny czy maskonur, ma trudności z przystosowaniem się do swoich obecnych siedlisk. Wniosek dotyczy kwestii, czy zarządzana relokacja, znana również jako wspomagana migracja, powinna być stosowana jako strategiczna reakcja w celu złagodzenia wpływu zmian klimatu na różnorodność biologiczną.

Jaki jest problem lub decyzja do podjęcia?

Debata koncentruje się wokół decyzji o wdrożeniu zarządzanej relokacji jako środka ochrony różnorodności biologicznej w obliczu zmian klimatu. Propozycja ma na celu ustalenie, że zarządzana relokacja jest niezbędnym i skutecznym narzędziem ochrony zagrożonych gatunków i ekosystemów, podczas gdy opozycja argumentuje, że potencjalne ryzyko i niepewność związane z tym podejściem przeważają nad jego korzyściami.

Relokacja w inny sposób była już stosowana w historii. Gatunki były wprowadzane do nowych siedlisk w celu zwalczania innych niepożądanych gatunków, takich jak ropuchy trzcinowe w Australii. Ropucha trzcinowa zaczęła jednak rozmnażać się zbyt intensywnie i przejęła kilka ekosystemów w Australii. Należy również wziąć pod uwagę, czy bioróżnorodność jest, czy nie jest ważna.

Jakie są ciężary dowodu?

Propozycja musi wykazać, że zarządzana relokacja jest naukowo ukierunkowanym i etycznie uzasadnionym podejściem, które zapewnia wymierne korzyści dla ochrony różnorodności biologicznej. Z drugiej strony, opozycja musi pokazać potencjalne ekologiczne, społeczne i etyczne obciążenia związane z zarządzaną relokacją, podkreślając związane z nią ryzyko i niepewność.

Jakie są konkurencyjne propozycje?

	Relokacja (PROP)	Samodzielna adaptacja ekosystemu (OPP)
Kto?	Państwo/organizacja środowiskowa/naukowcy	Natura/Państwo/Organizacja ekologiczna/Naukowcy
Co?	Wspomniani powyżej interesariusze zaczęliby sztucznie przenosić organizmy zagrożone zmianami klimatu w nowe miejsca.	Wszystkie organizmy powinny pozostać w swoich obecnych ekosystemach. Ich ewentualna ochrona powinna polegać na migracji lub adaptacji przez nie. Pomoc powinna być udzielana bezpośrednio ekosystemowi.
Kiedy?	Natychmiast, zaczynając od teraz.	
Jak wyglądałoby to w praktyce?	Interesariusze najpierw zidentyfikowaliby takie organizmy. Po drugie, znaleźliby nowe, najbardziej odpowiednie lokalizacje. Po trzecie przenieśliby organizm w inne miejsce.	Naturę pozostawia się do adaptacji lub pomaga się jej w razie potrzeby, sadząc drzewa, odnawiając potoki itp.

Wyklucz skrajności	Propozycja nie musi bronić tego, że wszystkie organizmy powinny zostać przeniesione, a ekosystemy powinny być idealnie dopasowane.	Opozycja może również twierdzić, że woleliby wspierać ekosystemy lokalnie np. zalesianie, tworzenie stawów itp. Wyklucz takie rzeczy, jak budowanie nowych równin lodowych w celu przeniesienia niedźwiedzi polarnych lub przeniesienie większości Wielkiej Rafy Koralowej.
Działające przykłady lub analogie	Masowa relokacja bioróżnorodności jeszcze nigdy nie została przeprowadzona, ponieważ okoliczności tego nie wymagały, jednak wymienione zwierzęta zostały przeniesione, ponieważ były zagrożone przez działalność ludzką. Świetnymi przykładami są żółwie pustynne w Kalifornii i ropuchy szare w Wielkiej Brytanii.	Niektóre ekosystemy/organizmy były już zagrożone przez zmiany klimatyczne lub działalność ludzką, ale zdołały się one przystosować samodzielnie lub z nieznaczną pomocą konserwatorów. Świetnym przykładem jest Zatoka Chesapeake w USA czy ekosystem Serengeti-Mara w Afryce Wschodniej. Zły przykład "relokacji" to wiele gatunków australijskich, takich jak ropucha trująca czy czerwony lis.

Propozycja

1. Ochrona gatunków

Zarządzana relokacja pozwala na przeniesienie zagrożonych gatunków do bardziej odpowiednich siedlisk, zmniejszając ryzyko wyginięcia spowodowane zmieniającymi się warunkami klimatycznymi. Umożliwia to konserwatorom proaktywną ochronę gatunków, które są szczególnie narażone na skutki zmian klimatu, zwiększając ich szanse na przetrwanie i długoterminową równowagę.

2. Odporność ekosystemu

Przenosząc kluczowe gatunki, można wzmocnić ekosystemy, aby utrzymać istotne funkcje i usługi ekologiczne, zwiększając ich odporność w obliczu zmian klimatu. Zarządzana relokacja pomaga zachować różnorodność biologiczną, zapewniając, że ekosystemy nadal świadczą podstawowe usługi, takie jak zapylenie, rozprzestrzenianie nasion i obieg składników odżywczych, które mają kluczowe znaczenie dla ogólnego zdrowia i funkcjonowania ekosystemów.

3. Długoterminowe korzyści ekonomiczne

Zachowanie bioróżnorodności poprzez zarządzaną relokację przyczynia się do długoterminowych korzyści ekonomicznych. Usługi ekosystemowe świadczone przez zróżnicowane i odporne ekosystemy, takie jak sekwestracja dwutlenku węgla, oczyszczanie wody i przychody z ekoturystyki, mogą mieć pozytywny wpływ na gospodarkę. Chroniąc bioróżnorodność, zarządzana relokacja wspiera zrównoważony rozwój gospodarczy i zapewnia możliwości ekonomiczne lokalnym społecznościom.

Opozycja

1. Zakłócenia ekologiczne

Zarządzana relokacja może zakłócić istniejące ekosystemy poprzez wprowadzenie gatunków innych niż rodzime lub zmianę interakcji ekologicznych, potencjalnie prowadząc do niezamierzonych konsekwencji i szkód. Przenoszenie gatunków do nowych siedlisk może zakłócić delikatną równowagę istniejących ekosystemów, wypierając gatunki rodzime i zwiększając konkurencję lub drapieżnictwo. Takie zakłócenia mogą mieć kaskadowy wpływ na dynamikę ekosystemu, potencjalnie prowadząc do spadku liczebności gatunków rodzimych i braku równowagi ekologicznej.

2. Naturalna adaptacja i odporność

Ekosystemy mają potencjał do adaptacji i wykazania odporności w obliczu zmieniających się warunków klimatycznych bez interwencji człowieka. Pozwalając na rozwój naturalnych procesów, gatunki mogą mieć zdolność do adaptacji poprzez zmiany genetyczne, zmiany behawioralne lub dostosowania ekologiczne, bez potrzeby zarządzanej relokacji. Zachęcanie do naturalnej adaptacji sprzyja samoregulacji ekosystemu i promuje rozwój odpornych i samowystarczalnych ekosystemów.

3. Rozważania etyczne

Celowe przemieszczanie gatunków budzi wątpliwości etyczne, w tym potencjalne naruszenie praw i autonomii organizmów oraz potencjalne lekceważenie wewnętrznej wartości gatunków i ich naturalnych siedlisk. Zarządzana relokacja może wiązać się z ingerencją człowieka w naturalne procesy, co może być postrzegane jako podejście wątpliwe etycznie. Rodzi to pytania o naszą odpowiedzialność za zachowanie wewnętrznej wartości wszystkich gatunków i ich prawa do istnienia i naturalnego rozwoju w ich rodzimych siedliskach.